'ČINJENICE OSTAJU ČINJENICE'

ISTINA O KAZARIMA (koji se nazivaju Židovima)

Distinguishing between the "Jew", and Hebrews who are Israelites.

By Benjamin H. Freedman: *'Židov koji piše o Židovima'*

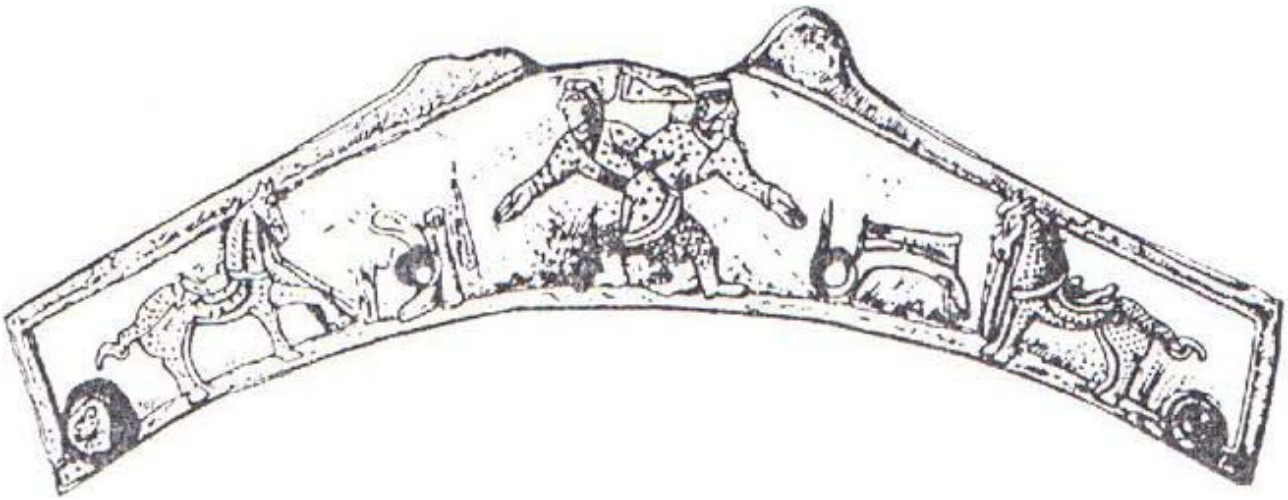

Ovdje otkrivene povijesne činjenice po prvi put pružaju neosporan dokaz za to da će se njihovo neprekidno prikrivanje pokazati kao štetno za sigurnost nacije, svjetski mir, blagostanje čovječanstva i napredak civilizacije.

Točna reprodukcija, ponovo tiskana, kako bi se zadovoljili mnogi zahtjevi za kopiju pisma upućenog: DR. DAVIDU GOLDSTEINU, LL.D., iz Bostona, Massachusetts., od strane BENJAMINA H. FREEDMANA, iz New Yorka, 10. listopada 1954. godine.

.

POSVEĆENO svim ljudima dobre volje, svih rasnih korijena i svih religioznih uvjerenja. Znanje je skup činjenica. Mudrost je korištenje znanja. Bez činjenica nema znanja. Bez znanja nema mudrosti. Činjenice štite od onoga od čega nema lijeka. Činjenice su čovjekov najbolji obrambeni mehanizam. Bez njih ljudi tapkaju, zapliću se i padaju. Bez njih se pogoršava stanje nacija i one propadaju. Mudrost pobjeđuje u ratovima prije nego što oni i počnu. Znanje ukida nacionalna neprijateljstva. Mudrost uklanja rasne antipatije. Znanje briše religioznu mržnju. Oslobađanje od fanatizma prethodi miru. Netolerancija uzima sve i ne donosi ništa. Mir nagrađuje uzajamno poštovanje i pažnju. Svim ljudima dobre volje, "Pax Vobiscum!" (op.a.: "Mir sa vama!")

-Benjamin H. Freedman.

“Činjenice ostaju činjenice”

ISTINA O KAZARIMA

960 Park Ave. New York City, 10. listopada 1954. godine

SPECIJALNA ISPORUKA Dr. David Goldstein LL.D., Astor Post Office Station, Boston, Massachusetts.

Moj dragi Dr Goldstein,

Vaša izuzetna postignuća kao preobraćenika u katolicizam me impresioniraju na način sa kojim se ne može usporediti ništa u modernoj povijesti. Vaše posvećenje doktrini i dogmi rimokatoličke crkve ne mogu opisati na bilo koji način u kojem bi koristio samo riječi. Riječi mi u ovom nisu dovoljne.

Kao značajnom sudioniku koji nastavlja tako istrajno propagirati principe rimokatoličke crkve – njene ciljeve, njenu politiku, njene programe, - vaša neustrašiva riješenost predstavlja inspiraciju za bezbojne druge ljude koji hrabro teže slijediti vaše korake.

Imajući ovu činjenicu u vidu, meni je trebalo mnogo hrabrosti pisati vam kao što, evo, činim. Zato se molim da ćete, primivši ovu moju poruku, nastojati sjetiti se poslanice Galićanima 4:16 – “Da li vam postadoh neprijatelj istinu vam govoreći?” Nadam se da ćete na ovaj način biti blagonakloni prema meni.

To što vas konačno pozdravljam mi donosi veliko zadovoljstvo, čime se osjećam istinski nagrađen, mada isto mogu učiniti jedino putem pisma. Zaista mi je žao što se upoznajemo na ovaj način. Kada bi vas ovim povodom mogao pozdraviti u direktnom susretu, to bi mi činilo još daleko veće zadovoljstvo i veliku privilegiju.

Naš dobar zajednički prijatelj već dugo planira naš zajednički susret. I dalje se nadam da će se to ostvariti. U radosnom iščekivanju, vjerujem da će do ovog doći u ne tako dalekoj budućnosti, u trenutku koji vam bude odgovarao.

Čitajući ovo dugo pismo, naći ćete opravdane razloge zbog kojih tako užurbano, bez daljeg odlaganja, želim ostvariti komunikaciju sa vama. Dalje ćete otkriti da se ova hitnost očituje u

postojećoj ozbiljnoj krizi koja sada ugrožava neprekinutu postojanost kršćanske vjere u njenoj dugoj borbi u ulozi svjetske najefikasnije duhovne i društvene sile u božanskoj misiji razvoja blagostanja cijelog čovječanstva, bez obzira na njegovu raznolikost rasa, religija, i nacionalnosti.

Vaš posljednji tekst koji je privukao moju pažnju se pojavio u rujanskom izdanju "A.P.J. Bulletin"-a, publikacije organizacije koja sebe naziva Najvišom zajednicom molitelja za mir i milosrđe Izraela. Naslov ovog članka: "Novosti i gledišta kod Židova", kao i cilj organizacije, istaknut u uvodniku publikacije: "Razvijati interes za propovjedničku misiju Izraela", su me potaknuli da ne propustim priliku koju mi je Stvoritelj dao i odmah ponudim svoje komentare. Zato molim za vašu blagost.

Svoje komentare nevoljno dajem u formi pisma. Oklijevam to uraditi, ali smatram da je pod ovim okolnostima to jedini pogodan način. Molim vas da ih sada primite bez bilo kakvog suzdržavanja, da bi ih onda odmah iskreno razmotrili. Moja je iskrena želja da ih prihvatite u onom prijateljskom raspoloženju u kojem su vam poslani. Također se nadam da ćete ih razmotriti i učiniti mi uslugu time što ćete uskoro odgovoriti na njih u tom istom prijateljskom raspoloženju na kojem vam unaprijed zahvaljujem.

U ime interesa onog vrijednog cilja kojem nastavljate da posvećujete godine koje dolaze, kao što ste tako strpljivo činili u mnogim proteklim desetljećima, ja vas iskreno i uz najveće poštovanje potičem da analizirate i pažljivo proučite podatke koje vam ovdje upućujem. Također vam sugeriram da potom preuzmete dalje korake koje smatrate odgovarajućim i neophodnim, kao rezultat vaših zaključaka. U nevidljivom i neopipljivom ideološkom ratu vođenom radi obrane velikog kršćanskog nasljeđa od njegovih odanih neprijatelja, vaš pozitivan stav je od vitalnog značaja za pobjedu. Vaš pasivan stav bi predstavljao negativan doprinos ukupnim uloženim naporima.

Vi se sigurno u potpunosti slažete sa onim dubokim i razboritim uvjerenjem po kojem je "bolje upaliti jednu svijeću nego sjediti u mraku". Možda će se moji do sada usamljenički pokušaji da "donesem svjetlost onima koji žive u mraku i sjeni" ni uz vas sada neće pokazati mnogo uspješnijim, kao što se nisu pokazali uspješnim ni u mnogim drugim primjerima u toku prošlih trideset godina mog života. U ovom slučaju, pored vas, u ovom trenutku osjećam veći optimizam.

Iako ne u potpunosti uzaludno, ja i dalje živim u nadi da će se jednog budućeg dana ove "svijeće" iz dugo tinjajuće iskre razbuktati u plamen i otpočeti požar koji će zahvatiti naciju poput prerijske vatre i prvi put osvijetliti nove daleke horizonte. Ta nada koja me ne napušta predstavlja izvor hrabrosti koji mi pomaže u mojoj borbi u kojoj iz jasnih razloga imam veoma slabe šanse.

Tisućama godina se ispravno tvrdi da “na kraju, istina uvijek pobjeđuje”. Svi mi shvaćamo da se istina u akciji može pokazati kao dinamična sila neograničene snage. Međutim, na žalost, istina ne kreće u akciju sama od sebe. Istina ne može pobjeći iz pritvora ako joj neki vjerni apostol ne pruži mali poticaj preko kojeg će preteći svoju inerciju. Bez tog početnog pokreta, istina će ostati mirna i nikada neće doći do namjeravanog cilja. Istina je, zbog tog najlogičnijeg od razloga, često umirala već pri rođenju. Po ovom pitanju, vaša pomoć bi bila veoma značajna.

Sa druge strane, istina je mnogo puta bila u potpunosti “zamračivana” ponavljanjem kontradiktornih i konfliktnih neistina, svaki put iznova. Skorašnja svjetska povijest nam pruža otrežnjujuće svjedočanstvo o opasnostima za civilizaciju u tom procesu. Taj oblik izdaje istine predstavlja izdaju ljudskog roda. Moj dragi Dr Goldstein, morate biti veoma pažljivi kako nehotice ne bi postali jedan od mnogih suučesnika u događajima koji se zbivaju na javnoj sceni tokom posljednjih godina.

Možda nesvjesno, bez želje i namjere, tek mnoge od najistaknutijih ličnosti povijesti su svijetu pogrešno prikazivale istinu i njihova uvjerenja zbunjuju našu generaciju. Još 1492. godine, svijet je pogrešno predstavljan kao ravan, što su tvrdili najistaknutiji autoriteti po ovom pitanju. 1492. godine, Kristofer Kolumbo je mogao dokazati suprotno. U svjetskoj povijesti postoje bezbrojni slični primjeri.

Jesu li ovi navodni autoriteti bili krivi zbog ignoriranja, odnosno ravnodušnosti, to ovdje nije predmet razgovora. To sada nije važno. Oni su ili u potpunosti ignorirali činjenice ili su ih znali, ali su odabrali se ne oglašavati se u vezi ovog pitanja iz razloga koje nam povijest ne otkriva. Ova situacija se danas ponavlja u vezi sa krizom koja napada kršćansku vjeru. To je danas faktor od vitalnog značaja u borbi za preživljavanje, odnosno, konačnu predaju kršćanske vjere pred njenim neprijateljima. Vremena u kojima živimo se pred kršćanskom vjerom otkrivaju kao “posljednji sat”.

Kao što ste primijetili, nijedna institucija u našem modernom društvu ne može preživjeti dugo vremena ako njeno zdanje od samog početka nije podignuto na temeljima Istine. Kršćansku vjeru je njen osnivač na početku podigao na vrlo čvrstim temeljima Istine. Ona takva mora i ostati da bi preživjela. Drobljenje, lagano raspadanje i konačno samo rušenje građevine kršćanske vjere će danas biti ubrzano u direktnom omjeru sa stupnjem u kojem lažno predstavljanje i iskrivljavanje Istine postaju zamjene za Istinu. Kvaliteta Istine je apsolutna. Istina nikada ne može biti relativna. Ne mogu postojati stupnjevi napredovanja na putu ka Istini. Istina ili postoji ili ne postoji. Biti poluistinit je isto toliko nemoguće koliko i biti polupošten ili poluodan.

Kao što ste također nesumnjivo shvatili, moj dragi Dr Goldstein, u svojim pokušajima da u jednom smjeru učine “jedan gram” dobroga, mnoge dobronamjerne osobe čine “tonu” štete u drugom

smjeru. Mi svi naučimo tu lekciju prije ili kasnije u životu. Ovo vrijeme vas zatiče u vašim neprekidnim naporima, sa vašom neumornom energijom, posvećenog zadatku preobraćanja tobožnjih, drugim riječima, samozvanih, "Židova" u Rimokatoličku Crkvu. Prisjetiti ću vas mnogih svakodnevnih trenutaka od prije mnogo godina, u vrijeme kada ste sami prigrlili Katolicizam kao preobraćenik. Želim vam da budete još jači, i mnogo sreće također. Nadam se da će vaši napori biti nagrađeni sa velikim uspjehom.

Te činjenice niste ni svjesni, ali metode koje primjenjujete u ne malom stupnju doprinose razblaživanju posvećenosti bezbrojnih kršćana njihovoj kršćanskoj vjeri. Sa svakim "gramom" takozvanog dobrog koje postižete preobraćanjem tobožnjih, takozvanih "Židova" u kršćansku vjeru, vi u isto vrijeme činite "tonu" štete u drugom smjeru razblažujući posvećenost bezbrojnih Kršćana njihovoj kršćanskoj vjeri. Ovaj svoj hrabar zaključak branim čvrstim i jasnim uvjerenjem da činjenice podržavaju moj stav. Da dodam i ovo, dobro je poznata činjenica da se u mnogim "falsificiranim" skorijim preobraćenjima otkriva da se ona mogu dokazati kao "infiltriranje" ljudi sa skrivenim izdajničkim namjerama.

Stavovi koje danas izražavate i vaša neprekidna aktivnost u ovom poslu zahtijevaju moguću dodatnu kontrolu u svjetlu činjenica koje vam prilažem u ovom pismu. Vaša sadašnja filozofska i teološka razmišljanja u vezi ovog pitanja zaslužuju najozbiljnije, i bez ikakvog odlaganja, ponovno razmatranje vaše uloge. Ovo što vi kažete ili napišete može u velikoj mjeri utjecati na veliki uspjeh ili neuspjeh kršćanske vjere u vrlo bliskoj budućnosti, daleko iznad vaše sposobnosti za ispravnu procjenu dok sjedite u vašoj visokoj "kuli od bijele slonovače". Kršćani bezuvjetno vjeruju svemu što vi napišete. Isto čine i tobožnji, takozvani "Židovi" koje nastojite preobratiti. Ovaj utjecaj koji imate može postati opasan. Moram vam ukazati na to.

Vaša reakcija na činjenice na koje vam ukazujem u ovom pismu se može pokazati kao jedna od najvažnijih optužbi koje su ikada izvršile utjecaj na sigurnost kršćanske vjere u posljednjim stoljećima. Imajući u vidu ovu veliku odgovornost, ja vas iskreno upućujem u pravcu ovog svog mišljenja nadajući se da ćete najozbiljnije proučiti sadržaj ovog pisma od prve do posljednje riječi. Svi koji vas znaju su u sretnoj poziciji da znaju i koliko je ovaj predmet blizak vašem srcu. Vašom vjernošću visokim idealima kojih ste se pridržavali u toku mnogih godina, vi ste se tako hrabro zalagali za napredovanje kršćanske vjere, čime ste stekli divljenje koje uživate. Kršćanska vjera koju ste odabrali svojom slobodnom voljom, u vrijeme kada ste bili u naponu svoje snage, je vrlo ponosna na vas, ne samo zbog vašeg preobraćanja, već i iz mnogih drugih razloga.

Bez obzira na suprotno rečeno od strane bilo koga, bilo gdje i bilo kada, događaji iz posljednjih godina svuda izvan svake sumnje snažno pokazuju da kršćanska vjera danas stoji sa jednom nogom

u grobu i drugom na kori od banane, naravno, figurativno govoreći. Drugačije misle samo oni koji namjerno zatvaraju svoje oči pred stvarnošću ili koji ne žele da vide čak i kada su im oči širom otvorene. Vjerujem da ste vi previše realistični da biste se zaveli besplodnim zaglupljivanjem.

Jasno je da kršćanska vjera danas stoji na raskršću svoje sudbine. Božanska i sveta misija kršćanske vjere je danas u opasnosti u stupnju koji nikada ranije nije doživjela u svojoj dugoj povijesti od skoro 2000 godina. Kršćanska vjera sada treba vjerne prijatelje više nego ikada ranije. Nekako osjećam da se vi uvijek možete računati kao jedan od njenih vjernih prijatelja. Ne možete pojednostaviti sadašnji neprijatan položaj u kome se kršćanska vjera nalazi. Problem sa kojim se ona suočava je previše očigledan da bi se moglo govoriti o grešci. Ovdje govorimo o kritičnoj situaciji.

Kada dođe dan u kojem kršćani više neće moći ispovijedati svoju kršćansku vjeru na način na koji je ispovijedaju danas, u slobodnom svijetu, tada će kršćanska vjera vidjeti početak svojih “posljednjih dana”. Ono što već važi za 50% ukupnog svjetskog stanovništva će uskoro moći na podjednak način važiti za svih 100% ukupnog broja ljudi na svijetu. Na osnovu sadašnjih trendova, takva procjena je vrlo vjerojatna. Maligni karakter ove bolesti se razvija na sličan način kao kod bolesnih od raka. Ukoliko se danas ne preuzmu koraci koji bi promijenili ovakav tok bolesti, ona će se sigurno pokazati i kao fatalna. Što se sada čini da bi se ovakav trend zaustavio ili promijenio?

Moj dragi Dr Goldstein, možete li se sjetiti imena onog filozofa za kojeg je poznato da je rekao da “Na ovom svetu ništa nije trajno osim promjene?” Ta filozofija se također mora primijeniti i na kršćansku vjeru. Ostaje pitanje za 64 dolara: da li će ta promjena biti na bolje ili na gore? Taj problem je sasvim jednostavan. Ako sadašnji trend zadrži isti smjer i istu kvantitetu i u toku sljedećih 37 godina, onda će kršćanska vjera, na način kako je Kršćani ispovijedaju danas, tada nestati sa lica zemlje. U kojem će zato obliku i na koji način misija Isusa Hrista posle toga nastaviti da se manifestiraju ovdje na zemlji, to je nepredvidljivo u istoj mjeri koliko je i sigurno da će do toga doći.

U postojećoj krizi nije niti logično, niti realistično izbaciti Kršćane iz kršćanskog “žlijeba” u relativno velikom broju zbog sumnjive prednosti koja bi se dobila uvođenjem relativno malog broja tobožnjih, takozvanih “Židova” u kršćanski “žlijeb”.

Beskorisno je pokušati poricati činjenicu da današnjica zatiče kršćansku vjeru svuda u svijetu u obrambenom stavu. Shvaćanje ovoga će preneraziti mali broj kršćana koji uviđaju situaciju. Ovakav položaj kršćanske vjere postoji usprkos njenog ogromnog doprinosa napretku čovječanstva i civilizacije u toku skoro 2000 godina. Ja u ovom pismu ne namjeravam razotkrivati zavjerenike koji su se posvetili uništenju kršćanske vjere, niti prirodu i stupanj same zavjere. Otkrivanje ovoga bi

popunilo veliki broj knjiga.

Povijest svijeta u toku proteklih nekoliko vjekova, kao i tekući događaji u zemlji i inozemstvu, potvrđuju postojanje takve zavjere. Svjetska zavjera dijaboličnih zavjerenika se provodi protiv kršćanske vjere, dok se čini da su Kršćani u dubokom snu. Izgleda da kršćansko svećenstvo u većoj mjeri ignorira ovu zavjeru, i ravnodušno je prema njoj, nego što to čine drugi Kršćani. Čini se da svećenstvo skriva svoje glave u pijesku ignoriranja i ravnodušnosti, kao u poznatoj predstavi o nojevima. Ovo ignoriranje i ravnodušnost kršćanskog svećenstva je već zadalo udarac kršćanskoj vjeri, od kojeg se ona nikada neće oporaviti, ili bar ne u potpunosti. Ovo zvuči tako tužno.

Kršćani u ovoj krizi zaslužuju biti blagoslovljeni sa jednim duhovno usmjerenim Paul Revereom koji će prijeći cijelu naciju upozoravajući Kršćane da se njihovi neprijatelji užurbano kreću prema njima. Moj dragi Dr Goldstein, da li bi vi htjeli da budete takav Paul Revere?

Od jednake važnosti sa preciznim određenjem neprijatelja koji, dolazeći izvana, vode rat protiv kršćanske vjere, je i neophodnost otkrića onih snaga koje djeluju unutar Kršćanstva i koje ga čine tako osjetljivim na udare vanjskih neprijatelja. Vaše okretanje ovoj specifičnoj fazi problema se može pokazati od ogromne važnosti u smanjivanju efikasnosti tih sila koje su odgovorne za ovu današnju opasnu situaciju.
Vama potpuno nepoznate, duše milijuna kršćana, su vrlo uznemirene današnjim statusom kršćanske vjere. Svijest bezbrojnih tisuća kršćanskih svećenika je opterećena misterioznim “pritiskom” koji dolazi odozgo i koji ih sprječava da daju pouzdane procjene u ovoj situaciji. Kada bi sile koje manipuliraju kršćanskom vjerom, dolazeći iznutra, mogle biti zaustavljene, tada bi se kršćanska vjera ponovo mogla usmjeriti pred svojim neprijateljima, poput Gibraltarske stijene. Ako ovo uskoro ne bude učinjeno, onda je izgleda Kršćanstvo osuđeno na posrtanje i propast. Jedan gram prevencije bi, možete biti sigurni, u ovoj situaciji kao i u svima drugima, bio bolji od kilograma liječenja.

Uz sve poštovanje prema kršćanskom svećenstvu i uz najveću skromnost, meni ostaje neprijatna dužnost. Želim da bude zabilježeno da sam vam rekao da je kršćansko svećenstvo u najvećoj mjeri, ako ne i potpuno, odgovorno za unutrašnje snage unutar kršćanske vjere koje su štetne njenim najboljim interesima. Ovaj moj zaključak potkrepljuje sveukupnost činjenica u mojoj knjizi. Ako zaista želite biti realistični i konstruktivni, onda morate “sjeći po redu i pustiti da grane padaju sa svih strana”. To je jedina strategija koja može spasiti kršćansku vjeru od sudbine koju ne zaslužuje. Ne možete se više prikradati istini samo zbog toga što ste shvatili da sada “istina boli”, odnosno da nekoga znate ili vam se sviđa.

U ovom poznom trenu je ostalo vrlo malo vremena za popravku naših ograda, ako to mogu tako

nazvati. Mi nismo u poziciji da protratimo nimalo od našeg ograničenog vremena. “Lutanje unaokolo” nas sada neće nigdje dovesti. Kada “sve nepotrebne grane otpadnu”, iz sadašnje krize ćemo izaći samo uz posjedovanje hrabrosti. Figurativno, možda i doslovno, kada se slegne prašina posle ove borbe, otkriće se živi heroji i mrtvi kukavice, a ne mrtvi heroji i žive kukavice, kako se ponekad događa pod drugim okolnostima. Kršćanska vjera danas ostaje kao jedina “zaštita protiv vjetra” pred općim barbarizmom. Oni koji su posvećeni neprijateljstvu protiv Kršćanstva su ovaj put u dovoljnoj mjeri uvjerili svijet da će okrutne metode koje su prihvatili u svom programu izbrisati kršćansku vjeru sa lica zemlje.

Ranije sam u ovom pismu istakao da, po mom skromnom mišljenju, apatija kršćanskog svećenstva snosi isključivu odgovornost za povećano razblaživanje kršćanske vjere kod bezbrojnih kršćana. Ovo je prirodna posljedica zbunjenosti koju je kršćansko svećenstvo stvorilo u svijesti kršćana u vezi pojedinih osnova kršćanske vjere. Krivica za ovu zbunjenost leži isključivo na kršćanskom vodstvu, a ne na kršćanima u cjelini. Zbunjenost stvara sumnju. Sumnja stvara gubitak samopouzdanja. Gubitak samopouzdanja stvara gubitak interesa. Kako zbunjenost raste sve više i više, tako se samopouzdanje sve više i više smanjuje. Rezultat je kompletan gubitak cjelokupnog interesa. Nije vam lako da se ne složite sa mnom, zar ne, moj dragi Dr Goldstein?

Zbunjenost u savjesti Kršćana, u vezi osnova kršćanske vjere, se ne može opravdati. Ona ne bi trebala postojati. Ona ne bi ni postojala da je kršćansko svećenstvo nije potpomoglo i potaklo prijevare koje su odgovorne za njen nastanak. Ono bi bilo šokirano kada bi shvatilo da je pomoglo i potaklo one koji su posvećeni neprijateljstvu protiv kršćanske vjere. Mnogi kršćanski svećenici su ustvari njihovi saveznici a da to i ne znaju. Ova faza sadašnje svjetske kampanje za duhovnu sabotažu je najnegativniji faktor povezan sa obranom kršćanske vjere.

Bezbrojni Kršćani koji stoje po strani u ovoj borbi vide svoju kršćansku vjeru “kao trsove koji venu” i i dovoljno zrelu da “padne u naručje” onima koji su se posvetili neprijateljstvu prema njoj. Oni ne mogu ništa učiniti da bi to promijenili. Razmatranje ovog neopravdanog ignoriranja i malodušnosti kršćanskog svećenstva im je zagorčalo život. Ovaj apatičan stav svećenstva ne predstavlja nikakav oblik suprotstavljanja agresorima na kršćansku vjeru. Povlačenje može dovesti samo do poraza. Ako hoće izbjeći poraz od svojih predanih neprijatelja, kršćansko svećenstvo se mora odmah hrabro suočiti sa njima. To je neophodno ako se želi pobijediti u tom nevidljivom i neopipljivom ideološkom ratu koji se sada tako subverzivno vodi protiv kršćanske vjere direktno ispred njenog praga. Kada će se svećenstvo probuditi?

Kada bi me pitali da u ovom pismu nabrojim mnoge načine na koje kršćansko svećenstvo pravi konfuziju od kršćanskog koncepta osnova kršćanske vjere, da bih ispričao cijelu priču, trebale bi mi

cijele knjige, a ne samo stranice. Ovdje me samo prostor prisiljava na dalje nesvodljivi minimum. Zato ću se ograničiti na najvažnije razloge za ovu zbrku. Ova sažetost će neophodno ograničiti i reference koje citiram kao podršku za materijal koji je prikazan u ovom pismu. Pod tim okolnostima, učinit ću najviše što mogu da pokažem autentičnost nesumnjivih povijesnih činjenica na koje ovdje usmjeravam vašu pažnju.

Po mom mišljenju, najvažniji razlog je direktno povezan sa vašim sadašnjim aktivnostima. Vašu odgovornost za ovu zbrku ne mogu umanjiti vaše dobre namjere. Kao što ste toliko puta čuli, "Pakao je popločan sa dobrim namjerama". Zbrka koju vaši članci stvaraju je umnogostručena velikom pažnjom javnosti koju oni dobivaju kao rezultat veoma visokog poštovanja koje vama osobno ukazuju urednici i čitaoci cijele nacije, Kršćani kao i ne-Kršćani. Vaši članci se neprestano tiskaju i citiraju od jedne do druge obale SAD.

Ona izjava svećenstva koja najviše zbunjuje Kršćane je neprestano ponavljano: "Isus je bio Židov." Ovo je izgleda također i vaša omiljena tema. Tu pogrešna predstavu i izvrtanje nesumnjive povijesne činjenice kršćansko svećenstvo iznosi gotovo bez ikakvog komentara. Ono je stalno iznosi, također bez namjere da provocira. Svećenici djeluju kao da jedva čekaju izgovoriti tu rečenicu. Nikada ne propuštaju mogućnost to uraditi. Obaviješteni inteligentni Kršćani se ne mogu pomiriti sa ovom neopravdanom pogrešnom predstavom i iskrivljavanjem nesumnjive povijesne činjenice od strane kršćanskog svećenstva, koje nudi stav za koje vjeruje da je podjednako pouzdano.

Ovo danas kršćanskom svećenstvu stvara ozbiljan problem. Ono se može izvući iz sadašnjih teškoća jedino tražeći utočište u "istini, samo istini, i ničem drugom nego istini". To je jedina formula preko koje svećenstvo može ponovo zadobiti izgubljeno povjerenje Kršćana. Kao uspješne duhovne vođe, oni više ne mogu djelovati bez ovog izgubljenog povjerenja. Povratiti ga, to je njihov prvi zadatak.

Moj dragi Dr Goldstein, vi ste teolog visokog nivoa i značajan povjesničar. Neophodno je da se i vi složite sa drugim istaknutim autoritetima po pitanju toga da li je "Isus bio Židov". Ovi vodeći autoriteti se danas slažu da ne postoji činjenična osnova za značenja, zaključke i aluzije koji nastaju na osnovu neispravnog uvjerenja po kojem je "Isus bio Židov". Neosporne povijesne činjenice i obilje drugih dokaza, u koje se nikako ne može sumnjati, čine nevjerojatnom tvrdnju koja se danas može čuti tako često, da je "Isus bio Židov".

Bez ikakvog straha od kontradikcije, raspolažući činjenicama, svi najkompetentniji i najkvalificiraniji autoriteti se danas slažu da Isus Krist nije bio tobožnji, takozvani "Židov". Oni potvrđuju da je za vrijeme svog života Isus bio poznat svojim suvremenicima kao "Judejac", a ne

kao “Židov”, i da je i sam Isus o sebi govorio kao o “Judejcu”, a ne kao o “Židovu”. Za vrijeme njegovog života ovdje na Zemlji, o Isusu se, po sadašnjim povjesničarima, govorilo kao o “Judejcu”, a ne kao o “Židovu”. Suvremeni teolozi koji proučavaju Isusa, u čiju kompetentnost po ovom pitanju danas nitko ne može posumnjati, također kažu da je Isus za vrijeme svog života na ovom svijetu bio nazivan “Judejcem”, a ne “Židovom”.

Na križu na kojem je Isus razapet su bile napisane latinske riječi: “Iesus Nazarenus Rex Iudeorum”. To je bio materinji jezik Poncija Pilata. Niko neće posumnjati u činjenicu da je Poncije Pilat bio u stanju ispravno izraziti svoje osobne ideje na svom materinjem jeziku. Autoriteti koji su kompetentni da daju ispravan prijevod sa latinskog “Iesus Nazarenus Rex Iudeorum” se slažu da ovo znači “Isus Nazarećanin, vladar Judejaca”. U ovome su svi suglasni.

Za vrijeme svog života na ovom svijetu, ni Poncije Pilat, ni Judejci među kojima je živio, ga nisu smatrali za “vladara Židova”. Natpis na krstu na kojem je Isus razapet je bio neispravno prevođen od 18-tog stoljeća. Poncije Pilat je bio ironičan i sarkastičan kada je naredio da se na križu napišu latinske riječi “Iesus Nazarenus Rex Iudeorum”. Neposredno pred razapinjanje, koje je Poncije Pilat odobrio, Pilat se rugao Isusu. On je tada bio sasvim svjestan toga da je Isus bio izdan i optužen od strane Judejaca koji su, na kraju izazvali Isusovo razapinjanje, kako povijest kaže.

Izuzev njegovog malog broja sljedbenika, u to vrijeme su u Judeji svi drugi Judejci mrzili Isusa i gajili odvratnost prema njegovim učenjima i onome za što se on zalagao. Tu žalosnu činjenicu vrijeme ne može izbrisati iz povijesti. Sam Poncije Pilat je bio “vladar” Judejaca u vremenu u kojem je naredio da se na križu napišu latinske riječi “Iesus Nazarenus Rex Iudeorum”, što znači “Isus Nazarećanin, vladar Judejaca”. Međutim, Poncije Pilat nikada o sebi nije govorio kao o “vladaru” Judejaca. Označavanje Isusa kao “vladara Judejaca” od strane Poncija Pilata se teško može prihvatiti kao podatak da je Poncije Pilat prepoznao Isusa kao “vladara Judejaca”. To bi bilo nezamislivo prema bilo kojem tumačenju.

U vrijeme Isusovog raspinjanja, Poncije Pilat je bio upravnik Rimskog Carstva za Judeju. U to povijesno vrijeme, područje Rimskog Carstva je uključivalo i dio Srednjeg Istoka. Za Poncija Pilata osobno, kao i službeno, stanovnici Judeje su bili “Judejci”, a ne takozvani “Židovi”, kakvim su proglašavani od 18-tog stoljeća. Tako je bilo u vrijeme Poncija Pilata, a ne tzv. “Židova”, kako su ti ljudi nazivani u novije vrijeme. U povijesno vrijeme Poncija Pilata, u Judeji nije postojala religiozna, rasna ili nacionalna grupa, koja je bila poznata kao “Židovi”, niti je postojala bilo kakva grupa koja bi se identificirala na ovaj način bilo gdje drugdje na svijetu pre tog vremena.

Poncije Pilat je, kao upravnik Rimskog Carstva, bilo službeno ili osobno, pokazao malo interesa za veliku raznovrsnost religioznog vjerovanja koje je tada postojalo u Judeji. Ovi oblici religioznog

vjerovanja su se kretali od obožavanja falusa i drugih oblika idolopoklonstva do nastajuće duhovne filozofije vječnog, svemoćnog i nevidljivog Božanstva, nastajuće ideje o Jahveu (Jehovi), koja je prethodila čuvenom biblijskom Avramu za oko 2000 godina. Kao upravniku Rimskog Carstva u Judeji, službena politika Poncija Pilata je bila: nikada se ne miješati u spiritualna pitanja lokalnog stanovništva. Glavna odgovornost Poncija Pilata je bila skupljanje poreza koji bi bili poslati kući, za Rim, a ne oblici religijskog vjerovanja koje su prakticirali ti Judejci od kojih su ovi porezi skupljani.

Kao što dobro znate, moj dragi Dr Goldstein, latinska riječ "rex" znači "vladar, vođa". Za vrijeme Isusovog života u Judeji, latinska riječ "rex" je, za Judejce koji su bili upoznati sa latinskim jezikom, imala samo to značenje. Latinska riječ "rex" se odnosi na latinski glagol "rego, regere, rexi, rectus" koji, kao što također dobro znate, znači "vladati, voditi". Latinski je, naravno, bio službeni jezik u svim lokalnim provincijama kojim je upravljala Rimska Imperija. Ova činjenica objašnjava to što je natpis na krstu bio napisan na latinskom jeziku.

Sa anglo-saksonskom invazijom na Britansko otočje, latinska riječ "rex", koja se koristila prije invazije, je zamijenjena sa anglo-saksonskom riječi "king" ("kralj"). Usvajanje riječi "king" umjesto "rex" u ovom kasnijem trenutku britanske povijesti nije retroaktivno i zamijenilo značenje latinskog "rex" koje je važilo za Judejce u Isusovom vremenu. Latinsko "rex" je za njih tada značilo samo "vladar, vođa", kao što i dalje znači u latinskom jeziku. Anglo-saksonsko "king" je, u vrijeme kada je prvi put upotrijebljeno, izgovarano na različit način, ali je u svim vremenima značilo isto što i "rex" na latinskom jeziku, "vođa" u plemenu.

U vrijeme Isusovog života, Ponciju Pilatu je bilo sasvim jasno da je Isus bio posljednja osoba u Judeji koju bi Judejci odabrali kao svog "vladara", odnosno, "vođu". Bez obzira na ovakvu situaciju u Judeji, Poncije Pilat se nije kolebao narediti da se na križu napiše natpis "Iesus Nazarenus Rex Iudeorum". Ni najdivljijim poduhvatom mašte se ne bi moglo zamisliti da u vrijeme raspinjanja ovakav sarkazam i ironija Poncija Pilata nisu bili ruganje Isusu i jedino ruganje. Pošto je označen kao "Isus Nazarićanin, vladar Judejaca", Judejci su razapeli Isusa upravo na spomenuti križ

Ime političke jedinice Srednjeg Istoka koje je u modernoj povijesti poznato kao Palestina je u Isusovo vrijeme na latinskom jeziku bilo poznato kao "Judeja". Njom je tada upravljao Poncije Pilat, kao predstavnik Rimskog Carstva, čiji je ovo tada bio dio. Latinsko "Iudaea" označava Judeju. "Judejac" je pridjev za imenicu "Judeja". Antičko domaće stanovništvo oblasti Srednjeg Istoka koje je u modernoj povijesti poznato kao "Palestina" je tada na latinskom bilo nazivano "Iudaeus", odnosno, "Judejac". Ove riječi označuju domaće stanovništvo Judeje za vrijeme Isusovog života. Tko bi mogao poreći da je Isus za svog života bio pripadnik domaćeg stanovništva

Judeje?

Vi također, naravno, znate, moj dragi Dr Goldstein, genitiv množine od “Iudaeus” na latinskom jeziku je “Iudaeorum”. Prijevod genitiva množine “Iudaeorum” na naš jezik je “Judejaca”. Sasvim je nemoguće na bilo koji drugi način prevesti “Iudaeorum” nego “Judejaca”. Kvalificiranii i kompetentni teolozi i povjesničari smatraju nemogućim bilo koji drugi prijevod “Iesus Nazarenus Rex Iudaeorum” od “Isus Nazarećanin vladar Judejaca”. Morate se složiti da je ovo potpuno ispravno.

U vrijeme kada je Poncije Pilat naredio da se na križu napiše “Iesus Nazarenus Rex Iudaeorum”, duhovne vođe Judeje su prosvedovali pred Poncijem Pilatom tražeći “da ne napiše da je Isus bio vladar Judejaca”, već umjesto toga da je Isus “rekao da je vladar Judejaca”. Duhovne vođe Judeje su pred Poncijem Pilatom veoma snažno prosvjedovali zbog njegovog označavanja Isusa kao “Rex Iudaeorum”, insistirajući da Poncije Pilat nije bio upoznat, odnosno da nije razumio status Isusa u Judeji. Ovi protesti su, kao što znate, povijesno zabilježeni.

Duhovne vođe Judeje su uzalud prosvjedovale pred Poncijem Pilatom. Oni su insistirali da je Isus “rekao da je bio vladar Judejaca”, i da Poncije Pilat nije trebao “napisati da je Isus bio vladar Judejaca”. Uostalom, Poncije Pilat je bio stranac u Judeji koji nije mogao shvatiti lokalne prilike, kao ni duhovne vođe. Kao rimskog upravnika, Poncija Pilata je veoma malo zanimao zamršeni obrazac domaćih političkih, socijalnih i ekonomskih unakrsnih tokova u Judeji.

Ivanovo evanđelje je originalno pisano na grčkom jeziku, po riječima najvećih autoriteta. U grčkom originalu ne postoji ekvivalent za to da je Isus “rekao da je bio vladar Judejaca”. Prijevod grčkog originala Ivanovog evanđelja, 19, 21, kaže: “Ne piši: car (basileus) judejski (Ioudaios), nego da on reče: ja sam car (basileus) judejski (Ioudaios)”. Naša riječ “vladar”, ili alternativna riječ “vođa”, definira suštinu latinske riječi “rex” i grčke “basileus”, koje su korištene u Ivanovom evanđelju na grčkom i latinskom jeziku.

Poncije Pilat je “umio ruke” od protesta duhovnih vođa Judeje koji su od njega zahtijevali da natpis na križu, koji je ovaj naredio da se napiše, bude ispravljen na način na koji su oni insistirali. Poncije Pilat je vrlo nestrpljivo odgovorio na njihove zahtjeve: “Što pisah, pisah.” Natpis na križu je ostao onakav kakav je i bio: “Iesus Nazarenus Rex Iudaeorum”, odnosno, “Isus Nazarećanin vladar Judejaca”.

Latinski citati i riječi spomenute u ovom pismu predstavljaju doslovne citate i točne riječi koje se nalaze u prijevodu Novog Zavjeta na latinski jezik, koji je u četvrtom stoljeću uradio Sv.Jere. Ovaj prijevod je poznat kao Prihvaćeno izdanje Novog Zavjeta. To je bio prvi službeni prijevod Novog Zavjeta na latinski jezik koji je katolička crkva uradila. On je od tog vremena ostao kao službena

verzija Novog Zavjeta koju koristi katolička crkva. Prijevod Ivanovog evanđelja na latinski je urađen sa grčkog jezika, na kojem je prema najvećim autoritetima za ovo pitanje, Ivanovo evanđelje i pisano u originalu.

Prijevod Ivanovog evanđelja, 19, 19, sa originalnog teksta na grčkom jeziku glasi: "Pilat pak napisa i natpis, pa postavi na križ; a bijaše napisano: Isus Nazarećanin car judejski". U originalnom grčkom rukopisu su također spomenuti zahtjevi duhovnih vođa Judeje Ponciju Pilatu da promjeni oznaku na križu za Isusa kao "Vladara Judejaca". Grčki tekst originalnog rukopisa Ivanovog evanđelja ustanovljuje, izvan svake sumnje, da su duhovne vođe Judeje tog vremena prosvjedovale pred Poncijem Pilatom zbog toga što Isus "nije bio vladar Judejaca", već je samo "rekao da je vladar Judejaca".

U današnjoj povijesti ili teologiji ne postoji činjenična osnova za značenja, zaključke i aluzije da je grčka riječ "Ioudaios", latinska "Iudaeus", odnosno, "Judejac", ikada imala opravdano religiozno značenje. Ove tri riječi u ova tri jezika jedino ukazuju na određeno topografsko ili geografsko značenje. U svom ispravnom značenju, ove tri riječi se u njihovim jezicima upotrebljavaju da označe pripadnike domaće populacije u geografskoj oblasti koja je za vrijeme Isusovog života bila poznata kao Judeja. Za vrijeme Isusovog života, nije postojao takav oblik religioznog vjerovanja, koji se upražnjavao u Judeji ili bilo gdje drugdje u poznatom svijetu, koji bi nosio ime koje bi bar izdaleka podsjećalo na ime određene političke oblasti u Rimskom carstvu; tj. "Judaizam" u "Judeji". Nije postojao nikakav kult ili sekta koji bi imali takvo ime.

Nesumnjiva činjenica je da riječ "Židov" nije postojala do 1775. godine. Prije 1775. riječ "Židov" nije postojala ni u jednom jeziku. Ona je prvi put uvedena u engleski jezik u 18-tom stoljeću, kada je Sheridan upotrijebio u svom kazališnom komadu "Rivali", II, i: "Ona će imati kožu kao mumija, i bradu kao Židov". Prije ove upotrebe riječi "Židov" u engleskom jeziku od strane Sheridana 1775. godine, ova riječ nije postojala kao riječ engleskog jezika. Shakespeare nikada nije video tu riječ ovako kao što ćete je vi vidjeti. Shakespeare nikada nije upotrijebio riječ "Židov" u bilo kojem od svojih radova, bez obzira na uobičajeno suprotno uvjerenje. U svom "Mletačkom trgovcu", V.III.I.61, Shakespeare je napisao slijedeće: "U čemu je razlog? Ja sam Židov; zar Židov nema oči?"

U latinskom Prihvaćenom Izdanju Novog Zavjeta iz 4-tog stoljeća, Isus je označen genitivom množine "Iudaeus", tamo gdje se u Ivanovom evanđelju spominje natpis na križu "Iudaeorum". Sv.Jere je u 4-tom vijeku na latinski jezik preveo rukopise Novog Zavjeta, sa originalnih jezika na kojima su bili napisani. Autoriteti Rimokatoličke crkve, koji danas koriste ovaj prijevod , o njemu govore kao o Prihvaćenom Izdanju ("Vulgate Edition ").

O Isusu se prvi put govori kao o takozvanom “Židovu” u Novom Zavjetu u 18-tom stoljeću, u prerađenom 18-stoljetnom izdanju, na engleskom jeziku, 14-stoljetnih prvih prijevoda Novog Zavjeta na engleski jezik. Povijest porijekla riječi “Židov” u engleskom jeziku ne ostavlja sumnju u to da je riječ “Židov” 18-stoljetna riječ nastala iz 4-stoljetne latinske riječi “Iudaeus” koja se nalazi u SV. Jerinom Prihvaćenom Izdanju. Ovo je sada sasvim sigurno.

Rukopisi iz 4-tog stoljeća koji su bili dostupni u 18-tom stoljeću točno prate porijeklo i daju kompletnu povijest riječi “Židov” u engleskom jeziku. U ovim rukopisima se može naći i veliki broj drugih engleskih ekvivalenata ove riječi u toku 14 stoljeća, od 4-tog do 18-tog stoljeća. Od latinskog “Iudaeus” do “Jew”*****, uslijedile su redom sljedeće engleske forme: “Gyu”, “Giu”, “Iu”, “Iuu”, “Iuw”, “Ieuu”, “Ieuy”, “Iwe”, “Iow”, “Iewe”, “Ieue”, “Iue”, “Ive”, “Iew”, i onda konačno u 18-tom stoljeću, “Jew”. Mnogi raniji engleski ekvivalenti za “Jews”****** tokom 14 stoljeća su “Giwis”, “Giws”, “Gyues”, “Gywes”, “Giwes”, “Geus”, “Iuys”, “Iows”, “Iouis”, “Iews”, i onda konačno u 18-tom stoljeću, “Jews”.

*** odnosno, “Židov”.**

**** odnosno, “Židovi”.**

Sa brzim širenjem upotrebe veoma poboljšanih tiskarskih strojeva, u Engleskoj su u 18-tom stoljeću prvi put tiskane neograničene količine Novog Zavjeta. Ova prerađena izdanja iz 18-tog stoljeća ranijih 14-stoljetnih prvih prijevoda na engleski jezik su tada bila distribuirana u velikim količinama u Engleskoj i engleskom govornom svijetu, među obiteljima koje nikada nisu posjedovale kopiju Novog Zavjeta ni na kojem jeziku. U ovim 18-stoljetnim prerađenim izdanjima, riječ “Židov” se po prvi put uopće pojavila na engleskom prijevodu. Ista takva riječ “Židov”, koja je korištena u izdanjima iz 18-tog stoljeća, od tada se nastavlja koristiti u svim izborima Novog Zavjeta na engleskom jeziku. Tako je učvršćeno korištenje riječi “Židov”.

Kao što znate, moj dragi Dr Goldstein, najpoznatija 18-stoljetna izdanja Novog Zavjeta na engleskom jeziku su Rheims (Douai) Izdanje i Autorizirano izdanje kralja Jamesa Rheims (“Douai”) prijevod Novog Zavjeta na engleski jezik je počeo 1604. godine i prvi put je objavljen 1611. godine. Riječ “Židov” se ovdje nije pojavila. Ona se prvi put pojavila u oba ova dobro poznata izdanja u njihovim 18-stoljetnim prerađenim verzijama.

Bezbrojne kopije prerađenih 18-stoljetnih izdanja Rheims (“Douai”) i Izdanja Kralja Jamesa – prijevoda Novog Zavjeta na engleski jezik su bila distribuirana svećenstvu i laicima na cijelom engleskom govornom području. Oni nisu poznavali povijest porijekla riječi “Židov”, niti su brinuli o tome. Uzeli su riječ “Židov” kao jedini i kao prihvaćeni oblik latinske riječi “Iudaeus” i grčke riječi “Ioudaios”. Kako bi se uopće moglo očekivati da oni imaju drugačija saznanja? Odgovor je da

ih oni nisu i nisu ni mogli znati. To je za njih bila nova engleska riječ.

Kada ste proučavali latinski jezik u vašim školskim danima, učili su vas da se slovo “I” u latinskom, kada je prvo slovo u riječi, izgovara kao slovo “Y” u engleskom jeziku kada je prvo slovo u riječima kao što su: “yes”, “youth” i “yacht”. Slovo “I” u riječi “Iudaeus” se izgovara kao “Y” u riječima “yes”, “youth” i “yacht” u engleskom jeziku. U svim oblicima riječi “Jew” koje su bile u upotrebi od 4-tog do 18-tog stoljeća, slovo “I” se izgovaralo kao englesko slovo “Y” u riječima “yes”, “youth” i “yacht”. Isto važi i za “Gi” ili “Gy”, tamo gdje su ova slova upotrebljavana umjesto slova “I”.

Sadašnji izgovor riječi “Jew” u modernom engleskom jeziku je rezultat razvoja u toku suvremenog perioda. Danas se u engleskom jeziku slovo “J” u “Jew” izgovara isto kao “J” u engleskim riječima “justice”, “jolly”, i “jump”. Ovo važi tek od 18-tog stoljeća. Prije 18-tog stoljeća, “J” u riječi “Jew” je izgovarano potpuno isto kao “Y” u engleskom “yes”, “youth” i “yacht”. Do 18-tog stoljeća i možda čak i kasnije, riječ “Jew” se u engleskom jeziku izgovarala isto kao engleske riječi “you” ili “hew”, a riječ “Jews” kao “youse” ili “hews”. Sadašnji izgovor riječi “Jew” u engleskom je novi izgovor nastao posle 18-tog stoljeća.

Njemački jezik je i dalje zadržao latinski originalni izgovor. Njemačko “Jude” je njemački ekvivalent engleskog “Jew”. Slovo “J” u njemačkom “Jude” se izgovara potpuno isto kao i englesko “Y” u “yes”, “youth” i “yacht”. Njemačko “J” je ekvivalent latinskog “I” i oba ova slova se izgovaraju potpuno isto kao i englesko slovo “Y” u “yes”, “youth” i “yacht”. Njemačka riječ “Jude” je upravo prvi slog latinske riječi “Iudaeus” i izgovara se potpuno isto. Njemačko “Jude” je njemačko skraćivanje i izokretanje latinskog “Iudaeus”, sasvim isto kao što je i englesko “Jew” skraćivanje i izokretanje iste latinske riječi “Iudaeus”. Njemačko “J”, kada je prvo slovo u riječi, uvijek se izgovara isto kao englesko “Y” u “yes”, “youth” i “yacht”. Izgovor slova “J” u njemačkom “Jude” nije izuzetak za ovakav izgovor slova “J” u njemačkom jeziku.

Engleski jezik je, kao što to već znate, moj dragi Dr Goldstein, uglavnom sastavljen od riječi prihvaćenih iz stranih jezika. Pošto su usvojene u engleskom jeziku, strane riječi su tada prilagođene skraćivanjem njihovog slovkanja i izokretanjem njihovog izgovora u stranim jezicima, kako bi se mogle lakše izgovoriti na engleskom jeziku na osnovu njihovog engleskog slovkanja. Ovaj proces u kojem se prvo prihvaćaju strane riječi, a zatim se slovkaju skraćeno i njihov izgovor izvrće, je doveo do takvih novih riječi u engleskom jeziku kao što su “cab”, iz francuskog “cabriolet”, kao i mnoge tisuće drugih sličnih riječi izvedenih iz njihovog originalnog stranog izgovora. Moraju vam pasti na pamet i stotine drugih riječi.

Ovim procesom usvajanja i prilagođavanja, latinsko “Iudacus” i grčko “Ioudaios” su se u 18-tom

stoljeću konačno pojavili u engleskom jeziku kao “Jew”. Ljudi koji govore engleski jezik su se 14 stoljeća borili da se u engleskom jeziku stvori ekvivalent latinskom “Iudaeus” i grčkom “Ioudaios” koji bi se na osnovu engleskog načina slovkanja mogao lako izgovoriti na engleskom jeziku. Englesko “Jew” je rezultiralo iz 18-stoljetnog skraćenog i izokrenutog oblika latinske riječi “Iudaeus” i grčke riječi “Ioudaios”. Englesko “Jew” se na osnovu engleskog načina slovkanja lako izgovara na engleskom jeziku. Latinsko “Iudaeus” i grčko “Ioudaios” se u engleskom jeziku ne mogu tako lako izgovoriti sa latinskim i grčkim slovkanjem. Zato je morala biti iskovana nova riječ.

Najranija verzija Novog Zavjeta na engleskom jeziku iz koje je nastalo Latinsko Prihvaćeno Izdanje je Wyclif, ili Wickliffe izdanje, objavljeno 1380. godine. Isus je u Wickliffe Izdanju spomenut kao Jedan od “iewes”. To je bila 14-stoljetna engleska verzija latinskog “Iudaeus” i izgovarana je kao što bi se na engleskom jeziku izgovaralo “hew-weeze”, u množini, i “iewe” bi se izgovaralo kao što se izgovara “hew-wee”, u jednini. U Wickliffe Izdanju iz 1380. godine na engleskom jeziku, Ivanovo evanđelje, XIX.19, piše: “Ihesus of nazareth kyng of the iewes”. Pre 14-tog stoljeća, engleski jezik je usvojio anglo-saksonsku riječ “kyng”, zajedno sa mnogim drugim anglo-saksonskim riječima, na mjesto latinske riječi “rex” i grčke riječi “basileus”. Ta anglo-saksonska riječ također znači “plemenski vođa”.

U Tyndale Izdanju Novog Zavjeta na engleskom jeziku, objavljenom 1525. godine, Isus je slično opisan kao jedan od “Iewes”. U Coverdale Izdanju, objavljenom 1535. godine, Isus je također opisan kao jedan od “Iewes”. U Coverdale Izdanju, Ivanovo evanđelje, XIX.19, piše: “Iesus the Nazareth, kynge of the “Iewes”. U Cranmer izdanju, objavljenom 1539. godine, Isus je ponovo opisan kao Jedan od “Iewes”. U Ženevskom Izdanju, objavljenom između 1540. i 1557. godine, Isus je također opisan kao jedan od “Iewes”. U Rheims Izdanju, objavljenom 1582. godine, Isus je opisan kao Jedan od “Ievves”. U Izdanju Kralja Jamesa, objavljenom između 1604. i 1611. godine, također poznatom kao Autorzirana Verzija, Isus je još jednom opisan kao jedan od “Iewes”. U odgovarajućim prijevodima su bili dati oni oblici latinskog “Iudaeus” koji su bili u upotrebi u vrijeme kada su ovi prevodi bili rađeni.

Prijevod Ivanovog evanđelja, XIX.21, sa grčkog jezika na kojem je originalno napisano, kaže: “Ne piši: car judejski, nego da on reče: ja sam car judejski. U originalnom grčkom rukopisu, umjesto “car”, stoji grčko “basileus”, a umjesto “judejski”, grčko “Ioudaios”. “Ioudaia” na grčkom predstavlja Judeju. “Ioudaios” na grčkom znači “Judejci”. Nema razloga za bilo kakvu konfuziju.

Moj dragi Dr Goldstein, ako su po općeprihvaćenom današnjem shvaćanju, englesko “Jew” i “Judean” prenose identične zaključke ili aluzije, onda to koja je od ova dvije riječi bila upotrijebljena kada se u Novom Zavjetu ili bilo gdje drugdje govorilo o Isusu, ne donosi nikakvu

razliku. Međutim, značenja, zaključci i aluzije koje ove dvije riječi danas prenose, jesu isto toliko različiti koliko i crno od bijelog. Riječ "Jew" se danas nikako ne promatra kao sinonim za "Judean", niti se "Judean" promatra kao sinonim za "Jew".

Kao što sam objasnio, kada je riječ "Jew" prvi put uvedena u engleski jezik u 18-tom stoljeću, njeno isključivo jedino značenje je bilo "Judejac". Međutim, za vrijeme 18-tog, 19-tog i 20-tog stoljeća, dobro organizirana i financirana međunarodna "grupa za pritisak" je stvorila takozvano "sekundarno značenje" za riječ "Jew" u engleskom govornom području. Ovo takozvano "sekundarno značenje" za riječ "Jew" nije ni na kakav način povezano sa 18-stoljetnim originalnim značenjem te riječi. Ono predstavlja pogrešnu interpretaciju.

Današnje "sekundarno značenje" riječi "Jew" je isto toliko malo povezano sa svojim originalnim i ispravnim značenjem koliko je i riječ "camel" povezana sa originalnim i ispravnim značenjem riječi "camel", ili povezanošću riječi "ivory" sa originalnim i ispravnim značenjem ove riječi. Današnje "sekundarno značenje" riječi "camel" je cigareta tog imena, dok je originalno i ispravno značenje pustinjska životinja sa ovim prastarim imenom. Današnje "sekundarno značenje" riječi "ivory" je "sapun", dok je originalno i ispravno značenje kljova slona (mužjaka).

"Sekundarna značenja" često postaju općeprihvaćena značenja riječi koje su nekada imale sasvim različito značenje. Ovo se postiže trošenjem velike količine novca za potrebe dobro planiranog publiciteta. Danas, ako zatražite "camel", neko će vam dati cigaretu tog imena. Ako danas zamolite za komad "ivory", dat će vam sapun tog imena. Nikada nećete dobiti ni pustinjsku životinju, niti slonovaču. Ovo je dobra ilustracija za stupanj u kojem "sekundarna značenja" mogu činjenično zamračiti originalna i ispravna značenja riječi u svijesti opće javnosti. "Sekundarno značenje" riječi "Jew" je danas praktično u potpunosti zamračilo originalno i ispravno značenje te riječi, koje je ona imala kada je kao riječ uvedena u engleski jezik. Ovaj fenomen nije neuobičajen.
Vrhovni Sud Sjedinjenih Država priznaje "sekundarno značenje" riječi. Najviši sud u zemlji je kao osnovni zakon ustanovio da "sekundarna značenja" mogu steći pravo prvenstva na korištenje svake riječi iz rječnika. Dobro planiran i dobro financiran svjetski publicitet, preko svih dostupnih medija, od strane dobro organiziranih grupa tobožnjih, takozvanih "Židova", je u toku tri stoljeća stvorio "sekundarno značenje" riječi "Židov" koje je u potpunosti "pomračilo" originalno i ispravno značenje ove riječi. U ovo se ni na koji način ne može sumnjati.

Danas se u cijelom engleskom govornom području ne bi mogao naći čovjek koji bi "Židova" smatrao za "Judejca", po doslovnom značenju riječi. U 18-tom stoljeću, to je bilo ispravno i jedino moguće značenje. Današnje općeprihvaćeno "sekundarno značenje" riječi "Židov" se praktično bez izuzetka iscrpljuje na osnovu četiri gotovo univerzalno prihvaćene teorije. Ove četiri teorije kažu da

je tobožnji, takozvani “Židov” (1) osoba koja danas ispovijeda oblik religioznog vjerovanja poznat kao “Judaizam”, (2) osoba koja izjavljuje da pripada rasnoj grupi povezanoj sa antičkim Semitima, (3) osoba koja je direktan potomak prastare nacije koja se, po biblijskoj povijesti, razvijala u Palestini, (4) osoba koja je Božanskom namjerom blagoslovljena sa izvjesnim superiornim kulturnim karakteristikama koje se poriču drugim rasnim, religioznim ili nacionalnim grupama, koje se ovom prilikom sve svrstavaju zajedno.

Sadašnje općeprihvaćeno “sekundarno značenje” riječi “Židov” je istinski odgovorno za zbrku u svesti Kršćana, u pogledu elementarnih dogmi kršćanske vjere. Ono je na sličan način danas odgovorno za veoma veliki stupanj razvodnjavanja predanosti bezbrojnih Kršćana prema njihovoj kršćanskoj vjeri. Značenja, zaključci i aluzije riječi “Jew” danas, kod velike većine inteligentnih i informiranih Kršćana, jesu kontradiktorni i u potpunom sukobu sa neospornom povijesnom činjenicom. Kršćani koji se više ne mogu zaglupljivati postaju sumnjivi kršćanskom svećenstvu koje nastavlja ponavljati, i ponavljati, ponavljati neprestano odvratno pretjerujući u tome, svoju papagajsku pjesmu “Isus je bio Židov”. Ovo ustvari sada već prelazi u psihozu.

Danas bezbrojni Kršćani znaju da im je po pitanju rečenice “Isus je bio Židov”, kršćansko svećenstvo “ispralo mozak”. Ljutnja koju oni osjećaju još nije jasna kršćanskom svećenstvu. Kršćani sada od svog svećenstva traže “istinu, samo istinu, i ništa drugo nego istinu”. Sada je vrijeme za kršćansko svećenstvo da kaže Kršćanima ono što im je još odavno trebalo reći. Izgleda da su, od svih religioznih grupa na svijetu, Kršćani najmanje informirani po ovom pitanju. Da li su njihove duhovne vođe bile nepromišljene sa istinom?

Bezbrojni inteligentni i informirani kršćani više ne prihvaćaju neprovjereno tvrdnje kršćanskog svećenstva po kojim je Isus za vrijeme svog života bio član grupe u Judeji koja je upražnjavala izvjesni oblik religijskog vjerovanja koji se danas naziva “Judaizam”, odnosno da je Isus za vrijeme svog života ovdje na zemlji bio pripadnik rasne grupe koja danas uključuje veliku većinu svih svjetskih tobožnjih, takozvanih “Židova”, odnosno da su današnji tobožnji, takozvani “Židovi” na cijelom svijetu direktni potomci one nacije u Judeji čiji je Isus bio pripadnik za vrijeme svog života ovdje na zemlji, odnosno da su kulturalne karakteristike današnjih tobožnjih, takozvanih “Židova” cijelog svijeta odgovarajuće Isusovim kulturnim karakteristikama za vrijeme njegovog života ovdje na zemlji, kao i njegovim učenjima, u toku njegovog kratkog boravka ovdje na zemlji. Kršćani više ne vjeruju da Isusovi rasa, religija, nacionalnost i kultura imaju zajedničko porijeklo ili karakter sa rasom, religijom, nacionalnošću i kulturom današnjih tobožnjih, takozvanih “Židova” ili njihovih predaka.

Ljutnja Kršćana je zloslutnija od sumnje kršćanskog svećenstva. Pod postojećim uvjetima,

kršćansko svećenstvo će naći da ignoriranje nije stanje blaženstva, niti su mudrost i glupost jedno isto. Kršćani danas svuda teže tome da shvate autentičan odnos između tobožnjih, takozvanih "Židova" cijelog svijeta i "Judejaca", koji su nastanjivali "Judeju" prije, za vrijeme i poslije Isusovog vremena. Kršćani sada inzistiraju da im kršćansko svećenstvo kaže istinu o rasnom, religioznom, nacionalnom i kulturnom kontekstu tobožnjih, takozvanih "Židova", danas iz cijelog sveta, i kontekstu za povezivanje ovog konteksta sa rasnim, religioznim, nacionalnim i kulturnim kontekstom Isusovog života u Judeji. Inteligentan i informiran Kršćanin je budan da prepozna razbješnjeli mit po kojem su tobožnji, takozvani "Židovi" cijelog svijeta danas direktni potomci onih "Judejaca" među kojima je Isus živio za vrijeme svog života ovdje na zemlji.

Kršćani danas sa svakim danom postaju sve više i više budni za saznanje da su tobožnji, takozvani "Židovi" svijeta u toku tri stoljeća potrošili ogromne sume novca da bi stvorili fikciju po kojoj su u vrijeme Isusa, "Judejci" bili "Židovi" a ne "Judejci", i da je Isus bio "Židov". Kršćani su svakim danom sve svjesniji sve većih ekonomskih i političkih prednosti koje tobožnji, takozvani "Židovi" stječu kao direktan rezultat njihovog uspjeha u tome da uvjere Kršćane da je "Isus bio Židov", po "sekundarnom značenju" koje su stvorili za 18-stoljetnu riječ "Židov". Današnji tobožnji, takozvani "Židovi" cijelog svijeta sebe Kršćanima predstavljaju kao "Židovi", po "sekundarnom značenju" riječi "Židov". Oni na taj način nastoje dokazati svoje srodstvo sa Isusom. Oni stalno Kršćanima ističu ovu fikciju. Ta bajka brzo blijedi i gubi svoje čvrsto uporište u mašti Kršćana.

Tvrditi da je "Isus bio Židov" u tom smislu da je za vrijeme svoga života ispovijedao i upražnjavao onaj oblik religioznog vjerovanja koji je poznat i prakticiran pod modernim imenom "Judaizam", predstavlja laž i izmišljotinu najbogohulnije prirode. Ako bi za tobožnjeg, takozvanog "Židova" onda ili sada, praksa "Judaizma" bila zahtjev, onda Isus izvjesno nije bio takozvani "Židov". Isus je odbacivao, bio je nespojiv sa onim oblikom religioznog vjerovanja koji se upražnjavao u Judeji za vrijeme njegovog života, koji je danas poznat i upražnjava se pod svojim novim imenom "Judaizam". To religiozno vjerovanje je onda bilo poznato kao "Farizejstvo".
Kršćansko svećenstvo je ovo shvatilo u njihovim teološkim bogoslovijama, ali nikada nije pokušalo da ovo objasni i Kršćanima.

Istaknuti rabin Louis Finkelstein, starješina Židovske Teološke Bogoslovije Amerike, o kojoj se često govori kao o "Vatikanu Judaizma", ističe u predgovoru prvog izdanja svog svjetski čuvenog klasika "Farizeji, sociološka pozadina njihove vjere", na strani XXI:

" ... Judaizam ... Farizejstvo je postalo Talmudizam, Talmudizam je postao srednjovjekovni Rabinizam, i srednjovjekovni Rabinizam je postao moderni Rabinizam. Međutim, preko ovih promjena imena ... preživio je duh drevnih Farizeja, neizmijenjen ... Od Palestine do Babilona; od

Babilona do sjeverne Afrike, Italije, Španjolske, Francuske i Njemačke; odavde do Poljske, Rusije, i uopće istočne Evrope, putovalo je drevno Farizejstvo ... iskazujući trajni značaj koji se veže za Farizejstvo kao za religiozni pokret ... “

Čuveni rabin Louis Finkelstein u svom velikom gore spomenutom klasiku prati porijeklo oblika religioznog vjerovanja koji se danas prakticira pod sadašnjim imenom “Judaizam” do njegovih korjena kao “Farizejstva” u Judeji u Isusovo vrijeme. Rabin Louis Finkelstein potvrđuje ono što istaknuti rabin Adolph Moses tvrdi u svom velikom klasiku “Jahvizam, i drugi razgovori”, u suradnji sa čuvenim rabinom H.G. Enlowom, objavljenom 1903. godine, od strane „Louisville Section of the Council of Jewish Women“, u kojem rabin Adolph Moses, na strani 1, ističe:

“Među mnogobrojnim nesrećama koje su se dogodile ... najpogubnija po svojim posljedicama je ime Judaizam ... Još gore, sami Židovi su postupno počeli da zovu svoju religiju Judaizmom ... Ipak, ni u biblijskom ni u post-biblijskom, niti u talmudskom, niti u mnogo kasnijim vremenima, se nije nikada čulo za termin Judaizam ... Biblija govori o religiji ... kao “Tora Jahve”, naredbi, ili moralnom zakonu koji je Jahve objavio ... na drugim mjestima ... kao “ Yirath Jahve”, strahu i strahopoštovanju pred Jahveom. Ovi i drugi nazivi SU NASTAVILI OZNAČAVATI RELIGIJU U TOKU MNOGIH STOLJEĆA ... Da bi je razlikovali od Kršćanstva i Islama, židovski filozofi je ponekad određuju kao vjeru ili vjerovanje Židova ... FLAVIJE JOSIP JE BIO TAJ, PIŠUĆI INSTRUKCIJU GRKA I RIMLJANA, KOJI JE SKOVAO TERMIN JUDAIZAM, u namjeri da ga suprotstavi Helenizmu ... pod Helenizmom je smatrana civilizacija, koja obuhvaća jezik, poeziju, religiju, umjetnost, nauku, način ponašanja, običaje, institucije, koji ... su se raširili iz Grčke, njenog originalnog doma, preko prostranih područja Evrope, Azije i Afrike ... Kršćani su strastveno posezali za tim imenom ... sami Židovi, koji su izrazito prezirali izdajnika Josipa, su se suzdržali od čitanja njegovih radova ... TAKO JE TERMIN JUDAIZAM, KOJI JE JOSIP SKOVAO, NJIMA OSTAO APSOLUTNO NEPOZNAT ... ŽIDOVI SU TEK U RELATIVNO SKORIJIM VREMENIMA, POŠTO SU POSTALI BLISKI SA MODERNOM KRŠĆANSKOM LITERATUROM, POČELI ZOVATI SVOJU RELIGIJU JUDAIZMOM”.

Ova tvrdnja dva svjetska vodeća autoriteta za ovaj predmet ukazuju jasno, izvan svake sumnje, da takozvani “Judaizam” nije bio ime bilo kojeg oblika religioznog vjerovanja koje se prakticiralo u Judeji za vrijeme Isusa. Flavije Josip, koji se spominje u gornjem citatu, je živio u 1-om stoljeću. On je bio taj koji je skovao termin “Judaizam” u 1-om stoljeću, iz razloga iznad jasno navedenih. Religiozno vjerovanje koje danas tobožnji, takozvani “Židovi” širom svijeta znaju i upražnjavaju pod nazivom “Judaizam”, je bilo poznato i upražnjavano u Judeji za vrijeme Isusa pod nazivom

“Farizejstvo”, prema rabinu Louis Finkelsteinu, starješini Židovske Teološke Bogoslovije Amerike, i svim drugim najkompetentnijim i najkvalificiranijim priznatim autoritetima za ovo pitanje.

Oblik religijskog vjerovanja koji je u Judeji za vrijeme Isusa bio poznat kao “Farizejstvo” je bio religiozna praksa zasnovana isključivo na Talmudu. Talmud je u Isusovo vrijeme bio Magna Carta, Deklaracija Nezavisnosti, Ustav, i Povelja o pravima, SVE ZAJEDNO, za one koji su prakticirali “Farizejstvo”. Talmud danas zauzima istu relativnu poziciju kod onih koji ispovijedaju “Judaizam”. Talmud danas u potpunosti ostvaruje totalitarnu diktaturu nad životima tobožnjih, takozvanih “Židova”, bez obzira da li su oni svjesni ove činjenice ili ne. Njihove duhovne vođe ne pokušavaju prikriti kontrolu koju ostvaruju nad životima tobožnjih, takozvanih “Židova”. Oni proširuju svoj autoritet daleko iza legitimnih granica duhovnih pitanja. Njihov autoritet nije usporedljiv ni kod jedne druge religije.

Istaknuti rabin Morris N. Kertzer, direktor „Inter-religious Activities of the North American Jewish Committee“ i predsjednik „Jewish Chaplains Association“ Oružanih snaga Sjedinjenih Država, je službeno istakao ulogu koju Talmud igra u “Judaizmu”, onakvom kakav se ovaj danas prakticira. U svom sadašnjem svojstvu službenog glasnogovornika Američkog židovskog komiteta, tobožnjem “Vatikanu Judaizma”, rabin Morris N. Kertzer je napisao najviše otkrivajući i najobuhvatniji članak, pod naslovom: “Što je Židov?”, koji je objavljen kao glavni članak u magazinu "Look" , u broju od 17. lipnja 1952. godine. Rabin Morris N. Kertzer je u tom članku procijenio današnji značaj Talmuda za “Judaizam”. U toj prosvjetljujućoj raspravi o tom važnom pitanju, rađenoj od strane najkvalificiranijeg autoriteta tog vremena, rabin Morris N. Kertzer je istakao:

“Talmud se sastoji iz 63 knjige pravnih, etičkih i povijesnih rukopisa drevnih rabina. On je uređen pet stoljeća poslije Isusove smrti. On predstavlja pregled zakona i instrukcija. TO JE PRAVNI ZAKONIK KOJI ČINI OSNOVU ŽIDOVSKOG RELIGIOZNOG ZAKONA I PRIRUČNIK KOJI SE KORISTI ZA OBUKU RABINA.”

U svjetlu ove službene procjene važnosti Talmuda u današnjem prakticiranju Judaizma tobožnjih, takozvanih “Židova” po cijelom svetu, ovaj put je veoma neophodno, moj dragi Dr Goldstein, malo detaljnije istražiti sadržaj Talmuda. Uvaženi Michael Rodkinson, kako se smatra da je bilo ime tobožnjeg, takozvanog “Židova” koji je bio jedan od najvećih svjetskih autoriteta za Talmud, je napisao “Povijest Talmuda”. Ovo veliko klasično djelo ove problematike Michael Rodkinson je napisao u suradnji sa čuvenim rabinom Isaac M. Wise. U svojoj “Povijesti Talmuda”, Michael Rodkinson, na strani 70, ističe:

“Da li literatura sa kojom je Isus bio blizak u svojim ranim godinama još uvijek postoji? Da li bi nam bilo moguće da dođemo do nje? Možemo li sami izvršiti pregled ideja, tvrdnji, načina

rezoniranjaa i razmišljanja, O MORALNIM I RELIGIOZNIM IDEJAMA, koje su bile aktualne u njegovom vremenu, i KOJE JE RAZVIJAO ZA VREME ONIH TRIDESET TIHIH GODINA KADA JE RAZMIŠLJAO O SVOJOJ BUDUĆOJ MISIJI? Učena klasa židovskih rabina ODGOVARA takvim istraživačima IZLAŽUĆI TALMUD. Ovdje je, oni kažu, IZVOR IZ KOJEG JE ISUS IZ NAZARETA IZVUKAO UČENJA KOJA SU MU OMOGUĆILA DA PREUREDI SVIJET IZ TEMELJA; i to pitanje, zato, postaje zanimljivo SVAKOM KRŠĆANINU. Što je Talmud? TALMUD JE PISANA FORMA KOJA JE U ISUSOVO VRIJEME NAZIVANA TRADICIJOM STARJEŠINA I NA KOJU JE ISUS ČESTO PRAVIO ALUZIJE. Kakva je to vrsta knjige?

Potaknut tim pozivom, svaki Kršćanin vrijedan tog imena bi se odmah trebao potruditi sa traženjem odgovora na ovo “interesantno” pitanje “svakom Kršćaninu”. Moj dragi Dr Goldstein, vaši članci ne pokazuju da li ste odvojili vrijeme i uložili trud da osobno istražite “kakva je vrsta knjige” Talmud, bilo prije ili poslije vašeg preobraćanja u katolicizam. Da li ste to uradili? Ako jeste, do kakvog ste zaključka došli u vezi pitanja “kakva je vrsta knjige” Talmud? Kakvo je vaše osobno nepristrano mišljenje o Talmudu? Da li je ono u skladu sa vašim sadašnjim pogledima pobožnog rimokatolika i vjernog i stvarnog Kršćana? Možete li utrošiti nekoliko trenutaka da mi napišete nekoliko redova o vašim sadašnjim pogledima?

U slučaju da nikada niste imali priliku da istražite sadržaj “63 knjige” Talmuda koji je tako dobro rezimirao rabin Morris N. Kertzer u svom prosvjetljujućem članku “Što je Židov”, prethodno citiranom, smijem li vam ja ovdje oteti dio vašeg dragocjenog vremena citirajući vam nekoliko odlomaka, dok sami ne nađete vremena da u miru istražite sadržaj Talmuda. Ako bi vam u tome mogao biti od bilo kakve koristi, molim vas, ne kolebajte se javiti mi na koji vam način mogu pružiti svoju pomoć.

Od Isusovog rođenja do danas, nikada, nigdje i ni od koga nije zabilježeno više zlobnog i podlog huljenja usmjerenog na Isusa, odnosno, na Kršćane i kršćansku vjeru, od onoga što ćete naći između korica sramne “63 knjige” koje predstavljaju “pravni zakonik koji čini osnovu židovskog religioznog zakona”, kao i “priručnik koji se koristi za obuku rabina”. Direktan i posredan nereligiozni karakter i značenje sadržaja Talmuda će vam otvoriti oči na način na koji nikada ranije nisu bile otvorene. Talmud grdi Isusa, Kršćane i kršćansku vjeru na način na koji se duhovno i kulturno nasljeđe Kršćana nije nikada grdilo prije ili poslije kompletiranja Talmuda u 5-tom stoljeću. Morat ćete oprostiti za prljavi, prosti, sramotni, razvratni i podli jezik koji ćete ovdje vidjeti kao doslovne citate iz službenog, neskraćenog prijevoda Talmuda. Budite pripremljeni na iznenađenje.

1935. godine, međunarodna hijerarhija tobožnjih, takozvanih "Židova" je prvi put u povijesti objavila službeni neskraćeni prijevod kompletnog Talmuda na engleskom jeziku, sa cjelovitim fusnotama. Što ih je potaklo da naprave ovaj prijevod, to predstavlja jednu od neriješenih tajni. Vjerojatno je da je to urađeno zato što tako veliki broj tobožnjih, takozvanih "Židova" mlađe generacije nije bilo u stanju čitati Talmud na mnogim drevnim jezicima na kojim su njegovi autori prvi put sastavili "63 knjige" Talmuda u mnogim zemljama između 200. godine prije Krista i 500. godine nove ere.

Međunarodna hijerarhija tobožnjih, takozvanih "Židova" je odabrala najučenije ljude da izrade ovaj službeni prijevod Talmuda na engleski jezik. Ovi poznati učeni ljudi su također pripremili službene fusnote koje su objašnjavale neskraćen prijevod Talmuda na engleski jezik, tamo gdje su one zahtijevane. Ovaj službeni neskraćeni prijevod Talmuda na engleski, sa službenim fusnotama, su 1935. godine u Londonu štampali " Soncino Edition ". O njemu se uvijek govorilo kao o "Soncino" Izdanju Talmuda. Štampan je sasvim ograničen broj knjiga "Soncino" Izdanja. One nisu bile dostupne svakom kupcu. "Soncino" Izdanje Talmuda se može naći u Kongresnoj Biblioteci i New Yorškoj Javnoj Biblioteci. Meni je jedan set "Soncino" izdanja Talmuda bio dostupan tokom mnogih godina. To je sada postao rijedak "kolekcionarski primjerak".

"Soncino" Izdanje Talmuda, sa svojim fusnotama, je kao mač sa dvije oštrice. Ono uči Talmudu bezbrojne milione mlađe generacije tobožnjih, takozvanih "Židova" koji nisu bili u stanju čitati Talmud na nekom od mnogih drevnih jezika na kojim su Talmud pisali njegovi autori između 200. godine prije Krista i 500. godine nove ere. Ono također podučava Kršćane o tome što Talmud mora reći o Isusu, o Kršćanima i o kršćanskoj vjeri. Jednog dana će se na ovo odgovoriti uzvratnom vatrom. Kršćani će jednog dana izazvati tvrdnju po kojoj je Talmud ona "vrsta knjige" iz koje je Isus navodno "izvukao učenja koja su mu omogućila da preinači svijet iz temelja" po "moralnim i religioznim pitanjima". Na nekim mjestima se već može čuti tutnjava.

Doslovni citati iz "Soncino" Izdanja Talmuda su neophodni radi ilustriranja talmudske podlosti. Moji komentari sa doslovnim citatima se neće pokazati adekvatnim u tom cilju. Usprkos oskudnom jeziku koji će neophodno biti prisutan u ovom pismu vama, nemam grižnju savjesti po tom pitanju, pošto autoriteti Poštanske Službe Sjedinjenih Država ne zabranjuju slanje poštom "Soncino" Izdanja Talmuda. Ipak vam se unaprijed ispričavam zbog jezika koji će se neophodno pojaviti u ovom, vama upućenom, pismu. Sada ćete to razumjeti.

Službeno neskraćeno "Soncino" Izdanje Talmuda, objavljeno 1935. godine, su "preveli na engleski jezik sa bilješkama, rječnikom i indeksom" takvi istaknuti učeni Talmudisti kao što su rabin Dr I. Epstein, rabin Dr Samuel Daiches, rabin Dr Israel W. Slotki, Dr. A. Cohen, Dr Maurice Simon i

Velečasni Vrhovni rabin Dr J.H. Hertz, koji je napisao “Predgovor” za “Soncino” Izdanje Talmuda. Velečasni rabin Hertz je u to vrijeme bio Vrhovni rabin Engleske.

Ono što slijedi je tek nekoliko od mnogih sličnih citata sa fusnotama iz “Soncino” Izdanja Talmuda, one “vrste knjige” iz koje je Isus navodno “izvukao učenja koja su mu omogućila da preinači svijet iz temelja” po “moralnim i religioznim” pitanjima:

(Iz knjige:)

SANHEDRIN, 55b-55a: “Što se misli pod ovim? – Rab je rekao: Pederastija sa djetetom ispod devet godina se ne promatra kao pederastija sa djetetom iznad te dobi. Samuel je rekao: Pederastija sa djetetom ispod tri godine se ne tretira kao sa djetetom iznad te dobi. (2) U čemu je suština njihove polemike? – Rab ustanovljuje da samo onaj ko je u stanju da sudjeluje u seksualnom činu, može, kao pasivni subjekt pederastije, da usmjeri krivicu (na stvarnog prekršitelja); dok onaj tko nije u stanju da učestvuje u seksualnom činu ne može biti pasivni subjekt pederastije (s obzirom na to) (3). Međutim, Samuel ustanovljuje: Sveto Pismo piše: (I nećeš leći sa čovjekom) kao sa ženom (4). Ovo je bilo učeno u skladu sa Rabom: Pederastija u dobi od devet godina i jedan dan; (55a) (onaj) ko počini napast, bilo prirodno ili neprirodno: ili žena koja učini da bude napastovana, bilo prirodno ili neprirodno, da budu kažnjeni (5).”

(fusnote) “(1) Odnosi se na pasivni subjekt sodomije. Kao što je istaknuto iznad u 54 a, krivica leži na aktivnom učesniku, čak i kad je spomenuti maloljetan; tj., mlađi od trinaest godina. Dalje se, ipak, ističe da se unutar ovog doba povlači razlika. (2) Rab kaže da je devet godina minimum; međutim, ako neko počini sodomiju sa djetetom mlađeg uzrasta, ne određuje se krivica. Samuel kaže da su tri godine minimum. (3) Sa devet godina muškarac stiče seksualnu zrelost. (4) Knjiga Levitska XVIII, 22 (5) Rashi čita (“xxx”) (židovska slova, Uredn.) umjesto (“zzz”) (židovska slova, Uredn.) u našim tiskanim tekstovima. Muškarac, u dobi od devet godina i jedan dan, koji počini itd. Tako postoje tri odvojene točke u ovoj Baraitha. Prva – muškarac u dobi od devet godina i jedan dan – se odnosi na pasivnog subjekta pederastije, i odrasli prekršitelj biva kažnjen. Ovo mora biti njeno značenje: zato što, prvo, aktivni prekršitelj nije nikada direktno označen kao muškarac, to je razumljivo, upravo kao što Biblija ističe - Nećeš leći sa čovjekom, gdje se spominje samo spol pasivnog učesnika; i drugo, ako se uzrast odnosi na aktivnu stranu, onda se krivica pripisuje pasivnom odraslom, zašto izdvajati pederastiju: kod svakog zločina sa incestom, pasivni odrasli ne snosi krivicu ako druga strana ima bar devet godina i jedan dan? Tako Baraitha podržava Rabov stav po kojem je devet godina (i jedan dan) minimalan uzrast pasivnog partnera za odraslu osobu da bi snosila obaveze.”

Prije nego što dam još doslovnih citata iz one “vrste knjige” iz koje je, kako je pogrešno navedeno,

Isus “izvukao učenja koja su mu omogućila da “preinači svijet iz temelja” po “moralnim i religioznim pitanjima”, ovdje bih želio ponovo usmjeriti vašu pažnju na službeno priopćenje rabina Morris N. Kertzer u magazinu “Look”, od 17. lipnja 1952. godine. U tom službenom priopćenju rabina Morris N. Kertzera, ispred Američkog Židovskog Komiteta, tobožnjeg “Vatikana Judaizma”, 20.000.000 čitaoca magazina “Look” je obaviješteno da je Talmud “PRAVNI ZBORNIK KOJI ČINI OSNOVU ŽIDOVSKOG RELIGIOZNOG ZAKONA I PRIRUČNIK KOJI SE KORISTI PRI OBUCI RABINA”. Molim vas, imajte ovo u svijesti dok dalje čitate.

Prije nego što nastavim, također bi želio da usmjerim vašu pažnju na još jedan sadržaj. Potvrđujući službeno gledište rabina Morrisa N. Kertzera, “ New York `Times' ” od 20. svibnja 1954. godine je dao novinski članak pod glavnim naslovom “Rabini planiraju fond koji bi osigurao dva profesorska mjesta”. Taj novinski članak bi isto tako mogao i glasiti: “Specijalno za New York `Times', Grad Sindikata, 19. svibnja – Planovi za podizanje 500.000$, za stvaranje dva osigurana profesorska mjesta na ‘Židovskoj teološkoj američkoj bogosloviji’ su danas objavljeni na četrdeset i petoj godišnjoj konvenciji ‘Skupštine Rabina Amerike’. PROFESORSKA MJESTA BI BILA POZNATA KAO LOUIS GINSBERGOVO UČENJE PO TALMUDU ... “ Ovo je dalji dokaz da Talmud još nije sasvim mrtvo slovo kod “OBUKE RABINA”. Da li je po tom pitanju potreban još neki dokaz?

Svjetski vodeći autoriteti za Talmud potvrđuju da službeno neskraćeno “Soncino” Izdanje Talmuda prevedeno na engleski jezik slijedi originalni tekst sa velikom točnošću. To je gotovo prijevod svake riječi originalnih tekstova. U svom poznatom klasiku, “Povijesti Talmuda”, Michael Rodkinson, vodeći autoritet za Talmud, zajedno sa čuvenim Velečasnim Dr Isaac M. Wise, ističe:

Zaključujući prvi tom ovog rada na početku dvadesetog stoljeća, željeli bismo pozovati čitaoca da zaviri u prošlost Talmuda, gdje će vidjeti ... da Talmud ne samo da nije uništen, već je sačuvan u toj mjeri da NE NEDOSTAJE NIJEDNO NJEGOVO SLOVO; i sada CVIJETA U TOM STUPNJU KAKAV SE NE MOŽE NAĆI U NJEGOVOJ PROŠLOJ POVIJESTI ... TALMUD JE JEDNO OD SVJETSKIH ČUDA. U toku dvadeset stoljeća njegovog postojanja ... ON JE PREŽIVEO U POTPUNOSTI, i ne samo da ima moć koja je učinila da njegovi neprijatelji NISU USPJELI DA UNIŠTE NI JEDAN JEDINI NJEGOV RED, već oni čak nisu mogli ni oslabiti njegov utjecaj ni u jednom vremenskom periodu. ON JOŠ DOMINIRA U SAVIJESTI CIJELOG NARODA, KOJI POŠTUJE NJEGOV SADRŽAJ KAO BOŽANSKU ISTINU ... Kolega koje proučavaju Talmud ima sve više gotovo na svakom mjestu gdje je Izrael, posebno u ovoj zemlji gdje su skupljeni milijuni za osnivanje dva sveučilišta, „The Hebrew Union College of Cincinnati“ i „The Jewish Theological Seminary of America in New York“, gdje je glavni predmet proučavanja Talmud ... U našem gradu također postoje kuće učenja (“Jeshibath ”) za proučavanje Talmuda, na donjem dijelu

East Sidea, gdje mnogi mladi ljudi proučavaju Talmud svakog dana.”

Ova “božanska istina” koju “cijeli narod poštuje”, od koje “ne nedostaje nijedno slovo” i koja danas “cvijeta u tom stupnju kakav se ne može naći u njegovoj prošloj povijesti”, je ilustrirana dodatnim doslovnim citatima koji slijede:

(Iz knjige:)

SANHEDRIN, 55b: “Djevojka od tri godine i jednog dana može biti pridobivena za vjenčanje snošajem, i ako brat njenog muža živi zajedno sa njom, ona postaje njegova. Kazna za preljub može biti pripisana njoj, ako ona oskrnavi svoju vezu sa njim, tako da on zauzvrat oskrnavi osobu s kim on leži, kao odjeću na kojoj je ležao (osoba zaražena sa gonorejom).“

(fusnote) “(2) Njegova žena ne izvlači zadovoljstvo iz ovog, i tako nema vjernosti. (3) Jedna varijanta čitanja ovog odlomka je: Da li postoji bilo što što bi bilo dozvoljeno Židovu, a zabranjeno neznabošcu. Neprirodna veza je dozvoljena Židovu. (4) Povezujući ove dvije stvari, drugu kao ilustraciju prve, mi učimo da se krivica za narušavanje naredbe ‘njegovu ženu, ali ne ženi njegovog susjeda’ pripisuje samo za prirodni, ali ne i za neprirodni seksualni odnos.”

(Knjiga:)

SANHEDRIN, 69a: “ ‘Jedan muškarac’; iz ovog znam da se zakon odnosi samo na muškarca: kada da znam to za nekog starog devet godina i jedan dan ko je sposoban za seksualni čin? Iz stiha, I ‘ako muškarac’? (2)-On je odgovorio: Takav maloljetnik može proizvesti sjeme, ali ne može tada i roditi; jer to je kao sjeme žitarice koje je izraslo za manje od trećina (3).”

(fusnote) (2) ‘I’ (‘) ukazuje na proširenje zakona, i ovdje se tumači u vezi uključivanja maloljetnika starog devet godina i jedan dan. (3) Takve žitarice sadrže sjeme, koje, međutim, ako je posijano, neće roditi.”

(Iz knjige:)

SANHEDRIN, 69b: “Naši rabini su mislili: ako je žena bila razvratna sa svojim mlađim sinom (maloljetnikom), i on je ušao u prvi stupanj zajedničkog života sa njom, - Beth Shammai kaže, on je tako čini neprikladnom za svećenstvo (1). Beth Hillel je proglašava prikladnom ... Svi se slažu da je veza sa dječakom starim devet godina i jedan dan stvarna veza; dok sa onim koji je mlađi od osam godina nije (2); njihova polemika se odnosi samo na onog koji je osam godina star.

(fusnote) (1) tj., ona postaje bludnica sa kojom se svećenik ne smije vjenčati (Knjiga Levitska XXL, 7.). (2) tako da ako je on imao devet godina i dan ili više, Beth Hillel se slaže da je ona ništavna za svećenstvo; dok ako je on imao manje od osam godina, Bet Shammai se slaže da ona

nije ništavna za njih."

(Iz knjige:)

"KETHUBOTH", 5b. "Postavlja se pitanje: Da li je dopušteno (15) upražnjavati prvi bračni čin na Sabbath? (16). Da li je krv (u materici) skupljena (17), ili je to rezultat povrede? (18).

(fusnote) "(15) 'kako je to'? (16) Kada se seksualni odnos nije mogao odigrati prije Šabbatha (Tosaf) (17) I seksualni odnos bi bio dopušten, pošto krv ističe po svojoj osobnoj volji, ne bi bio učinjen. (18) ili je to povreda? I seksualni odnos bi bio zabranjen."

(Iz knjige:)

"KETHUBOTH, 10a-10b. "Neko je došao pred Rabban Gamaliela, sina rabina i rekao mu: 'moj gospodaru, ja sam imao seksualni odnos (sa svojom novo vjenčanom ženom) i nisam našao nimalo krvi (7). Ona (žena) njemu: 'Moj gospodaru, ja sam još djevica'. On im je (onda) rekao; Dovedite mi dvije služavke, jednu djevicu i jednu koja je imala seksualni odnos sa muškarcem. Oni su mu doveli (dvije takve služavke), i on ih je postavio na bačvu vina. (U slučaju) one koja više nije bila djevica, miris (1) je prošao (2), (u slučaju) djevice, miris nije prošao (3). On je (onda) postavio ovu (mladu ženu) također (na bure vina), i miris (4) nije prošao. On mu je (onda) rekao: Idi, budi sretan sa onim što si postigao (7). Međutim, on je trebao ispitati je od početka (8)."

(fusnote) " (1) tj., miris vina. (2) Bilo je moguće osjetiti miris vina iz usta (Raši). (3) Nije se moglo osjetiti miris vina iz usta. (4) tj., miris vina. (5) Rabban Gamaliel (6) Mužu. (7) Test je pokazao da je žena bila djevica. (8) Zbog čega je on prvo morao da eksperimentira sa dvije služavke."

(Iz knjige:)

"KETHUBOTH", 11a-11b. "Rabba je rekao: To znači (5) ovo: Kada odrasli muškarac ima seksualni odnos sa djevojčicom, to nije važno, jer kada djevojka ima manje od ovog (6), to je kao kada neko stavi prst u oko (7), ali kada dječak ima seksualni odnos sa odraslom ženom, on je čini 'djevojkom koja je povrijeđena komadom drveta' ".

(fusnote) "(5). 'kaže'. (6) 'ovdje', to jest, manje od tri godine stara. (7) Suze dolaze u oči ponovo i ponovo, tako se djevičanstvo vraća djevojčici koja ima manje od tri godine."

(Iz knjige:)

"KETHUBOTH", 11a-11b. " Rab Judah je rekao da je Rab rekao: Dječak koji ima seksualni odnos sa odraslom ženom je čini (kao da je) povrijeđena komadom drveta (1). Iako se seksualni odnos sa dječakom ne promatra kao seksualni čin, ipak je žena tim povrijeđena kao komadom drveta."

(fusnote) "(1) Iako se seksualni odnos sa dječakom ne promatra kao seksualni čin, ipak je žena tim povrijeđena kao komadom drveta."

(Iz knjige:)

“HAYORATH”, 4a. “Naučili smo: (ZAKON U VEZI MENSTRUACIJE JE NAVEDEN U TORI, OSIM AKO MUŠKARAC IMA SEKSUALNI ODNOS SA ŽENOM KOJA ČEKA DAN KOJI ODGOVARA DANU KADA JE ON SLOBODAN. Ali, zbog čega? Sigurno je (po zakonu koji se odnosi na to) da je žena koja čeka dan koji odgovara tom danu spomenuta u Svetom Pismu: On je razgolio njenu fontanu. Međutim, sigurno je da je pisano, (1) – Oni se mogu vladati na taj način čak i ako je prvi stupanj kontakta zabranjen; i na neprirodan način, međutim, važi (da je takvo vladanje moglo biti omogućeno) (3) čak i na prirodan način (4) pozivajući se (da se zabrana) prvog stepena (5) odnosi samo na ženu sa menstruacijom (6). I ako vam to više odgovara, mogu reći: Vladanje može biti takvo da se žena ne promatra kao “ zabah ” (7), osim u toku dana zato što je pisano, svih dana njene menstruacije (8).”

(fusnote) “(13) Knjiga Levitska. XV, 28. (14) Usporedite sa gore navedenom str. 17, br. 10. Pošto se ona tako po Bibliji smatra nečistom, kako bi sud mogao odlučiti da je neko ko ima seksualni odnos sa njom slobodan? (15) Knjiga Levitska XX, 18. (1) Kao i prethodno citirano, 13. Množina “xxxx” (Židovska slova, Uredn.) se odnosi na prirodan, i neprirodan seksualni odnos. (2) Zašto je onda slučaj ‘žene koja čeka dan koji odgovara danu’ dat kao ilustracija kada bi slučaj, već spomenut, žene sa menstruacijom, bio podjednako dobar kao ilustracija. (3) Prvi stupanj kontakta. (4) u slučaju kada se ‘čeka dan koji odgovara danu’; u njenom slučaju je zabranjen jedino snošaj. (5) Usporedite sa Knjiga Levitska XX, 18. (6) Tako omogućivši zabranjeni čin koji Sadducees ne dozvoljavaju. (7) Žena koja ima izvjestan odljev krvi, ne u vrijeme njene menstruacije, i podložna je izvjesnim zakonima o nečistoći i čišćenju (Knjiga Levitska XV, 25. i sljedeće str.). (8) Knjiga Levitska XV, 26. Naglasak je na danima.”

(Iz knjige:)

“ABODAH ZARAH”, 36b-37a. “R. Naham b. Isaac je rekao: Oni su odlučili u vezi sa neznabožačkim djetetom da bi to dovelo do skrnavljenja izbacivanjem sjemena (2) tako da se izraelsko dijete ne treba naviknuti da tako čini pederastiju ... Od kojeg doba izraelsko dijete dovodi do skrnavljenja izbacivanjem sjemena? Od doba od devet godina i jedan dan. (37a) u onoj mjeri u kojoj je onda sposoban za seksualni čin, on tako čini skrnavljenje izbacivanjem sjemena. Rabina je rekao: Zato treba zaključiti da neznabožačka djevojka (čini skrnavljenje seksualnim činom) od dobi od tri godine i jednog dana, jer u onoj mjeri u kojoj je ona onda sposobna za seksualni čin, ona tako čini skrnavljenje otjecanjem krvi.

(fusnote) (2). Čak i kada bi on pri tom patio zbog ne-izbacivanja sjemena.

(Iz knjige:)

"SOTAH", 26b. "R. Papa je rekao: Ovo isključuje životinju , pošto ne postoji preljuba povezana sa životinjom (4). Rabin iz Parazika (5) je pitao R. Ashi, Odakle potiče tvrdnja koju su dali rabini, po kojoj ne postoji preljuba povezana sa životinjom? Zato što je pisano: Nećeš unajmiti bludnicu, niti platiti psa, itd.; (6) i učeno je: Unajmiti psa (7) i platiti bludnicu (8) je dopušteno, kao što je rečeno, Čak i jedno i drugo (9) – dvoje (specifični tekstovi su sramni) ali ne četvoro (10) ... kao leći sa ljudima. (12) Ali, rekao je rabin, ovo isključuje slučaj kada ju je on upozorio protiv kontakta tijelima (13). Abaye mu je rekao, To je potpuno opsceni čin (a ne preljuba), i da li je Najmilostiviji zabranio (ženi sa njenim mužem) opsceni čin?"

(fusnote) "(4) Njoj ne bi bio zabranjen takav čin sa svojim mužem. (5) blizu Bagdada ("Sonc." Izdanje) str.15, br.4. On se tako razlikuje od ranijeg rabina tog imena. (6) "Zakoni Ponovljeni", XXIII,19. (7) Novac dat čovjeku za bludnicu za spajanje sa njegovim psom. Takvo spajanje legalno ne predstavlja preljubu. (8) Ako muškarac ima robinju koja je bila bludnica i zamijeni je za životinju, ova mogućnost se može ostvariti. (9) Su odvratnosti pred Gospodom (prethodno citirano). (10) tj. drugo dvoje spomenutih od strane rabina. (11) U "Brojevima", V.13. budući da se zakon primjenjuje na muškarca koji nije sposoban. (12) Knjiga Levitska, XVIII,22. Riječ za 'leći' je u množini i objašnjena je tako da također označava neprirodni seksualni čin. (13) Sa drugim muškarcem, iako nema konkretnog seksualnog čina."

(Iz knjige:)

"YEBAMOTH", 55b. "Rabin je rekao; U kojem cilju je Najmilostiviji pisao 'požudno' u vezi sa određenom robinjom (9), udatom ženom (10< i "sotah" (11)? Ovo u vezi sa određenom robinjom (je zahtijevano) kao što je upravo objašnjeno (12). To u vezi sa vjenčanom ženom isključuje seksualni odnos sa opuštenim penisom (13). Ovo je zadovoljavajuće tumačenje u skladu sa njegovim pogledom koji kaže da ako neko živi zajedno sa zabranjenim rođacima sa opuštenim udom, onda on ne može biti kriv (14) što, međutim, reći, prema onome koji govori o krivici (za takav čin)? Izuzetak prije važi za seksualni čin sa mrtvom ženom (15). Pošto se može pretpostaviti da je, (kao žena), čak i poslije smrti, opisana kao njegov rod (16), ona bi trebala biti kriva (za seksualni odnos) kao vjenčana žena, tako smo učili (da on ne može biti kriv).

(fusnote) (9) Knjiga Levitska, XIX,20 (10) Prethodno citirano, XVIII,20 (11) Br.V,13. (12) SUPRA 55a. (13) Pošto nije vjerojatno da će doći do oplođenja. (14) Shebu., 18a, Sanh. 55a (15) čak i ako ona umire kao vjenčana žena. (16) U Knjizi Levitskoj XXI,2., gdje tekst nabraja mrtve rođake zbog kojih bi svećenik mogao biti okaljan. Kao što je objašnjeno, supra 22b, njegov rod se odnosi na ženu."

(Iz knjige:)

“YEBAMOTH”, 103a-103b. “Kada se zmija sparila sa Evom (14) uz požudu. Žudnja Izraelaca koji su stajali na planini Sinaj (16) je završena, žudnja idolopoklonika koji nisu stajali na planini Sinaj nije završena.”

fusnote) “(14) U Edenskom vrtu, prema tradiciji. (15) tj. ljudske vrste. (16) I doživjeli pročišćavajući utjecaj božanskog Objavljenja.”

(Iz knjige:)

“YEBAMOTH”, 63a. “R. Eleazar je dalje istakao: Što znači u biblijskom tekstu: ‘Sada eto kost od mojih kosti, i tijelo od mog tijela’ (5)? Ovdje se uči da je Adam imao seksualni odnos sa svakom zvijeri i životinjom, ali nije našao zadovoljenje dok nije živio sa Evom.

(fusnote) “(5) Postanje II,23. Naglasak na ‘Sada eto’.”

(Iz knjige:)

“YEBAMOTH”, 60b. “Kao što je rekao R. Joshua b. Levi: ‘Postoji jedan grad u Zemlji Izrael gdje je zakonitost njegovih stanovnika bila osporena, i rabin je poslao R. Ramanosa koji je istražio stvar i našao u gradu kćerku preobraćenika koja je imala manje od tri godine i jedan dan (14), i rabin je odredio odgovarajućom da živi sa svećenikom (15).”

(fusnote) “(13) Preobraćenik ispod uzrasta od tri godine i jednog dana se može vjenčati za svećenika. (14) I bila je vjenčana za svećenika. (15) tj., bilo joj je omogućeno da nastavi živiti sa svojim mužem.”

(Iz knjige:)

“YEBAMOTH”, 59b. “R. Shimi b. Hyya je istaknuoo: Žena koja je imala seksualni odnos sa zvijeri je odgovarajuća da se uda za svećenika (4). Također je učeno: Žena koja je imala seksualni odnos sa nečim što nije ljudsko biće (5), iako se kao posljedica toga, kažnjava kamenovanjem (6), ipak joj je omogućeno da se uda za svećenika (7).

(fusnote) “(4) Čak i za Visokog Svećenika. Rezultat takvog seksualnog odnosa je promatran kao obično ranjavanje, i mišljenje koje ne promatra slučajno povrijeđen himen kao diskvalifikaciju ne promatra na taj način ni sam seksualni čin. (5) Zvijer. (6) Ako je zločin učinjen u prisustvu svjedoka, pošto je prekršiteljka upozorena. (7) U odsustvu svjedoka i upozorenja.”

(Iz knjige:)

“YEBAMOTH”, 12b. “R. Bebai je nabrajao pred R. Nahamom: Tri (kategorije) žena mogu (7) koristiti kontracepciju (8) u svom bračnom seksualnom odnosu (9), maloljetna, trudna žena i

dadilja. Maloljetna (10) zato što bi (ako ne bi koristila) mogla zatrudnjeti, i kao rezultat toga(11) mogla umrijeti ... I, koji je uzrast takve maloljetnice? (14). Od uzrasta od jedanaest godina i jednog dana do uzrasta od dvanaest godina i jednog dana. Ona koja je ispod (15), ili iznad ovog uzrasta (16) mora paziti na njen bračni seksualni odnos na uobičajen način."

(fusnote) "(7) (tako Rashi. R. Tam; Trebaju koristiti, stih Tosaf, ispod riječi) (8) Isječena vuna ili lan (9) Da bi se spriječilo začeće (10) Može koristiti kontracepciv. (11) doslovno: 'možda'. (14) Koja je sposobna za začeće ali tako izložena smrtnoj opasnosti. (15) Kada začeće nije moguće. (16) Kada trudnoća ne uključuje fatalne posljedice."

(Iz knjige:)

"YEBAMOTH", 59b. "Kada je R. Dimi došao (8), pričao je: To se jednom desilo kod Haitalu (9), mladoj ženi, dok je čistila pod (10), seoski pas (11) je prekrio otpozadi (12) i rabin joj je dozvolio da se uda za svećenika. Samuel je rekao: Čak i za Visokog Svećenika.

(fusnote) "(8) Iz Palestine za Babilon (9) (Babilonski oblik riječi za Aitulu, moderni Aiterun N.W. od Kadesh, vidi S. Klein, Beitrage, str.47). (10) Doslovno, 'kuću'. (11) Ili 'veliki lovački pas' (Rashi), 'okrutni pas' (Jast.), 'mali divlji pas' (Aruk). (12) Slučaj neprirodnog seksualnog čina.

(Iz knjige:)

"KETHUBOTH", 6b. "On mu je rekao: Ne kao oni Babilonci koji nisu vješti u zaobilaznim načinima pokretanja. (7), ali, ima nekih koji jesu vješti u takvom kretanju (8). Ako je tako, zašto (imati razlog za) 'strepnju'? (10) – za onog ko nije vješt. (Onda) dopustite im da kažu: Onom ko jeste vješt treba biti dozvoljen (prvi seksualni odnos na Sabbath), a onom ko nije vješt zabranjen? – Najveći broj (ljudi) je vješto (11). Rabba, sin R. Hanana, je rekao Abaju: 'Ako je ovo točno, onda zašto (su) kumovi (12) imali papir? (13) – On (Abaje) mu je odgovorio: U toj situaciji (kumovi i papir su neophodni), on će možda vidjeti i uništiti (obilježja njenog djevičanstva) (14).

(fusnote) "(7) tj., u izvođenju seksualnog odnosa sa djevicom, a da pri tom ne dovedu do krvarenja. (8) Tako da nema potrebe da dođe do isticanja krvi, i dođe do 'Neka njegova glava bude odsječena, a da on ne umre!'. (9) Ako je mladoženja vješt u 'zaobilaznim načinima kretanja'. (10) Nema potrebe imati strepnju u vezi seksualnog odnosa i ne treba biti oslobođen od čitanja Shema'pri takvoj strepnji. (11) Zato se princip koji kaže 'Neka njegova glava bude odsječena, a da on ne umre!' ne primjenjuje kao pravilo. (12) Kumovi svjedoče u slučaju potrebe djevičanstva nevjeste. (Vidi ispod 12a.) Ako se mladoženja ponaša na takav način koji ne dovodi do krvarenja, onda kumovi ne mogu svjedočiti po pitanju djevičanstva. (13) Da bi pružili dokaz o djevičanstvu nevjeste. (Usporedi sa 'Ponovljeni zakoni', XXII,17. (14) Može se dogoditi da se on ponaša na uobičajen način i dovede do krvarenja, ali da uništi obilježja i da ustanovi da nevjesta nije djevica;

iz tog razloga su neophodne gore spomenute mjere sigurnosti. Onda kada se on, međutim, pokreće postrance, na zaobilazan način, i uputi lažne dokaze u vezi njenog djevičanstva, mladoženja može dokazivati da je ona još uvijek djevica (Rashi).”

Poslije čitanja ovih doslovnih citata iz bezbrojnih drugih sličnih citiranih odsječaka koje ćete naći u službenom neskraćenom “Soncino” Izdanju Talmuda na engleskom jeziku, da li, moj dragi Dr Goldstein, zauzimate mišljenje, da je Talmud bio ta “vrsta knjige” iz koje je Isus “izvukao učenja koja su mu pomogla da preinači svijet iz temelja” po “moralnim i religioznim pitanjima”? Ovdje ste pročitali doslovne citate i službene fusnote u vezi nekih od mnogih tema koje pokrivaju “63 knjige” Talmuda. Kada ih čitate, morate biti spremni da budete šokirani. Ja sam iznenađen da poštanska služba Sjedinjenih Država ne zabranjuje slanje Talmuda. Meni nije lako citirati iz njega u ovom pismu.

Kao podrška u raspravi kod najvišeg sloja neprikosnovenih autoriteta, u vezi ove faze sadašnjeg statusa Talmuda, dalji dokaz velikog utjecaja koji Talmud ima na tobožnje takozvane “Židove” je dat u članku “Što to znači biti Židov”, Morissa N. Kercera, u izdanju magazina “Look” od 17. juna 1952. godine. Članak rabina Morissa N. Kercera sadrži ljupku sliku nasmijanog čovjeka koji sjedi u stolici sa velikom otvorenom knjigom na krilu. Oko njega na podu sjedi desetak nasmijanih muškaraca i žena. Oni posvećuju značajnu pažnju nasmijanom čovjeku na stolici sa otvorenom knjigom na krilu. On čita tu knjigu osobama na podu. Pokretima jedne ruke naglašava to što čita. Ispod ove fotografije grupe ljudi je sljedeće objašnjenje:

“I ODRASLI PROUČAVAJU ANTIČKE SPISE. NA OVOJ SLICI RABIN, KOJI SJEDI NA STOLICI, VODI GRUPNU RASPRAVU O TALMUDU PRIJE VEČERNJE MOLITVE.”

Ova slika i objašnjenje ukazuju na stupanj u kojem je Talmud svakodnevna hrana tobožnjih, takozvanih “Židova” ovog doba. Talmudu se prvo uče djeca tobožnjih, takozvanih “Židova”, čim nauče čitati. Talmud je, pored toga što je “priručnik koji se koristi za obuku rabina”, također i priručnik uz koji su tobožnji takozvani “Židovi” “učeni” da razmišljaju od najranijeg doba. U prijevodu Talmuda, sa tekstovima koje je formirao i uredio eminentni Michael Rodkinson, sa svojim prvim izdanjem koje je lektorirao i ispravio čuveni Velečasni Dr Isaac M. Wise, se kaže, na strani XI:

“MODERNI ŽIDOV JE PROIZVOD TALMUDA”

Za prosječnog Kršćanina, riječ “Talmud” je samo još jedna riječ koju povezuju sa oblikom religioznog vjerovanja koju tobožnji, takozvani “Židovi” vrše u svojim sinagogama. Mnogi Kršćani nikada nisu čuli za Talmud. Vrlo malo Kršćana je upoznato sa sadržajem Talmuda. Neki od njih možda vjeruju da je Talmud sastavni dio religioznog vjerovanja koji oni poznaju kao “Judaizam”.

Ovo upućuje na neku vrstu biblijskog ili religioznog priručnika. Talmud se zaista i svrstava kao duhovni priručnik. Međutim, nitko od Kršćana, ili njih mali broj, razumije sadržaj Talmuda i njegovo značenje u svakodnevnim životima tobožnjih, takozvanih "Židova". Kao jedna ilustracija, moj dragi Dr Goldstein, da vas pitam, koliko Kršćana ima bilo kakvu predstavu o " Kol Nidre "-u, ("Svi zavjeti"), molitvi koja se recitira u sinagogama za Dan Pomirenja?

U Tomu VIII Židovske Enciklopedije, koja se može naći u Kongresnoj Biblioteci, New York-škoj Javnoj Biblioteci i bibliotekama u svim većim gradovima, na strani 539 se nalazi službeni prijevod na engleski jezik molitve poznate kao "Kol Nidre" ("Svi Zavjeti"). Ona predstavlja uvod za službu Dana Pomirenja u sinagogama. Masa je stojeći recitira tri puta, uz rabine za oltarom pridružene u molitvi. Poslije recitiranja "Kol Nidre" ("Svih Zavjeta"), neposredno slijedi molitva religioznih ceremonija Dana Pomirenja. Religiozni svečanosti Dana Pomirenja su najznačajniji sveti dani tobožnjih, takozvanih "Židova" i oni se kao takvi slave po cijelom svijetu. Slijedi službeni prijevod molitve "Kol Nidre" ("Svi Zavjeti") na engleski jezik:

"U IME SVIH ZAVJETA, ZAKLETVI, OBEĆANJA, ANATEMA, bilo da su nazvani 'konam', 'konas', ili bilo kojim drugim imenom, NA KOJE SE MOŽEMO ZAKLINJATI, ZAVJETOVATI, ILI OBAVEZATI SE, ČIME SE MOŽEMO ODREDITI I VEZATI, OD OVOG DANA POMIRENJA DO SLJEDEĆEG, (čiji sretni dolazak očekujemo), mi se kajemo. MOGU LI ONI BITI SMATRANI RAZRIJEŠENI, OPROŠTENI, PONIŠTENI, NEVAŽEĆI, BEZ EFEKTA; ONI NAS NEĆE VEZIVATI NITI IMATI MOĆ NAD NAMA. OVI ZAVJETI NEĆE BITI RAČUNATI; ZAKLETVE NEĆE VIŠE BITI ZAKLETVE; NITI OBEĆANJA OBEĆANJA."

Za značenja, zaključci i aluzije kod "Kol Nidre" ("Svi zavjeti") molitve, upućujemo na Talmud, Knjigu Nedarim, 23a-23b:

(Iz knjige:)

"I onaj tko želi da NIJEDAN OD NJEGOVIH ZAVJETA DATIH U TOKU GODINE NE VAŽI, neka stane na početku godine i proglasi: 'NEKA SVAKI ZAVJET KOJI DAM U BUDUĆNOSTI BUDE NEVAŽEĆI (1). (NJEGOVI ZAVJETI SU TADA NEVAŽEĆI,) UZ TO DA SE ON SiJEĆA OVOG U VRIJEME ZAKLETVE."

(fusnote) "(1) Ovo može predstavljati podršku za običaj recitiranja Kol Nidre (formula za razrješenje zakletvi) prije Večernje službe za Dan Pomirenja (Ran) ... Iako je ovdje spomenut početak godine (Nova Godina), Dan Pomirenja je vjerojatno odabran zbog svoje uzvišene svečanosti. Međutim, Kol Nidre, kao dio rituala, NASTAO JE KASNIJE OD TALMUDA, i, kao što se može vidjeti iz sljedeće izjave R. Hune b. Hinenea, ZAKON O PONIŠTENJU UNAPRIJED NIJE UČINJEN JAVNIM.

Najobimniju studiju molitve “Kol Nidre” (“svih Zavjeta”) je dao čuveni psihoanalitičar Theodor Reik, poznati učenik slavnog Dr Sigmund Freuda. Analiza povijesne, religijske i psihološke osnove molitve “Kol Nidre” (“Svih zavjeta”), koju je dao profesor Reik, prikazuje Talmud u njegovom stvarnom izgledu. Ova važna studija se nalazi u knjizi “Ritual, psihoanalitičke studije” profesora Reika. U poglavlju o Talmudu, na strani 168, profesor Reik ističe:

“PO TOM TEKSTU, SVE ZAKLETVE KOJE VJERNICI DAJU IZMEĐU DVA DANA POMIRENJA SE PROGLAŠAVAJU NEVAŽEĆIM.”

Pre nego što vam, moj dragi Dr Goldstein, objasnim kako je sadašnji tekst molitve “Kol Nidre” (“Svi Zavjeti”) uveden u ceremonije u sinagogama za Dan Pomirenja, volio bi da vam citiram jedan odlomak iz Univerzalne Židovske Enciklopedije. Univerzalna Židovska Enciklopedija potvrđuje podatak po kojem molitva “Kol Nidre” (“Svi Zavjeti”) nema duhovnu vrijednost, kako bi se moglo vjerovati pošto se ona moli u sinagogama za Dan Pomirenja, kao uvod u religiozne ceremonije koje slijede za njom. Svetkovni značaj molitve “Kol Nidre” (“Svi Zavjeti”) se uvjerljivo iskazuje preko analize u Univerzalnoj židovskoj Enciklopediji. U tomu VI, na strani 441, se kaže:

“Kol Nidre NEMA BAŠ NIŠTA ZAJEDNIČKO SA ISTINSKOM IDEJOM DANA POMIRENJA ... ona je stekla svoju izuzetnu svečanost i popularnost na račun činjenice da je to PRVA MOLITVA KOJA SE MOLI ZA OVAJ NAJSVETIJI OD SVIH DANA.”

Moj dragi Dr Goldstein, pripremite se za najveći šok vašeg života. Posle onog što ste ovdje mogli pročitati o molitvi “Kol Nidre” (“Dan pomirenja”), biti ćete šokirani kada saznate da mnoge kršćanske crkve čak “objavljuju zvonjavom” Dan Pomirenja, obilježavajući taj sveti dan tobožnjih, takozvanih “Židova”. Koliko li glupo može biti kršćansko svećenstvo? Iz onog što sam naučio iz površnog istraživanja, ja ne mogu da kažem da li je riječ o gluposti ili o gramzivosti. Sa onim što već znate, uz ono što ćete dodatno saznati prije nego što pročitate ovo pismo, sami ćete moći da prosudite je li riječ o gluposti ili o gramzivosti. Nema ni jednog jedinog podatka u cijelom ovom pismu koju svaki diplomac teološke bogoslovije nije imao priliku naučiti.

Slijedeći novinski članak je objavljen u newjorškom “World Telegram”-u, 7. listopada, prije samo nekoliko dana. Pod istaknutim naslovom, “ŽIDOVSKI PRAZNICI DO ZALASKA SUNCA”, newyorški “World Telegram” je pridao veliki značaj sljedećoj priči:

Sinagoge i hramovi su jučer bili zakrčeni po cijelom gradu, kako je počeo 24-satni post. Dr Normal Salit, poglavar Savjeta Sinagoga Amerike, koji predstavlja tri glavna židovska tijela, je pozvao druge vjeroispovijesti DA SE PRIDRUŽE POSTU ... Sijekući religiozne putove, MNOGE PROTESTANTSKE CRKVE U GRADU SU PROŠLE NOĆI PRENIJELE SVOJOM ZVONJAVOM KOL NIDRE, TRADICIONALNU MELODIJU KORIŠTENU NA POČETKU

JOM KIPURA. OVA GESTA DOBRE VOLJE JE PREPORUČIO MANNHATANSKI URED PROTESTANTSKOG SAVJETA."

Ovo je među najistaknutijim detaljima koje sam ikad zapazio, kada je u pitanju otkrivanje ignorantskog stava i ravnodušnosti kršćanskog svećenstva prema rizicima sa kojima se danas suočava kršćanska vjera. Na osnovu svojih osobnih kontakta sa Mannhatanskom kancelarijom Protestantskog Savjeta u bliskoj prošlosti, ja imam vrlo malo nade u bilo kakav konstruktivni doprinos koji oni mogu dati zajedničkoj obrani kršćanske vjere protiv neprijatelja posvećenih borbi protiv nje. Oni su, u svim slučajevima, popuštali pod "pritiskom" koji je na njih vršen preko "kontakta" sa takozvanim, tobožnjim "Židovima". Da to nije tako tragično, bilo bi smiješno. To je zaista bila šala, ali šala na račun kršćanskog svećenstva. O, Bogovi! "Mnoge" kršćanske crkve "su svojom zvonjavom prenijele", kao što to opisuje Protestantski Savjet, "ZVUK KOL NIDREA, TRADICIONALNE MELODIJE KORIŠTENE NA POČETKU JOM KIPURA". Kada je počela izdaja povjerenja i kršenje vjere?

Sadašnje riječi molitve "Kol Nidre" ("Svi Zavjeti") potiču iz 11-tog stoljeća. Političke promjene u Istočnoj Evropi su prisilile tobožnje, odnosno, takozvane "Židove" u Istočnoj Evropi da usvoje sadašnji tekst molitve "Kol Nidre" ("Svi Zavjeti"). Ta priča uključuje i povijest tobožnjih, takozvanih "Židova". Prije nego što se ovdje sasvim kratko osvrnem na povijest tobožnjih, takozvanih "Židova" Istočne Evrope, htio bih citirati vam još jedan kratak odlomak iz Židovske Enciklopedije. Pri analizi povijesnih tokova koji su doveli do sadašnjeg teksta molitve "Kol Nidre" ("Svi Zavjeti"), Židovska Enciklopedija, u Tomu VII, na strani 540, ističe:

"VAŽNU PROMIJENU U RIJEČIMA 'Kol Nidrea' je proveo Rashijev zet, Meir ben Samuel, KOJI JE PROMIJENIO ORIGINALNU FRAZU 'OD POSLJEDNJEG DO OVG SADAŠNJEG DANA POMIRENJA' u 'OD OVOG DO SLJEDEĆEG DANA POMIRENJA'".

Složiti ćete se, moj dragi Dr Goldstein, da je Meir ben Samuel znao što radi. Riječi te promijenjene verzije molitve "Kol Nidre" ("Svi Zavjeti"), pošto su izgovorene, oslobađaju od svih dužnosti i obaveza danih u toku nastupajuće godine. Poput bilo koje jednogodišnje licence dobivene od državnih ili općinskih vlasti, promijenjena verzija molitve "Kol Nidre" ("Svi Zavjeti") proširuje imunitet, koji važi u toku cijele godine koja slijedi, i važi za sve dužnosti kojih bi se inače trebalo pridržavati na osnovu zavjeta, dužnosti i obećanja, danih u toku godine dana poslije Dana Pomirenja, kada se molitva izgovara. Ipak, neophodno je svake godine obnoviti ovu "licencu" koja automatski ukida sve zavjete, zakletve i obećanja, date u toku sljedećih dvanaest mjeseci, tako što se treba svake godine ponovo pojaviti u sinagogi na Dan Pomirenja i ponovo izgovoriti molitvu "Kol Nidre" ("Svi Zavjeti"). Da li odobravate ovo?

Odlomak u Talmudu koji se odnosi na molitvu "Kol Nidre" ("Svi Zavjeti") potvrđuje nekoliko

ozbiljnih situacija. On potvrđuje da je molitva “Kol Nidre” (“Svi Zavjeti”) dodana kao uvod za religioznu službu za Dan Pomirenja daleko poslije završetka Talmuda između 500. i 1000. godine poslije Krista, na osnovu tvrdnje: “kao dio rituala koji je nastao kasnije od Talmuda”. On potvrđuje da je Meir ben Samuel, koji je autorizirao sadašnju izmijenjenu verziju molitve “Kol Nidre” (“Svi Zavjeti”), živio u 11-tom stoljeću. Dalje, tobožnji, takozvani “Židovi” u Istočnoj Evropi su vjerovali da će bolje služiti svom cilju ako se njihov stav o zavjetima, zakletvama i obećanjima održi kao tajna, “zakon o poništenju unaprijed nije učinjen javnim”.

Sa potpunim i ispravnim znanjem porijekla i povijesti tobožnjih, takozvanih “Židova” u Istočnoj Evropi, moj dragi Dr Goldstein, potpuno je nemoguće da vi ili bilo tko drugi razumom shvati štetan utjecaj koji je Talmud imao u toku deset stoljeća, i koji je molitva “Kol Nidre” (“Svi Zavjeti”) imala u toku sedam stoljeća, na tok svjetske povijesti. Ova dva malo poznata faktora predstavljaju osnovu “velikog kola” koje se veselo kotrlja putem, idući prema kompletiranju svjetske dominacije, u ne tako udaljenoj budućnosti, a da pritom ne rađa sumnju, nevino prerušen u navodno religiozno vjerovanje kao svoj jedini obrambeni mehanizam. Ova podmukla intriga stvara zavjerenicima najefikasniju masku. Zrelost njihove zavjere prikazuje problem kao prisiljenost na obranu političkih, ekonomskih, socijalnih i kulturnih ideologija razvijenih pod okriljem kršćanske civilizacije.

Vjerojatno ćete i vi biti začuđeni, poput 150.000.000 Kršćana prije više godina, kada sam naelektrizirao naciju sa svojim izdavanjem činjenica koje sam iznio na vidjelo, poslije mnogih godina mojih istraživanja porijekla i povijesti tobožnjih, takozvanih “Židova” u Istočnoj Evropi. Mnoge godine mojih intenzivnih istraživanja su, izvan svake sumnje, utvrdile, suprotno opće prihvaćenom uvjerenju Kršćana, da tobožnji, takozvani “Židovi” Istočne Evrope ni u jednom trenutku njihove istočno-evropske povijesti nisu bili legendarnih “deset izgubljenih plemena” iz biblijskih pripovijesti. Ta povijesna činjenica je neoboriva.

Uporno istraživanje je kao podjednako istinito utvrdilo da tobožnji, takozvani “Židovi” u Istočnoj Evropi ni u jednom trenutku svoje povijesti nisu mogli biti ispravno Promatrani kao direktni potomci legendarnih “deset izgubljenih plemena” iz biblijskih pripovijesti. Takozvani, tobožnji “Židovi” u Istočnoj Evropi u modernoj povijesti ne mogu legitimno pokazati ni na jednog antičkog pretka koji je ikad stupio nogom na tlo Palestine u vrijeme biblijske povijesti. Istraživanje je također otkrilo da takozvani, tobožnji “Židovi” Istočne Evrope nisu nikada bili “Semiti”, niti su “Semiti” sada, niti mogu ikada biti promatrani kao “Semiti” u bilo kojem budućem vremenu, ni uz pomoć bilo kakvog napora mašte. Iscrpljujuće istraživanje također nepovratno odbacuje, kao izmišljotinu, opće prihvaćeno uvjerenje među Kršćanima po kojem su tobožnji, takozvani “Židovi” u Istočnoj Evropi legendarni “Odabrani Narod” o kojem je kršćansko svećenstvo tako glasno

govorilo sa svojih propovjedničkih govornica.

Možda mi vi možete objasniti, moj dragi Dr Goldstein, razlog zbog kojeg je i način na koji je porijeklo i povijest Kazara i Kazarskog kraljevstva bila tako dobro sakrivena od svijeta u toku toliko mnogo stoljeća? Kakva tajna misteriozna sila je mogla da za vrijeme bezbrojnih generacija zadrži porijeklo i povijest Kazara i Kazarskog kraljevstva izvan povijesnih udžbenika i izvan nastavnih planova cijelog svijeta? Poreklo i povijest Kazara i Kazarskog kraljevstva su, to je izvjesno, neosporne povijesne činjenice. Ove neosporne povijesne činjenice također izvan svake sumnje utvrđuju poreklo i povijest tobožnjih, takozvanih "Židova" u Istočnoj Evropi. Poreklo i povijest Kazara i Kazarskog kraljevstva i njihova veza sa porijeklom i ranom povijesti tobožnjih, takozvanih "Židova" u Istočnoj Evropi su bili jedna od najbolje čuvanih tajni povijesti, sve dok, posljednjih godina, nisu stekli široki publicitet, na osnovi mojih istraživanja ove teme. Zar ne mislite, moj dragi Dr Goldstein, da je vrijeme da cijela ova tema bude izvučena sa ovog skrovitog mjesta?

1948. godine, u Pentagonu, u Washingtonu ja sam se obratio velikom skupu najviših oficira Vojske Sjedinjenih Država, uglavnom iz G2 odjeljenja Vojne Obavještajne Službe, u vezi visoko eksplozivne geopolitičke situacije u Istočnoj Evropi i na Bliskom Istoku. Onda je, kao i sada, to područje bilo potencijalna prijetnja svjetskom miru i sigurnosti ove nacije, i ja sam okupljenom skupu u cjelini objasnio poreklo Kazara i Kazarskog kraljevstva. Onda sam, kao i sada, osjećao da bez jasnog i obuhvatnog poznavanja ove teme nije moguće shvatiti, odnosno, pravilno procijeniti ono što se odigralo u svijetu od 1917. godine, kada je došlo do boljševičke revolucije u Rusiji. To je bio "ključ" ovog problema.

Pošto sam zaključio svoj govor, izvjesni vrlo budni potpukovnik, koji je bio prisutan, me je informirao da je on šef povijesnog odjeljenja jedne od najvećih i najcjenjenijih institucija visokog obrazovanja u Sjedinjenim Državama. On je na tom mjestu predavao povijest 16 godina. Nedavno je pozvan nazad u Washington zbog dalje vojne službe. Na moje čuđenje, obavijestio me je da u nijednom trenutku svoje karijere predavača povijesti, niti u bilo kojoj drugoj situaciji, nije čuo riječ "Kazar" prije nego što je čuo mene kako je ovdje spominjem. To vam mora dati neku ideju, moj dragi Dr Goldstein, o tome koliko je uspješna bila ta misteriozna tajna snaga sa svojom zavjerom da "blokira" saznanje o porijeklu i povijesti Kazara i Kazarskog Kraljevstva, u namjeri da, od svijeta i posebno od Kršćana, sakrije stvarno poreklo i povijest tobožnjih, takozvanih "Židova" u Istočnoj Evropi.

Rusko osvajanje, od 10. do 13. stoljeća, u povijesti malo poznatih Kazara, je očigledno za sva vremena prekinulo postojanje povijesno slabo poznatih 800.000 kvadratnih milja suverenog kraljevstva tobožnjih, takozvanih "Židova" u Istočnoj Evropi, tada poznatog kao Kazarsko

kraljevstvo. Povjesničari i teolozi se danas slažu da je ovakav politički razvoj bio razlog “VAŽNE PROMIJENE TEKSTA ‘KOL NIDRE’, koju je proveo Meir ben Samuel u 11-tom stoljeću, i razlog za politiku koju su usvojili tobožnji, takozvani “Židovi”, po kojoj “ZAKON O PONIŠTENJU UNAPRIJED NIJE UČINJEN JAVNIM”. Hoćete li biti strpljivi sa mnom kako bi vam ovdje kratko prikazao povijest tog političkog nastajanja i nestanka jedne nacije sa stranica povijesti?

Pre 10-tog stoljeća, Hazarsko kraljevstvo je ruskim osvajanjima već bilo svedeno na oblast veličine oko 800.000 kvadratnih milja. Kao što možete vidjeti na karti u Židovskoj Enciklopediji (reproducirano u knjizi oblikovanoj na osnovi ove diskusije: “Činjenice su činjenice”), teritorij Kazarskog Kraljevstva u 10-tom stoljeću je još uvijek bila daleko najveća od svih nacija u Evropi. Stanovništvo Kazarskog Kraljevstva je činio najveći dio Kazara uz dodatak ostataka stanovništva 25 miroljubivih poljoprivrednih nacija koje su nastanjivale ovih približno 1.000.000 kvadratnih milja pre nego što su ih osvojili nadirući Hazari. U 1. stoljeću prije Krista, Kazari su izvršili invaziju na Istočnu Evropu iz svoje domovine u Aziji. Kazari su napali Istočnu Evropu dolazeći preko komada zemlje između sjevernog kraja Kaspijskog mora i južnog kraja Uralskih planina. (Pogledajte kartu.)

Kazari nisu bili “Semiti”. Oni su bili azijatska mongolska nacija. Suvremeni antropolozi ih rasno klasificiraju kao Turko-Fince. U prastarim vremenima, domovina Kazara je bila u srcu Azije. Oni su u velikoj mjeri bili ratnički narod. Na kraju su ih iz Azije istjerali narodi sa kojima su neprekidno ratovali. Kako bi izbjegli dalje poraze u Aziji, Kazari su napali Istočnu Europu. Veoma ratnički nastrojenim Kazarima nije bilo teško osvojiti i podčiniti 25 miroljubivih poljoprivrednih nacija koje su zauzimale približnih 1.000.000 kvadratnih milja u Istočnoj Europi. U relativno kratkom periodu, Kazari su uspostavili najveće i najmoćnije kraljevstvo u Europi, i vjerojatno također i najbogatije.

Kada su napali Istočnu Europu, Kazari su bili poganski narod. Njihova religija je bila mješavina faličkog vjerovanja i drugih oblika idolopoklonstva, prakticiranih u Aziji od strane poganskih naroda. Ova vrsta vjerovanja se nastavila sve do 7-og stoljeća. Odvratni oblici seksualnog pretjerivanja kojim su se Kazari predavali kao svojoj vrsti religijskog vjerovanja su doveli do takvog stupnja moralne degeneracije koju kazarski kralj više nije mogao trpiti. U 7-om stoljeću, kralj Bulan, u to vrijeme vladar Kazarskog kraljevstva, je odlučio da ukine praksu faličkog vjerovanja i druge vrste idolopoklonstva i učini da nova državna religija bude jedna od tri monoteističke religije, o kojima je znao vrlo malo toga. Posle povijesnog sastanka sa predstavnicima tri monoteističke religije, kralj Bulan se odlučio protiv Kršćanstva i Islama i za buduću državnu religiju odabrao religijsko vjerovanje tada poznato kao “Talmudizam”, a sada poznato i vršeno kao “Judaizam”. Ovo je čak povijesno dobro dokumentirano.

Kralj Bulan i njegovih 4000 feudalnih plemića su ubrzo bili preobraćeni, uz pomoć rabina koji su

za taj događaj dovedeni iz Babilona. Faličko vjerovanje i drugi oblici idolopoklonstva su poslije toga bili zabranjeni. Kazarski kraljevi su pozvali veliki broj rabina da dođu i otvore sinagoge i škole, kako bi obučili stanovništvo novom obliku religijskog vjerovanja. Ono je sada postalo državna religija. Preobraćeni Kazari su bili prva populacija tobožnjih, takozvanih "Židova" u Istočnoj Evropi. Tobožnji, takozvani "Židovi" u Istočnoj Evropi su potomci Kazara koji su poslije preobraćanja Kazara prešli u "Talmudizam", ili, kako se danas naziva, "Judaizam", masovnim preobraćanjem kazarske populacije.

Poslije preobraćanja kralja Bulana, niko osim tobožnjih, takozvanih "Židova" nije mogao zauzimati kazarski tron. Kazarsko kraljevstvo je postalo istinska teokracija. Religiozne vođe su također bile i svjetovni upravnici. Religiozne vođe su nametnule učenja Talmuda kao vodič za život. Ideologija Talmuda je postala osnova političkih, kulturnih, ekonomskih i socijalnih stavova i aktivnosti u cijelom Kazarskom kraljevstvu. Talmud je pružio svjetovne i religiozne zakone.

Moglo bi vam biti veoma interesantno, moj dragi Dr Goldstein, ako imate strpljenja, da mi dozvolite da vam ovdje citiram iz IV toma, strane 1 do 5, Židovske Enciklopedije. Židovska Enciklopedija o Kazarima govori kao o "Hazarima". Prema najvećim autoritetima, može se birati između ova dva načina izgovora. Oni su međusobno slični. Židovska Enciklopedija ima pet strana o Kazarima, ali ja ću ih predstaviti na preskok:

THE JEWISH ENCYCLOPEDIA Chazars

› the shoguns of the latter. Emperor Heraclius | Justinian II., after his flight from Kherson to Doros.

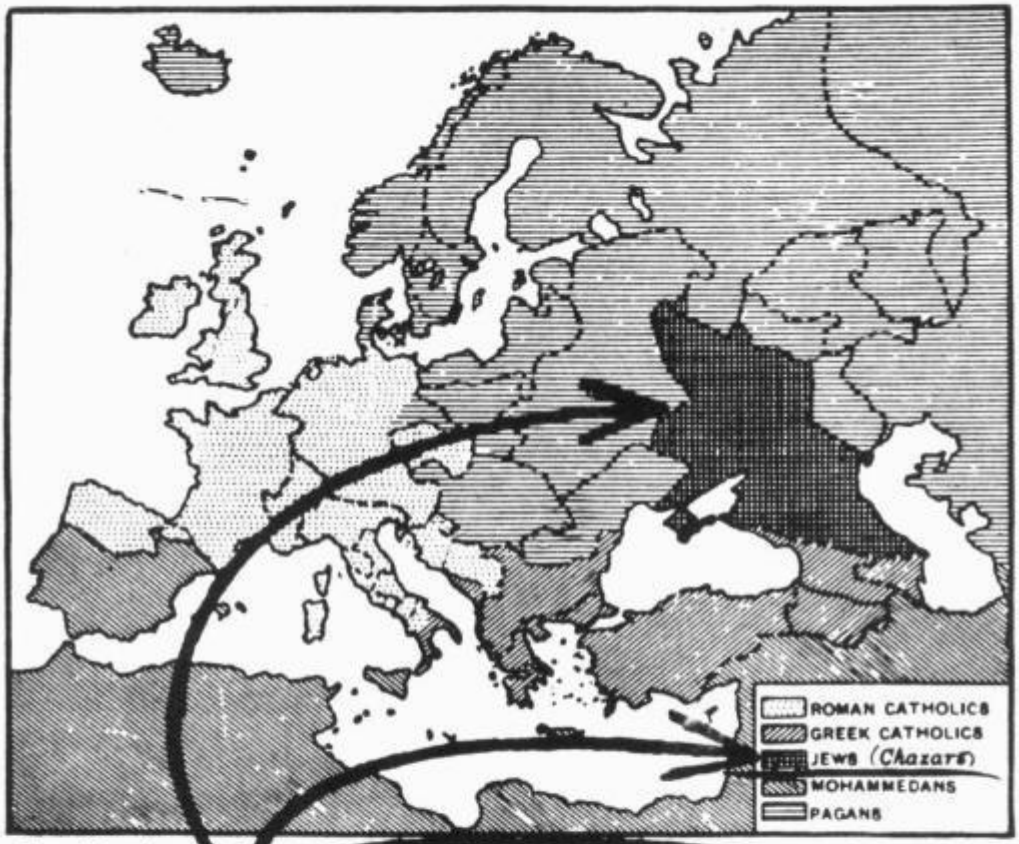

Map Showing th[illegible] of Religions in Europe in the [illegible]th Century, C.E., In[illegible]cating Extent of the Kingdom of the Chazars

([illegible] Schrader, " Atlas de Géographie Histori[illegible]

ORIGIN OF SO-CALLED OR SELF-STYLED "JEWS" IN EASTERN EUROPE
("Khazar" is accepted modern spelling; The Jewish Encyclopedia retains the archaic "Chazar".)

The above map reveals the historic importance of so-called or self-styled "Jews" in eastern Europe in the 10th century, then still known as Khazars (Chazars), prior to the conquest of the Khazar Kingdom by the Russians in the 11th-13th centuries. (See pages 39 to 47). The rise and fall of the Khazar Kingdom between the 1st century B. C. and the 13th century A. D. is the "key" to the solution of the world's 20th century international problems inimical to the Nation's security.

“KAZARI: Narod turskog porijekla čiji život i povijest su isprepleteni sa SAMIM POČETCIMA POVIJESTI ŽIDOVA U RUSIJI ... pokrenuti od strane nomadskih stepskih plemena i SVOJOM OSOBNOM ŽELJOM ZA PLJAČKANJEM I ODMAZDOM ...

U drugoj polovini šestog stoljeća, Kazari su se preselili prema zapadu ... kraljevstvo Kazara je čvrsto uspostavljeno u NAJVEĆEM DIJELU JUŽNE RUSIJE MNOGO PRIJE NEGO ŠTO SU VARJAZI USTANOVILI OSNOVE RUSKE MONARHIJE (855. GODINE) ... U to vrijeme kraljevstvo Kazara je bilo na vrhuncu svoje moći I NEPRESTANO JE RATOVALO ... Na kraju osmog stoljeća ... kagan (kralj) Kazara i njegovi plemići, ZAJEDNO SA VELIKIM DIJELOM NJEGOVOG NEZNABOŽAČKOG NARODA, JE PRIHVATIO ŽIDOVSKU RELIGIJU ... Židovsko stanovništvo u cijeloj kazarskoj oblasti, u periodu između sedmog i desetog stoljeća, JE MORALO BITI BROJNO ... oko DEVETOG STOLJEĆA, ČINI SE DA SU SVI KAZARI BILI ŽIDOVI I DA SU PREOBRAĆENI U JUDAIZAM TEK KRATKO VRIJEME PRIJE TOGA ... Jedan od nasljednika Bulana, koji se zvao Obadiah, je preporodio kraljevstvo i OJAČAO ŽIDOVSKU RELIGIJU. On je pozvao učene Židove da se nasele u njegovoj državi, i osnivao je SINAGOGE I ŠKOLE. Ljudi su bili učeni Bibliji, Mishnahu, i TALMUDU, kao i 'božanskoj službi kazara' ... U njihovim spisima, KAZARI SU KORISTILI HEBREJSKA SLOVA ... KAZARSKI JEZICI SU DOMINIRALI ... Obadiaha je naslijedio njegov sin, Isaac; Isaaca njegov sin Mozes (ili Manaseh II); njega je naslijedio njegov sin Nisi; a Nisija njegov sin Aaron II. Sam kralj Josip je bio sin Aarona, I USPEO SE NA TRON U SKLADU SA KAZARSKIM ZAKONOM O NASLIJEĐIVANJU ... Kralj je imao dvadeset i pet
žena, sve bile kraljevske krvi, kao i šezdeset konkubina, sve poznate ljepotice. Svaka od njih je spavala u posebnom šatoru i imala eunuha koji ju je čuvao ... OVO JE IZGLEDA BIO POČETAK PADA KAZARSKOG KRALJEVSTVA ... Ruski Varjazi su se učvrstili u Kijevu ... do konačnog osvajanja kazarskog teritorija od strane Rusa ... Poslije oštre borbe, Rusi su pobijedili Kazare ... Četiri godine kasnije, Rusi su osvojili cijeli kazarski teritoriju istočno od Azova ... mnogi članovi kazarske kraljevske porodice su emigrirali u Španjolsku ... Neki od njih su otišli u Mađarsku, ALI JE NAJVEĆI BROJ LJUDI OSTAO U SVOJOJ RODNOJ ZEMLJI."

Najznačajniji povijesničar za pitanje porijekla i povijesti tobožnjih, takozvanih "Židova" u Istočnoj Evropi je bio profesor H. Graetz, i sam tobožnji, takozvani "Židov". Profesor Graetz u svojoj poznatoj "Povijesti Židova" ističe da su tobožnji, takozvani "Židovi" u drugim zemljama, kada su čuli glasine o tobožnjim, takozvanim "Židovima" u Kazarskom kraljevstvu, povjerovali da su ovi preobraćeni Kazari "izgubljenih deset plemena". Ovaj glas je, u to nema nikakve sumnje, bio odgovoran za narastajuću legendu, po kojoj je Palestina "domovina" preobraćenih Kazara. Na strani 141 njegove "Povijesti Židova", profesor H. Graetz ističe:

"Kazari ispovijedaju prostu religiju, kombiniranu sa čulnošću i požudnošću ... Poslije Obadijaha je slijedio dugi niz židovskih kagana (kraljeva), jer, PREMA OSNOVNOM DRŽAVNOM ZAKONU, JEDINO JE ŽIDOVSKIM VLADARIMA BILO DOPUŠTENO DOĆI DO TRONA ... Neko

vrijeme ŽIDOVI IZ DRUGIH ZEMALJA NISU ZNALI ZA PREOBRAĆANJE OVOG MOĆNOG KRALJEVSTVA U JUDAIZAM, i kada je konačno nejasan glas koji je govorio o ovom došao do njih, ONI SU TADA MISLILI DA JE KAZARIJA BILA NASELJENA OSTACIMA NEKADAŠNJIH DESET PLEMENA.”

Kada su Kazari u 1. stoljeću prije Krista napali Istočnu Europu, njihov materinji jezik je bio azijatski, o kojem se u Židovskoj Enciklopediji govori kao o “kazarskim jezicima”. To su bili primitivni azijatski dijalekti bez bilo kakvog pisanog oblika. Kada je kralj Bulan preobraćen u 7-om stoljeću, on je naredio da židovski znaci koje je vidio u Talmudu i drugim hebrejskim dokumentima od tada postanu znaci pisma kazarskog jezika. Hebrejski znaci su prilagođeni fonetici govornog kazarskog jezika. Kazari su prihvatili pisane znakove takozvanog hebrejskog jezika kako bi dobili pisane zapise svog govora. Prihvaćanje hebrejskih pisanih znakova nije imalo nikakvo rasno, političko, niti religiozno značenje.

Zapadnoeuropske necivilizirane nacije koje nisu imale pismo za svoj govorni jezik su usvojile alfabet latinskog jezika pod sličnim okolnostima. Sa romanskom invazijom Zapadne Europe, u ove necivilizirane oblasti su uvedeni i romanska civilizacija i kultura. Tako je latinski alfabet prihvaćen za francuski, španjolski, ENGLESKI, švedski i mnoge druge zapadnoeuropske jezike. Ovi jezici su jedan drugom bili potpuno strani, a ipak su svi oni koristili isto pismo. Rimljani su sa svojom kulturom ovim necivilizirаnim narodima donijeli svoj alfabet upravo na isti način na koji su i rabini iz Babilona donijeli Kazarima hebrejski alfabet i naučili ih pisati znakove talmudskog pisma.

Od ruskog pokoravanja Kazara i nestanka Kazarskog kraljevstva, kazarski jezik je poznat kao jidiš. Takozvani, tobožnji “Židovi” Istočne Europe su oko šest stoljeća, rađajući se i živeći u istočnoeuropskim zemljama, još svoju nacionalnost označavali kao “Jidiš”. Oni su sebe radije identificirali kao “Jidiš” nego kao Rusi, Poljaci, Galičani, Litvanci, Rumunji, Mađari ili kao pripadnici bilo koje nacije čiji su državljani bili. Oni se također pozivaju na zajednički jezik koji govore kao “Jidiš”. Kao što znate, moj dragi Dr Goldstein, danas u New Yorku postoje mnoge “Jidiš” novine, “Jidiš” kazališta, i mnoge druge kulturne organizacije tobožnjih, takozvanih “Židova” iz Istočne Europe, koji se u javnosti identificiraju sa riječi “Jidiš” u svom imenu.

Prije nego što je postao poznat kao “Jidiš” jezik, materinji jezik Kazara je, kao što je bilo neophodno, dodao mnoge riječi svom ograničenom prastarom rječniku. Ove riječi su usvojene iz jezika susjednih naroda sa kojima su oni imali političke, socijalne ili ekonomske odnose. Jezici svih nacija su dodavali svojim rječnicima nove riječi na isti način. Kazari su usvojili riječi koje odgovaraju zahtjevima forme njihovog jezika iz njemačkog, slavenskih i baltičkih jezika. Veliki broj riječi je usvojen iz njemačkog jezika. Nijemci su imali puno napredniju civilizaciju od svojih kazarskih susjeda i Kazari su slali svoju djecu na njemačke škole i sveučilišta.

“Jidiš” jezik nije njemački dijalekt. Mnogi ljudi to vjeruju zato što je “Jidiš” preuzeo tako veliki broj riječi iz njemačkog jezika. Ako je “Jidiš” njemački dijalekt dobiven od Nijemaca, kojim su onda jezikom Hazari govorili u toku 1000 godina njihovog postojanja u Istočnoj Europi prije usvajanja njemačke kulture? Kazari su morali govoriti nekim jezikom u vrijeme kada su izvršili invaziju na Istočnu Europu. Koji je to jezik bio? Kada su ga Kazari odbacili? Kako je cijela kazarska populacija odbacila jedan jezik i iznenada prihvatila sasvim drugi? Ta ideja je previše apsurdna da bi se o njoj raspravljalo. “Jidiš” je moderno ime za prastari materinji jezik Kazara uz dodate usvojene i prilagođene njemačke, slavenske i baltičke brojne riječi.

“Jidiš” ne smije biti pobrkan sa “Hebrejskim” jezikom zato što oba ova jezika upotrebljavaju iste znakove u svom pismu. Ne postoji ni jedna jedina riječ “Jidiša” u antičkom “hebrejskom” jeziku, niti jedna jedina riječ antičkog “hebrejskog” u “Jidišu”. Kao što sam ranije istakao, ova dva jezika su toliko potpuno različita koliko i švedski i španjolski jezik koji slično koriste iste latinske znakove za svoja pisma. Jezik “Jidiš” je zajednički kulturni sadržatelj za sve tobožnje, takozvane “Židove” u Istočnoj Europi ili iz nje. Za takozvane ili tobožnje “Židove” u i iz Istočne Evrope, “Jidiš” služi na isti način kao što engleski jezik služi stanovnicima 48 saveznih država Sjedinjenih Država. Njihov kulturni zajednički sadržatelj u svih 48 saveznih država je engleski jezik, bilo gdje da se oni odsele i dosele. Engleski jezik je ta veza koja ih vezuje jedne za druge. Isto važi za “Jidiš” jezik i takozvane, tobožnje “Židove” cijelog svijeta.

Za tobožnje, takozvane “Židove” cijelog svijeta, “Jidiš” služi još jednoj vrlo korisnoj svrsi. Oni u “Jidišu” imaju ono što ne može reći nijedna druga nacionalna, rasna ili religiozna grupacija. Oko 90% svjetskih tobožnjih, takozvanih “Židova” koji danas žive u 42 zemlje svijeta su ili emigranti iz istočne Europe, ili su njihovi roditelji emigrirali iz istočne Europe. “Jidiš” je zajednički jezik za sve njih, njihov prvi ili drugi jezik u zavisnosti od toga gdje su rođeni. On za njih predstavlja “međunarodni” jezik. Bez obzira u kojoj zemlji svijeta da se oni nastane, uvijek će naći ljude iste religije kojoj i oni pripadaju i koji također govore “Jidiš”. “Jidiš” uživa i druge međunarodne prednosti koje su previše jasne da bi ih ovdje opisivali. “Jidiš” je moderni jezik naroda koji je prestao postojati kao narod. “Jidiš” nije nikada imao religiozno značenje, iako koristi hebrejske znakove za svoj alfabet. On nikada ne bi smio biti pobrkan kao “židovski jezik”. Međutim, on jeste bio pobrkan na taj način, veoma često.

Direktno sjeverno od Kazarskog kraljevstva, na vrhuncu njegove moći, na južnoj obali Finskog zaljeva, kod prelaska prema Baltičkom moru, 820. godine poslije Krista je nastala mala slavenska država. Ovu malu državu je organizirala mala grupa Varjaga sa Skandinavskog poluotoka, sa druge strane Baltičkog mora. Lokalno stanovništvo ove novoformirane države se sastojalo od nomadskih Slavena koji su nastanjivali ovu oblast još od najstarijeg povijesno zabilježenog vremena. Ova mala

nacija je čak manja od naše savezne države Delware. Međutim, ova novorođena država je bila embrij koji se razvio u veliko Rusko carstvo. Za manje od 1000 godina od 820. godine nove ere, ova sintetička nacija je proširila svoje granice neprestanim osvajanjima, sve dok nije obuhvatila više od 9.500.000 kvadratnih milja u Europi i Aziji, odnosno, oblast koja je više od tri puta veća od kontinentalnog dijela Sjedinjenih Država, i širenje se i dalje nastavilo.

U mnogim ratovima sa svojim europskim susjedima posle 13-tog stoljeća, od Rusije je zahtijevano da pobjednicima u ratovima ustupi velike oblasti koje su originalno bile dio Kazarskog kraljevstva. Na ovaj način su Poljska, Litva, Galicija, Mađarska, Rumunjska i Austrija od Rusije dobili teritorij koja je nekada bila dio Kazarskog kraljevstva. Sa ovim teritorijem, te nacije su dobile i jedan dio populacije tobožnjih, takozvanih “Židova”, koji potječu od Kazara koji su nekada zauzimali taj teritorij. Ove česte promjene granica nacija istočne Europe objašnjavaju današnje prisustvo tobožnjih, takozvanih “Židova”, koji potječu od preobraćenih Kazara, u svim ovim zemljama. Njihov zajednički jezik, njihova zajednička kultura, njihova zajednička religija, i njihove zajedničke rasne karakteristike ih sve, izvan svake sumnje, određuju kao Kazare koji su napali istočnu Europu u 1. stoljeću prije Krista i koji su u 7-om stoljeću preobraćeni u “Talmudizam”.

Tobožnji, takozvani “Židovi” širom svijeta, istočnoeuropskog porijekla, danas čine bar 90% ukupnog svjetskog broja tobožnjih, takozvanih “Židova”. Preobraćanje kralja Bulana i kazarske nacije u 7-om stoljeću je učinilo za “Talmudizam”, odnosno, za “Judaizam”, kako danas nazivaju “Talmudizam”, ono što je preobraćanje Konstantina i zapadnoeuropskih nacija učinilo za Kršćanstvo. Kršćanstvo je bilo malo, relativno nevažno religijsko vjerovanje koje je upražnjavano uglavnom u oblasti istočnog Mediterana, sve do preobraćanja u kršćansku vjeru velikog broja stanovnika zapadnoeuropskih poganskih nacija, poslije preobraćanja Konstantina. “Talmudizmu”, ili “Judaizmu”, kako danas nazivaju “Talmudizam”, je dan najveći poticaj u svoj njegovoj povijesti preko preobraćanja velike poganske kazarske populacije u 7-om stoljeću. Pitanje je da li bi “Talmudizam”, danas poznat kao “Judaizam”, preživio da nije bilo ovog preobraćanja kazarske populacije. “Talmudizam”, svjetovni i religiozni zakonik Farizeja, bi vjerojatno prestao postojati poput mnogih drugih vjerovanja i kultova koje su ranije upražnjavali ljudi ove oblasti, u vrijeme kada je “Farizejstvo” steklo svoju istaknutu poziciju među ovim vjerovanjima i kultovima, vrijeme Isusa. “Talmudizam”, kako je “Farizejstvo” kasnije nazvano, bi nestao sa svim svojim sadašnjim uvjerenjima i kultovima da u 7-om stoljeću nije došlo do preobraćanja Kazara u “Talmudizam”. “Talmudizam” je u to vrijeme već odmakao na svom putu prema potpunom zaboravu.

Godine 986. nove ere, vladar Rusije, Vladimir III, je prešao u kršćansku vjeru, kako bi mogao se vjenčati sa katoličkom slavenskom princezom iz susjedne suverene države. Vjenčanje bi na drugi način bilo nemoguće. Vladimir III je tada također učinio svoju novostečenu kršćansku vjeru

državnom ruskom religijom, tako mijenjajući pogansku vjeru koja je prakticirana u Rusiji od njenog osnivanja 820. godine nove ere. Vladimir III i njegovi nasljednici su, kao ruski vladari, uzalud pokušavali preobratiti svoje tobožnje, takozvane "Židove", sada stanovnike Rusije, u rusku kršćansku državnu religiju i da učine da ovi usvoje običaje i kulturu brojno nadmoćnog ruskog kršćanskog stanovništva. Takozvani, tobožnji "Židovi" u Rusiji su snažno odbili i odbacili ovaj plan. Oni su odbili usvojiti rusko pismo umjesto hebrejskih znakova korištenih pri pisanju njihovog "Jidiš" jezika. Oduprli su se tome da kao svoj materinji jezik zamjene "Jidiš" sa ruskim jezikom. Oni su se suprotstavili svakom pokušaju ostvarivanja potpunog prilagođavanja ranije suverene kazarske nacije ruskoj naciji. Oni su se odupirali svim sredstvima koje su imali na raspolaganju. Mnogi oblici napetosti koji su nastali iz toga su povijesno opisani kao "masakri", "pogromi", "progoni", diskriminacija, itd.

U Rusiji je u tom povijesnom periodu, kao i u drugim kršćanskim europskim zemljama tog vremena, postojao običaj davanja obećanja, zavjeta, zakletvi lojalnosti vladarima, plemićima, feudalnim zemljoposjednicima i drugima u ime Isusa Krista. Poslije ruskog osvajanja kazarske teritorije, izmijenjene su riječi molitve "Kol Nidre" ("Svi Zavjeti"). U Talmudu se o novoj izmijenjenoj verziji molitve "Kol Nidre" ("Svi Zavjeti") govori kao o "zakonu poništavanja unaprijed". Molitva "Kol Nidre" ("Svi Zavjeti") je bila promatrana kao "zakon". Efekt ovog "ZAKONA PONIŠTAVANJA UNAPRIJED" je važio za sve one koji su recitirali ovu molitvu uoči Dana Pomirenja, kao božansko oslobađanje od svih "obećanja, zavjeta, zakletvi" danih u DOLAZEĆOJ GODINI. Recitiranje molitve "Kol Nidre" ("Svi Zavjeti") uoči Dana Pomirenja je oslobađalo ove tobožnje, takozvane "Židove" od svih "obećanja, zavjeta, zakletvi" koje oni daju u toku SLJEDEĆIH DVANAEST MJESECI. "Obećanja, zavjeti i zakletve", koje bi tobožnji, takozvani "Židovi" dali, bi u toku sljedećih dvanaest mjeseci bili promatrani kao nevažeći.

Izmijenjena verzija molitve "Kol Nidre" ("Svi Zavjeti") je, kada su njene riječi postale javna svojina, stvorila ozbiljne teškoće tobožnjim, takozvanim "Židovima". Ovo očigledno nije ostalo tajna posebno dugo, iako Talmud ističe da "zakon poništenja unaprijed nije učinjen javnim". Izmijenjena verzija molitve "Kol Nidre" ("Svi Zavjeti") je uskoro postala poznata kao "Židovski Zavjet" i bacila je ozbiljne sumnje na "zavjete, zakletve ili obećanja" koje bi tobožnji, takozvani "Židovi" dali Kršćanima. Kršćani su uskoro shvatili da su "zavjeti, zakletve ili obećanja" bili sasvim bezvrijedni kada bi ih dali tobožnji, takozvani "Židovi". Ovo je bila osnova za takozvanu "diskriminaciju" od strane vlada, plemića, feudalnih zemljoposjednika, i drugih, koji su zahtijevali zakletve na vjernost i lojalnost od onih koji su stupali u njihovu službu.

Grupa njemačkih rabina je 1844. godine učinila jedan inteligentan pokušaj da ispravi ovu situaciju. Oni su te godine u Brunswick, u Njemačkoj, sazvali međunarodnu konferenciju rabina. Oni su

pokušali potpuno eliminirati molitvu “Kol Nidre” (“Svi Zavjeti”) iz ceremonija za Dan Pomirenja, i potpuno je izbaceti iz svih religioznih službi njihove vjere. Oni su osjećali da je ovaj sekularni uvod u ceremonije Dana Pomirenja bio lišen svakog duhovnog značenja i da mu nije bilo mjesto ni u jednom ritualu koji se obavljao u sinagogi. Međutim, nadmoćna većina rabina koji su prisustvovali konferenciji u Brunswicku je došla iz istočne Europe. Oni su predstavljali tobožnje, takozvane “Židove” preobraćenog kazarskog porijekla iz istočne Europe, koji su govorili Jidiš. Insistirali su da izmijenjena verzija molitve “Kol Nidre” (“Svi Zavjeti”) bude zadržana u potpuno istom obliku kakav se moli na Dan Pomirenja. Zahtijevali su da ostane isti tekst koji se recitira u istočnoj Europi u zadnjih šest stoljeća, od Meir ben Samuel naovamo. Tobožnji, takozvani “Židovi” ga i danas recitiraju širom svijeta u tom potpuno istom obliku. Hoće li 150.000.000 Kršćana u Sjedinjenim Državama reagirati imalo drugačije kada postanu svjesniji podmuklog značenja ovoga?

Koliko istinita mogu biti značenja, zaključci i aluzije o takozvanim “bratskim” i “međuvjerskim” pokretima pod ovim okolnostima? Ovi takozvani pokreti se šire nacijom poput požara. Ako je Talmud osnova političkih, ekonomskih, kulturnih i socijalnih stavova i aktivnosti tobožnjih, takozvanih “Židova” koji sudjeluju u ova dva takozvana pokreta, koliko su onda iskreni “zavjeti, zakletve, obećanja” dati u vezi ta dva takozvana pokreta tobožnjih, takozvanih “Židova”? Kada bi Nacionalna Konferencija Kršćana i Židova uspjela da iz Talmuda izbriše sve anti-kršćanske odlomke, to bi bila najviša gesta “bratstva” ili “vjerske povezanosti”. Uz troškove mnogih milijuna dolara, Nacionalna Konferencija Kršćana i Židova je uspela da iz Novog Zavjeta izbriše odlomke koje su tobožnji, takozvani “Židovi” smatrali uvredljivim za svoju vjeru. Veliki dio tog novca su osigurali tobožnji, takozvani “Židovi”. Kršćani bi sada mogli osigurati fondove za brisanje iz Talmuda uvredljivih odlomaka za kršćansku vjeru. Ako do toga ne bi došlo, onda bi takozvano “bratstvo” i “međuvjerski” pokreti bili obično ruganje.

Nacionalna Konferencija Kršćana i Židova bi se mogla zagledati u milijune dolara koje tobožnji, takozvani “Židovi” danas investiraju kako bi osigurali da Talmud i dalje ostane oslonac političkih, ekonomskih, kulturnih i socijalnih stavova i aktivnosti tobožnjih, takozvanih “Židova” danas, i u budućim generacijama. Narušavajući osnovni princip “bratstva” i “međuvjerske povezanosti”, tobožnji, takozvani “Židovi” svake godine troše milijune dolara kako bi osigurali i opskrbili sve krajeve svijeta gdje se svijest djece od vremena kada mogu čitati i pisati može indoktrinirati Talmudom. Sljedećih nekoliko novinskih isječaka su odabrani među stotinama sličnim koji se svakog dana pojavljuju u novinama širom nacije:

“Dva nova Židovska Centra, izgrađena po cijeni od 300.000 $, će biti otvorena za 1000 studenata za dnevne i nedjeljne školske aktivnosti sljedećeg mjeseca, objavio je “ Associated Talmud Torahs ”. (“Chicago Herald-Tribune, 8/19/50.)

"Odjeljenje židovskog školstva sada ima dnevni raspored englesko-hebrejskog nastavnog plana za nivoe od 1 do 5 (godišta od 5½ do 10). Popodnevne instrukcije Talmuda su otvorile novo odjeljenje za početnike i prihvaćaju upisivanje početnih, kao i naprednih učenika." ("Židovski Glas", 9/18/53.)

"RABIN GOVORI O TALMUDU SHOLEM OVIM LJUDIMA.

Dr David Graubert, predsjedavajući rabin Bet Dina, i profesor rabinske literature na Koledžu za židovske studije, prikazati će prvo u nizu od četiri predavanja: "Svijet Talmuda". ("Chicago Tribune ", 10/29/53.)

" MARYLAND DAJE TALMUDSKA ZVANJA.

Baltimore, ("JTA"). Novi izraelski rabinski koledž je od Marilandskog državnog savjeta za obrazovanje dobio dozvolu da izdaje zvanja magistra i doktora talmudskog prava." ("Židovski glas", 1/9/53.)

"LEKCIJE TALMUDA U ZRAKU IZNAD JERUSALEMA.

Nedjeljna radio-predavanja na temu Talmuda, na engleskom jeziku, će uskoro biti dostupna na traci za lokalne stanice u Sjedinjenim Državama i Kanadi, objavljeno je danas."

("Kalifornijski Židovski glas, 1/11/52.)

Sjećate se, moj dragi Dr Goldstein, da ste ranije u ovom pismu pročitali citat najeminentnijeg autoriteta po pitanju Talmuda koji kaže da je "MODERNI ŽIDOV PROIZVOD TALMUDA." Da li bi vas iznenadilo da saznate da su također i mnogi Kršćani "PROIZVOD TALMUDA". Učenja Talmuda su prihvaćena od strane Kršćana na najvišim nivoima. U vezi ovog pitanja, ja ću vam citirati tek jednog od njih, ranijeg predsjednika Sjedinjenih Država. 1951. godine, predsjednik Truman je izložio svoj drugi komplet od "63 knjige" Talmuda. Povodom ovoga, novine su objavile sljedeći tekst:

"G-din Truman nam se zahvalio na knjigama i rekao je da mu je drago što ih je dobio, pošto: 'Od onog što sam dobio prije četiri godine, ja sam pročitao mnogo više nego što veliki broj ljudi misli'. Rekao je da je pročitao mnogo toga i da je knjiga koju najviše čita Talmud, koji sadrži mnoge mudre misli i dobru životnu filozofiju".

Nekadašnji predsjednik Truman kaže da ima koristi od "mnogih mudrih misli" i "dobre životne filozofije", koje je upio iz "knjige koju najviše čita". Njegovo proučavanje Talmuda se odrazilo u njegovom skorašnjem mandatu. Nitko upoznat sa Talmudom neće ovo poreći. Ali, da li je našem bivšem predsjedniku Trumanu poznato da Isus nije doživljavao Talmud na taj isti način? Isus je, bez kolebanja, dosljedno i neprestano, poricao "mnoge mudre misli" i "dobru životnu filozofiju" u Talmudu. Bivši predsjednik Truman bi trebao osvježiti svoje pamćenje čitanjem odlomaka iz Novog

Zavjeta u kojem Isus iznosi svoj stav po pitanju Farizeja i njihovog Talmuda. Da li g-din Truman misli da je Talmud bio ona “vrsta knjige” iz koje je Isus “izvukao učenja koja su mu omogućila da preuredi svijet iz temelja” po “moralnim i religioznim pitanjima”?

Prije nego što napustim Talmud kao predmet svoje pažnje, htio bi da se osvrnem na najautentičniju analizu Talmuda koja je ikada napisana. Trebalo bi da nađete kopiju ovog teksta i pročitate je. Za svoje teškoće u pronalaženju ove kopije ćete biti višestruko nagrađeni. To vam u potpunosti jamčim. Ime te knjige je “Talmud”. Napisana je prije nešto manje od jednog stoljeća u Francuskoj, i autor je Arsen Darmesteter. Čuvena Henrietta Szold je prevela ovu knjigu na engleski jezik 1897. godine. Objavilo ju je Židovsko izdavačko društvo Amerike, u Philadelphia. Henrietta Szold je bila izvanredan pedagog i cionist i među najcjenjenijim tobožnjim, takozvanim “Židovima” ovog stoljeća. Njen prijevod “Talmuda” Arsena Darmestetera predstavlja klasično djelo. Nećete nikada shvatiti Talmud dok ne pročitate ovu knjigu. Citirat ću vam, u umjerenoj količini, iz ove knjige:

“Judaizam sada nalazi svoj izraz u Talmudu, koji ne predstavlja njegovu udaljenu sugestiju ili slabašni odjek, već u kojem je on oživotvoren, njegovo oformljenje, prelazak sa apstraktnog oblika u predio realnih objekata. PROUČAVANJE JUDAIZMA JE PROUČAVANJE TALMUDA, BAŠ KAO ŠTO JE I PROUČAVANJE TALMUDA PROUČAVANJE JUDAIZMA ... OVO SU DVA NERAZDVOJIVA POJMA, ILI JOŠ BOLJE, ONI SU JEDNO TE ISTO ... Prema tome, Talmud je najkompletniji izraz religioznog pokreta, i ovaj zbornik beskrajnih propisa i točno određenih ceremonija predstavlja savršeni oblik, apsolutno djelovanje ove religiozne ideje ... To čudo je postignuto preko jedne knjige, Talmuda ... Talmud je, sa druge strane, sastavljen iz dvije izdvojene cjeline, Mišne i Gemare; prvo je tekst, a drugo komentari ovog teksta ... Pod terminom Mišna mi označavamo SKUP ODLUKA I TRADICIONALNIH ZAKONA, KOJI OBUHVAĆAJU SVE OBLIKE PRAVA, GRAĐANSKOG I RELIGIOZNOG ... Ovaj zbornik, koji predstavlja rad nekoliko generacija rabina ... Zaista, ništa se ne bi moglo USPOREDITI PO VAŽNOSTI SA TALMUDOM, da nema ignoriranja koje prevladava ... Ovo objašnjava kako može da se dogodi da jedna strana Talmuda sadrži tri ili četiri različita jezika, ili, bolje rečeno, uzorke jednog jezika na tri ili četiri nivoa njegove degeneracije ... U mnogo slučajeva je pet ili šest redova Mišne praćeno sa pedeset ili šezdeset strana objašnjenja ... to je Zakon u svoj njegovoj važnosti; on predstavlja dogmu i kult; to je suštinski element Talmuda ... SVAKODNEVNO PROUČAVANJE TALMUDA, KOJE KOD ŽIDOVA POČINJE SA DESET GODINA I TRAJE DO SAMOG KRAJA ŽIVOTA, je neophodna i ozbiljna gimnastika uma, zahvaljujući kojoj SE STJEČE NEUPOREDLJIVA PRONICLJIVOST I IZOŠTRENOST UMA ... JER SE TIME PRETENZIRA POSTIZANJE JEDNOG: USPOSTAVLJANJE ‘CORPUS JURIS ECCLESIASTICI’ **(“CRKVENOG PRAVNOG TIJELA”)** JUDAIZMA.”

Gornji citati su izabrani iz rasprave čija je namjera da zasladi Talmud. Pri oslikavanju Talmuda sa lijepim riječima, autor nije mogao izbjeći ni spominjanje gore navedenih činjenica. Dolazeći iz izvora ove vrste, pod takvim okolnostima, ove gore istaknute činjenice ne uvećavaju slavu Talmuda.

"Demaskirani Talmud, Sedam rabinskih učenja koji se tiču Kršćana" je djelo koje je napisao Velečasni I.B. Pranaitis, magistar teologije i profesor hebrejskog jezika na Carskoj Crkvenoj Akademiji Rimokatoličke Crkve u starom St Petersburgu, u Rusiji. Pranaitis je bio najčuveniji proučavatelj Talmuda. Kompletnost njegovog poznavanja hebrejskog jezika ga je kvalificirala za takvu analizu Talmuda kakvu je moglo da uradi malo ljudi u povijesti.

Velečasni Pranaitis je pažljivo istražio Talmud tražeći odlomke koji se odnose na Isusa, Kršćane i Kršćansku vjeru. Ove odlomke je preveo na latinski jezik. Hebrejski jezik je sam po sebi omogućavao bolji prijevod na latinski nego što bi to bio direktan prijevod na engleski jezik. Prijevod odlomaka Talmuda koji se odnose na Isusa, Kršćane i Kršćansku vjeru je tiskan na latinski, što je, 1893. godine, omogućila Carska Akademija Nauka u St Petersburgu, uz odobrenje za tiskanje njihovog Arhiepiskopa. Prijevod sa latinskog na engleski jezik su dali čuveni proučavaoci latinskog jezika u Sjedinjenim Državama, 1939. godine, uz sredstva koja su za taj cilj izdvojili bogati Amerikanci.

Kako ne bi ostavio ništa nejasno u vezi spominjanja Isusa, Kršćana i kršćanske vjere u Talmudu, ja ću u daljem tekstu napraviti sažetke prijevoda na engleski jezik sa latinskih tekstova velečasnog Pranaitisa "Demaskirani Talmud, Sedam rabinskih učenja koji se tiču Kršćana". Kada bi citirali ove odlomke doslovno, uz njihove fusnote iz "Soncino" Izdanja na engleskom jeziku, to bi zahtijevalo previše prostora.

Prvo ću rezimirati reference Velečasnog Pranaitisa koji se odnose na Isusa u Talmudu, u originalnim tekstovima koje je on preveo na latinski, i koji su prevedeni sa latinskog na engleski jezik:

Sanhedrin, 67a – O Isusu se govori kao o sinu Pandire, vojniku.

Kallah, 1b. (18b) – Izvanbračno dijete, začeto u toku menstruacije.

Sanhedrin, 67a – Obješen uoči Pashe. " Toldath Jeschu." O rođenju se govori sa najsramnijim izrazima.

Abhodah Zarah II – O njemu se govori kao o sinu Pandire, Rimljanina.

Schabbath XIV-O njemu se ponovo govori kao o sinu Pandire, Rimljanina.

Sanhedrin, 43a – Uoči Pashe, Isusa su objesili.

Schabbath, 104b – Nazvan luđakom, a nitko ne obraća pažnju na luđake.

Toldoth Jeschu. Juda i Isus su se svađali oko otpadaka.

Sanhedrin, 103a– Aluzija na iskvarenu moralnost i nepoštenje.

Zohar III, (282) – Činio sablazan, razvrat i uništio Izrael.

Abhodah Zarah (6a) – Umro poput zvijeri i zakopan sa prljavom hrpom životinja.

Hilkoth Melakhim – Pokušaj dokazivanja kršćanske greške pri obožavanju Isusa.

Abhodah Zarah, 21a . – Referenca na to da je vjerovanje u Isusa bilo nepoželjno.

Orach Chaiim, 113 – Izbjegavanje utiska odavanja poštovanja Isusu.

Iore dea, 150,2 – Odavanje poštovanja Isusu, ne djeluje slučajno.

Sanhedrin, 107b. – Lažna učenja o vjerovanju na prvi dan Sabbatha.

Gore je naveden manji izbor iz vrlo kompliciranog rasporeda u kojem su mnoge reference skrivene, iz nejasnih razloga. Slijedi nekoliko skraćenih referenci na Kršćane i kršćansku vjeru, mada ne uvijek iskazanih upravo na taj način. U Talmudu postoji jedanaest imena za ne-talmudske sljedbenike, pod čim se misli na Kršćane.

Osim riječi Nostrim, koja se odnosi na Isusa iz Nazareta, sva imena kojima su Kršćani nazivani u Talmudu se odnose na ne-“Židove”: Minim, Edom, Abhodan Zarah, Akum, Obhde Elilim, Nokrim, Amme Haarets, Kuthim, Apikorosim, Goim. Osim imena kojima se Kršćani nazivaju u Talmudu, citirani odlomci koji slijede ukazuju na to na koji način Talmud oslikava Kršćane, i što kaže o njihovoj religiji:

Hilkouth Maakhaloth – Kršćani su idolopoklonici, i sa njima se ne bi smjeli održavati kontakti.

Abhodah Zarah (22a) – Ne družite se sa nevjernicima, oni krvare.

Iore Dea (153, 2). – Ne smete se povezivati sa Kršćanima, oni krvare.

Abhodah Zarah (25b). – Kada hodate sa Kršćanima, čuvajte ih se.

Orach Chaiim (20, 2). – Kršćani se prikrivaju, u namjeri da ubiju Židove.

Abhodah Zarah (15b) – Aludira se na to da Kršćani imaju seksualne odnose sa životinjama.

Abhodah Zarah (22a) – Na Kršćane se sumnja da imaju seksualne odnose sa životinjama.

Schabbath (145b) – Kršćani su nečisti, zbog toga sa čim se hrane.

Abhodah Zarah (22b) – Kršćani su nečisti zato što nisu na Sinaju.

Iore Dea (198, 48). – Čiste Židovke postaju zagađene pri susretu sa Kršćanima.

Kerithuth (6b p.78) – Židovi se nazivaju ljudima, Kršćani se ne nazivaju ljudima.

Makkoth (7b) – Nisu krivi za ubojstvo ako namjeravaju ubiti Kršćanina.

Orach Chaiim (225, 10) – Pri uspoređivanju, Kršćani i životinje spadaju u istu grupu.

Midrasch Talpioth 225 – Kršćani su stvoreni da bi vječito služili Židovima.

Orach Chaiim 57, 6a – Kršćani su više za žaljenje od bolesnih svinja.

Zohar II (64b) – Kršćanski idolopoklonici liče na krave i magarce.

Kethuboth (110b). – Pisci Psalma usporede Kršćane sa nečistim zvijerima.

Sanhedrin (74b). Tos. – Seksualni čin Kršćana liči na isto kod zvijeri.

Kethuboth (3b) – Sjeme Kršćana vrijedi koliko i sjeme kod zvijeri.

Kidduschim (68a) – Kršćani su poput magarećeg naroda.

Eben Haezar (44, 8) – Vjenčanja između Kršćana i Židova su bezvrijedna.

Zohar (II, 64b) – Kršćanska stopa rađanja se mora značajno smanjiti.

Zohar (I, 28b) – Kršćanski idolopoklonici su djeca Evine zmije.

Zohar (I, 131a) – Idolopokloničkи narod (Kršćani) će uprljati svijet.

Emek Haschanach (17a) – Ne-židovske duše dolaze iz svijeta smrti i sjenke smrti.

Zohar (I, 46b, 47a) – Duše ne-židova skrnave božansko porijeklo.

Rosch Haschanach (17a) – Ne-židovske duše idu u pakao.

Iore Dea (337, 1). – Mrtvi Kršćani se mogu zamijeniti sa izgubljenom kravom ili magarcem.

Iebhammoth (61a) – Židovi se nazivaju ljudima, ali se Kršćani ne nazivaju ljudima.

Abhodah Zarah (14b)T – Zabranjeno je prodavati Kršćanima religiozne radove.

Abhodah Zarah (78) – Kršćanske crkve su mjesta idolopoklonstva.

Iore Dea (142, 10) – Fizički se mora držati daleko od crkvi.

Iore Dea (142, 15) – Ne smije se slušati crkvena muzika, niti promatrati idoli.

Iore Dea (143, 1) – Ne smiju se ponovo izgrađivati domovi koji su uništeni blizu crkvi.

Hilkoth Abh. Zar (10b) – Židovi ne smiju Kršćanima ponovo prodavati polomljene crkvene pehare.

Chullin (91b) – Židovi imaju ponos koji čak ni anđeo ne posjeduje.

Sanhedrin, 58b – Udariti Izraelca je kao ošamariti Boga.

Chagigah, 15b – Židov se smatra dobrim usprkos grijesima koje počini.

Gittin (62a) – Židovi se trebaju udaljiti od kršćanskih domova za praznike.

Choschen Ham. (26, 1) – Židovu se ne smije suditi pred kršćanskim sudom, odnosno, po kršćanskim zakonima.

Choschen Ham (34, 19) – Kršćanin ili sluga ne mogu postati svjedoci.

Iore Dea (112, 1). – Izbjeći da se jede sa Kršćanima, čime bi se stvarala bliskost.

Abhodah Zarah (35b) – Ne piti mlijeko od krave koju je Kršćanin pomuzao.

Iore Dea (178, 1) – Nikad ne oponašati Kršćanske običaje, čak ni njihov način češljanja.

Abhodah Zarah (72b) – Vino koje Kršćani dotaknu se mora prosuti.

Iore dea (120, 1) – Posude koje Kršćani donesu se moraju odbaciti.

Abhodah Zarah (2a) – U toku tri dana pred kršćanske festivale, izbjegavati sve.

Abhodah Zarah (78c) – Festivali Isusovih sljedbenika se promatraju kao idolopokloničkі.

Iore Dea (139, 1) – Izbjegavati predmete koje Kršćani koriste u svojoj religiji.

Abhodah Zarah (14b) – Zabranjeno je prodavati Kršćanima predmete potrebne za vršenje religijskih obreda.

Iore Dea (151, 1)H. – Ne prodavati Kršćanima vodu za krštenje.

Abhodah Zarah (2a, 1) – Ne trgovati sa Kršćanima na njihove praznike.

Abhodah Zarah (1, 2) – Sada dozvoliti trgovinu sa Kršćanima na takve dane.

Abhodah Zarah (2aT) – Trgovati sa Kršćanima jer oni imaju novac kojim bi platili kupljeno.

Iore Dea (148, 5) – Ako Kršćanin nije odan vjeri, mogu mu se poslati darovi.

Hilkoth Akum (IX, 2) – Slati darove Kršćanima samo ako nisu religiozni.

Iore Dea (81, 7 Ha) – Izbjegavati kršćanske dojilje jer su opasne.

Iore Dea (153, 1 H) – kršćanska dadilja će uputiti djecu ka herezi.

Iore Dea (155,1). – Izbjegavati kršćanske doktore koji nisu dobro poznati susjedima.

Peaschim (25a) – Izbjegavati medicinsku pomoć od idolopoklonika, odnosno, Kršćana.

Iore dea (156, 1) – Izbjegavati kršćanske brijače ako ih ne čuvaju Židovi.

Abhodah zarah (26a). – Izbjegavati kršćanske babice kao opasne kada su same.

Zohar (1, 25b) – Oni koji čine dobro Kršćanima se nikad ne dižu iz mrtvih.

Hilkoth Akum (X, 6) – Pomoći siromašnim Kršćanima ako će to unaprijediti mir.

Iore Dea (148, 12H) – Prikriti mržnju prema Kršćanima na njihovim svečanostima.

Abhodah Zarah (20a) – Nikad ne hvalite Kršćane da ne bi vjerovali da je to točno.

Iore dea (151, 14) – Ne omogućiti hvaljenje Kršćana koje bi povećalo njihovu popularnost.

Hilkoth Akum (V, 12) – Pozivati se na Sveto Pismo kako se ne bi dozvolilo spominjanje kršćanskog boga.

Iore Dea (146, 15) – Odnositi se prema kršćanskim religioznim predmetima sa prezirom.

Iore Dea (147, 5) – Ismijavati kršćanske religiozne predmete bez želje.

Hilkoth Akum (X, 5) – Ne darivati Kršćane, darivati preobraćenike.

Iore Dea (151, 11) – Zabranjeno davati darove Kršćanima i ohrabrivati prijateljstva.

Iore dea (335, 43) – Progon za onog Židova koji proda posjed kršćaninu.

Iore Dea (154, 2) – Zabranjeno je podučavati Kršćanina trgovini.

Babha Bathra (54b) – kršćanska svojina pripada prvoj osobi koja to tvrdi.

Choschen Ham (183, 7) – Zadržati ono što Kršćanin greškom da preko prave cijene.

Choschen Ham (226, 1) – Židov može zadržati izgubljenu svojinu Kršćanina koju nađe.

Babha Kama (113b) – Dozvoljeno je varati Kršćane.

Choschen Ham (183, 7) – Židovi moraju podijeliti ono što precijene Kršćanima.

Choschen Ham (156, 5) – Židovi ne smiju preuzimati kršćanske mušterije jedni drugima.

Iore Dea (157, 2)H – Kršćani koji vjeruju u kršćanske principe se smiju prevariti.

Abhodah Zarah (54a) – Zelenaštvo je dozvoljeno sa Kršćanima i otpadnicima.

Iore Dea (159, 1) – Zelenaštvo sa Kršćanima se sada dozvoljava, sa bilo kakvim razlogom.

Babha Kama (113a) – Židov smije lagati i krivo se zaklinjati da bi osudio Kršćanina.

Babha Kama (113b) – Ime Božje se ne skrnavi kada se lažu Kršćani.

Kallah (1b, p.18) – Židov može lažno svjedočiti čiste savjesti.

Schabbouth Hag. (6d). – Židov se može lažno zakleti uz pomoć izdavanja prave namjere.

Zohar (1, 160a). – Židovi moraju uvijek nastojati da obmanu Kršćane.

Iore Dea (158, 1) – Ne liječi Kršćane ako ne želiš neprijatelje.

Orach Cahiim (330, 2) – Ne pomaži pri rađanju Kršćanina u Subotu.

Choschen Ham. (425, 5) – Ne sprječavaj njegovu smrt, osim ako ne vjeruje u Toru.

Iore Dea (158, 1) – Čak iako Kršćani nisu neprijatelji, ne smiju se spašavati.

Hilkkoth Akum (X, 1) – Ne spašavati Kršćanina u smrtnoj opasnosti.

Choschen Ham (386, 10) – Špijun se može ubiti čak i prije nego što to prizna.

Abhodah Zorah (26b) – Izdajice da budu bačene u bunar, ne spašavati ih.

Choschen Ham (388, 15) – Ubiti one koji daju novac Izraelaca Kršćanima.

Sanhedrin (59a) – Po “Zakonu”, kada se „Uhode Židovi“, slijedi smrtna kazna.

Hilkhoth Akum (X, 2) – Kršteni Židovi da se pogube.

Iore Dea (158, 2)Hag. – Ubiti otpadnike koji prihvate kršćanske rituale.

Choschen Ham (425, 5) – Oni koji ne vjeruju u Toru, da budu ubijeni.

Hilkhoth tesch.III,8 – Kršćani i drugi poriču “Zakon” Tore.

Zohar (I, 25a) – Kršćani da budu uništeni kao idolopoklonici.

Zohar (II, 19a) – Zarobljeništvo Židova se završava po smrti kršćanskih vladara.

Zohar (I, 219b) – Kršćanski vladari su idolopoklonici, i oni moraju umrijeti.

Obadiam – Kada Rim bude uništen, Izrael će biti spašen.

Abhodah Zarah (26b)T. – “Čak i najbolji od Goja trebaju biti ubijeni.”

Sepher Or Israel 177b – Ako Židov ubije Kršćanina, on time ne čini grijeh.

Ialkut Simoni (245c) – Prolivanje krvi bezbožnika predstavlja žrtvenu ponudu Bogu.

Zohar (II, 43a) – Uništenje Kršćana je neophodna žrtva.

Zohar (L, 28b, 39a) – Visok položaj na nebu za one koji ubiju idolopoklonike.

Hikhoth Akum (X, 1) – Ne praviti dogovore i ne darivati milost Kršćanima.

Hikhoth Akum (X, 1) – Ili ih odvratiti od njihovih idola ili ih ubiti.

Hikhoth Akum (X, 7) – Ne dozvoliti idolopoklonicima da ostanu tamo gdje su Židovi jaki.

Choschen Ham (388, 16) – Cijeni se sve što doprinosi ubijanju izdajnika.

Pesachim (49b) – Nema potrebe za molitve dok se siječe glava na Sabbath.

Schabbath (118a). – Molitve spašavaju od kazne dolazećeg Mesije.

U Kongresnoj Biblioteci i New Yorškoj Javnoj Biblioteci ste, dok nedavno nije premještena, mogli naći kopiju "Demaskiranog Talmuda, sedam rabinskih učenja koji se tiču Kršćana" od Velečasnog I.B. Pranaitisa. Kopija originalnog rada, tiskanog u St. Petersburgu, u Rusiji, 1892. godine, vam može biti dostupna, preko našeg zajedničkog prijatelja, ako ste zainteresirani gornje odlomke pročitati u originalnom hebrejskom tekstu, uz njihov latinski prijevod. Vjerujem da moji sažetci korektno objašnjavaju originalni tekst. Nadam se da je tako. Ako sam na bilo koji način napravio grešku, molim vas, budite tako ljubazni da me obavijestite o tome. Bilo je vrlo teško svesti ovaj tekst na kratke sažetke.

Nije potrebno da Nacionalna Konferencija Kršćana i Židova pažljivo istraži "63 knjige" Talmuda da bi otkrila sve anti-Kristovske i anti-kršćanske odlomke u knjigama koje predstavljaju "PRAVNI ZBORNIK KOJI ČINI OSNOVU ŽIDOVSKOG RELIGIOZNOG ZAKONA" i koji je "PRIRUČNIK KOJI SE KORISTI PRI OBUCI RABINA". Oni također moraju imati u vidu da, kao što također ističe rabin Morsis Kertzer, kao što je objašnjeno ranije, "I ODRASLI PROUČAVAJU ANTIČKE SPISE ... NA GRUPNOJ RASPRAVI O TALMUDU PRED VEČERNJU MOLITVU." Ako je Nacionalna Konferencija Kršćana i Židova iskreno zainteresirana za "međuvjersku povezanost" i "bratstvo", zar ne mislite onda, dragi moj Dr Goldstein, da bi oni odmah trebali iznuditi početak brisanja iz Talmuda anti-kristovskih i anti-kršćanskih odlomaka, na onaj "bratski" način na koji su izbrisali odlomke iz Novog Zavjeta? Hoćete li ih to upitati?

Oxfordski Engleski Rječnik je u cijelom svijetu prihvaćen kao najautoritativniji i najautentičniji izvor informacija o porijeklu, definiciji i korištenju riječi engleskog jezika. Autoriteti u svim oblastima prihvaćaju Oxfordski Engleski Rječnik kada jasno ističe da su "Judejac" i "judejski" ispravni oblici za neodgovarajuće i neispravno, loše upotrjebljene riječi koje dovode u zabludu: "Židovi" i "židovski". Ako pažljivo proučite ovaj predmet, vi ćete se u potpunosti složiti sa Oxfordskim Engleskim Rječnikom. "Judejac" i "judejski" je ispravno. "Židovi" i "židovski" nije ispravno. Riječi "Židov" i "židovski" ne pripadaju engleskom jeziku, ako je korištenje ispravnih riječi nešto što zanima ljude iz engleskog govornog područja.

Tobožnji, takozvani "Židovi" ne mogu sebe istinito opisati kao "Židove", pošto oni nisu "Židovi", ni u kakvom smislu te riječi. Oni, ako to žele, mogu sebe ispravno nazvati po svom religioznom

vjerovanju označavajući sebe kao “Judejce”. “Judejac” je osoba koja ispovijeda takozvani “Judaizam” kao svoje religiozno vjerovanje, prema Oxfordskom Engleskom Rječniku. Kao što je objašnjeno, poreklo riječi “Židov” nema svoje korijene u riječi “Judaizam”. Pridjev od “Judejac” je “judejski”. “židovski” je kao pridjev neispravno u istoj mjeri kao što je neispravna imenica “Židov”. Riječ “židovski” nema razlog koji bi opravdao njeno postojanje.

Dobro planirano i dobro financirano javno djelovanje tobožnjih, takozvanih “Židova”, u zemljama engleskog govornog područja u 18-tom, 19-tom i 20-tom stoljeću, je omogućilo široko prihvaćanje i upotrebu riječi “židovski”. Riječ “židovski” se danas koristi na mnoge načine koji nisu ništa manje fantastični i groteskni nego što su neispravni i neodgovarajući. Riječ “židovski” se danas koristi pri opisivanju svega, od “židovske krvi”, ma što to bilo, do “židovskog raženog kruha”, ma koliko to zvučalo čudno. Mnoga značenja, zaključci i aluzije koje danas nosi riječ “židovski” su nastala na osnovu njenog jadnog komercijalnog korištenja.

1954. godine, na godišnjem sastanku Guilda Svetog Paula, u Plaza Hotelu u New Yorku, pred više od 1000 katolika, jedan rimokatolički svećenik koji je bio glavni govornik i počasni gost je spomenuo svoju “židovsku krv”. Dogodilo se da je ovaj svećenik rođen kao tobožnji, takozvani “Židov” u Istočnoj Europi, i da se preobratio u katolicizam prije oko 25 godina. Kao jedinstven slučaj djeluje to da je svećenik koji tako dugo ispovijedao katolicizam pred katolicima spomene svoju “židovsku krv”. Radio-stanice i table na ulicama oglašavaju “Levijev Židovski raženi kruh”, u istom gradu u isto vrijeme. Između ova dva ekstrema se nalaze bezbrojni drugi proizvodi i druge usluge koje se reklamiraju u tisku, na radiju i televiziji, kao “židovski”.
Ovaj svećenik, koji katolicima govori o svojoj “židovskoj krvi”, kada se obraća publici također govori i o “židovskoj krvi” Marije, Svete Bogorodice, o “ židovskoj krvi” apostola, i o “ židovskoj krvi” ranih kršćana. sa onim što on podrazumijeva pod svojom “ židovskom krvlju”, dovodi u zabludu one katolike koji ga slušaju. Oni se pitaju: “Što je to ‘Židovska krv’”? Oni pitaju što se događa sa “ židovskom krvlju” kada se tobožnji, takozvani “Židovi” preobrate u katolicizam? I što se događa u ekstremnim slučajevima kada tobožnji, takozvani “Židov” postane rimokatolički svećenik? Na koji način je “Židovska krv” biološki različita od krvi ljudi koji ispovijedaju druga religiozna vjerovanja, oni se pitaju. Meni je teško povjerovati da postoji nekakva biološka razlika koja određuje karakteristike koje su tipične za određeno religijsko vjerovanje. Jesu li urođene rasne i nacionalne karakteristike predodređene religioznom dogmom ili doktrinom?

Riječ “Židovka” stvara slične sumnje. Ako je “Židovka” ženski rod za muški rod “Židov”, onda moram priznati da nisam u stanju da pronađem oznake u ženskom i muškom rodu za osobe koje ispovijedaju bilo koje drugo religiozno vjerovanje, koje nije takozvani “Judaizam”. Da li ima nekih drugih oznaka koje vi poznajete? Ja sam tražio ženski rod kod Katolicizma, Protestantizma, Hindu,

Muslimana, i drugdje, ali bez uspjeha. Sada izgleda vrlo popularno govoriti o Mariji, Svetoj Bogorodici, kao o "Židovki". Djeluje nerealistično identificirati spol pripadnika bilo kojeg religioznog vjerovanja preko odgovarajućih oznaka. Ako se riječ "Židov" promatra kao opis jedne rase ili nacije, kao što je često slučaj, onda je jednako nerealistično upućivati na spol pripadnika rase ili nacije preko, u tom cilju korištenog, sufiksa. Ne znam ni za jedan takav slučaj osim riječi "Crnkinja", i crnačka rasa se snažno suprotstavlja korištenju ove oznake.

Jedna druga riječ stvara kršćanima još više problema. Mislim na riječ "Judeo-kršćanin". Možete se sresti sa njom sve više i više svakog dana. Zasnovan na našem sadašnjem poznavanju povijesti, i na zdravom razumu primijenjenom u oblasti teologije, termin "Judeo-kršćanin" predstavlja čudnu kombinaciju. Da li se "Judeo" odnosi na prastaro "Farizejstvo", ili na "Talmudizam", ili na takozvani "Judaizam"? U svijetlu onoga što danas znamo, kako uopće može postojati "Judeo-kršćanin"? Zasnovano na onome što sada znamo, termin "Judeo-kršćanin" je isto toliko nerealističan kao i kada bismo za nešto rekli da je "vruće-hladno", ili "staro-mlado", ili ""teško-lako", ili da je neka osoba "zdrava-bolesna", ili "siromašna-bogata", ili "glupa-pametna", ili "neobrazovana-obrazovana", ili "sretna-tužna". Ove riječi nisu sinonimi, već antonimi, one imaju suprotno značenje. Riječi u frazi "Judeo-kršćanin" su, u svijetlu neospornih činjenica, također antonimi, a ne sinonimi kao što bi tobožnji, takozvani "Židovi" voljeli da kršćani povjeruju. Još prašine u kršćanskim očima.

"Institut za judeo-kršćanske studije" je uspostavljen pri Seton Hall University. To je ustvari "Institut jednog čovjeka". Taj jedan čovjek je Otac John M. Oesterreicher. "Institut za judeo-kršćanske studije" zauzima jednu malu kancelariju u kancelarijskoj zgradi u poslovnom dijelu grada New Yorka, u New Jersyju. Ovaj "Institut jednog čovjeka", prema njihovoj literaturi, nema nastavno osoblje osim oca Oesterreichera, i nema svoje studente. Otac Oesterreicher je rođen kao tobožnji, takozvani "Židov", da bi se preobratio u katolicizam. Ja sam imao to zadovoljstvo da u mnogim navratima čujem njegove govore. Glavne aktivnosti "Instituta za judeo-kršćanske studije" su govori oca Oesterreichera i slanje literature poštom. Otac Oesterreicher također planira da objavljuje knjige i da ih proširi svijetom, u velikim količinama.

Otac Oesterreicher je prevrnuo svaki kamen kako bi uvjerio katolike da je termin "Judeo-kršćanin" kombinacija dvije riječi koje su, u teološkom smislu, sinonimi. Ništa ne može biti dalje od istine. Otac Oesterreicher govori samo pred katoličkom publikom, koliko ja znam. U svom obraćanju, on nastoji da utječe na katolike sa svojim osobnim mišljenjem po pitanju zavisnosti kršćanske vjere od takozvanog "Judaizma". Slušatelji napuštaju njegova predavanja vrlo zbunjeni.

Da je otac Oesterreicher "prodao" svojoj publici Isusa i katoličku crkvu, on bi od njih učinio bolje katolike. Umjesto toga, on je pokušao "prodati" im takozvani "Judaizam". Dobro planirani i dobro

financirani publicitet tobožnjih, takozvanih “Židova” namjerava dobro informirati kršćane po pitanju takozvanog “Judaizma”. Da se otac Oesterreicher koncentrirao na “prodaju” Isusa i kršćanske vjere publici koja se sastoji od tobožnjih, takozvanih “Židova”, on bi u većoj mjeri realizirao kršćanske napore. Aktivnosti ovog “Instituta jednog čovjeka” na neki način ostaju velika tajna. Međutim, ja sam siguran da Monsinjor McNulty neće nikada dozvoliti da “Institut za judeo-kršćanske studije” diskreditira ugled Seton Halla kao jednog od glavnih svjetskih katoličkih sveučilišta. Ja ću ipak promatrati kako stvari teku, i Monsinjor McNulty će uvijek cijeniti konstruktivne komentare.

“Anti-Semitizam” je još jedna riječ koju bi trebalo izbaciti iz engleskog jezika. Ta riječ danas služi postizanju samo jednog cilja. Ona se koristi kao “prljava riječ”. Kada tobožnji, takozvani “Židovi” osjete da se neko suprotstavlja nekom od njihovih ciljeva, onda oni diskreditiraju svoje žrtve upotrebom riječi “anti-semit” ili “anti-semitski”, na sve načine koje imaju na raspolaganju i pod svojom kontrolom. O tom predmetu mogu govoriti sa velikim autoritetom. Pošto, 1946. godine, tobožnji, takozvani “Židovi” nisu mogli opovrći moja javna priopćenja u vezi sa situacijom u Palestini, onda su potrošili milijune dolara da bi me “uprljali” kao “anti-semitu”, nadajući se da će me tako diskreditirati u očima javnosti koja je bila vrlo zainteresirana za ono što sam imao reći. Do 1946. godine, ja sam za tobožnje, takozvane “Židove” bio “mali svetac”. Kada se javno nisam složio sa njima u vezi cionističkih namjera u Palestini, iznenada sam postao “anti-semita br. 1”.

Djeluje sramotno kada se promatra kršćansko svećenstvo kako koristi riječ “anti-semitizam”. Oni bi trebalo biti mudriji. Trebalo bi da znaju da je riječ “anti-Semitizam”, sa značenjem koje je danas u upotrebi, besmislena. Oni znaju da je ispravna riječ “Judeofobija”. “Anti-semit” se razvila u “prljavu riječ” kakva je danas zato što se riječ “Semit”, u svijesti kršćana, povezuje sa Isusom. Kršćani su sudionici u rušenju kršćanske vjere time što bez riječi toleriraju korištenje prljave riječi “anti-semitski” u najnetolerantnijim oblicima proganjanja Kršćana koji se suprotstavljaju zlim zavjerenicima.

Sigurno je da vas žalosti koliko i mene, moj dragi Dr Goldstein, kada vidite moralne standarde naše nacije kako svakog dana tonu do novih dubina. Postoji vrlo malo sumnje da je to tako. Moralni standardi ove nacije u političkoj, ekonomskoj, socijalnoj i duhovnoj oblasti su oni faktori koji određuju poziciju koju zauzimamo u svjetskim odnosima. Na toj osnovi će o nama prosuđivati ostalih 94% ukupne svjetske populacije. Naših 6% ukupne svjetske populacije će uspeti ili ne sa svojim naporima da zadrži svjetsko vodstvo u zavisnosti od naših moralnih standarda, jer, po posljednjim analizama, oni su to što utječe na stavove i aktivnosti nacije. Moralni standardi su onaj ključni element na osnovu kojeg se oblikuje i oplemenjuje karakter nacije. Završni proizvod nikada neće biti ništa bolji od upotrjebljenih sastojaka. To je nešto o čemu treba razmišljati.

Postoji mnogo toga zbog čega se ova kršćanska zemlja još uvijek može osjećati vrlo ponosna. Ali, isto tako postoji mnogo toga zbog čega se ne možemo osjećati ponosni. Ispravna dijagnoza ubrzano pogoršavajućih moralnih standarda naše nacije u svim životnim putovima će otkriti da je uzrok u sadašnjoj psihozi nacije da se prije svega koncentrira na to kako da (1) "napravi JOŠ novca" i (2) "ima JOŠ VIŠE zabave". Koliko ljudi osobno znate koji u svoje svakodnevne dužnosti uključuju i služenje i žrtvovanje odbrani od neprijatelja onog neprocjenjivog prava danog na rođenju, koje predstavlja od Boga dano nasljeđe svih onih koji su blagoslovljeni time što su rođeni kao Amerikanci? Kakvo služenje? Koje žrtvovanje?

Uz vrlo malo izuzetaka, čini se da ova generacija promatra kao drugorazredno sve što se tiče naše odgovornosti prema nerođenim generacijama, sa raskidom naše generacije sa vjerom i izdajom naše vjere pred potomstvom. Sabotaža moralnih standarda naše nacije je karakteristična za program neprijateljske zavjere i ne bi se mogla nazvati slučajnom pojavom u neprekidnom maršu ljudske vrste prema većoj lakoći postojanja. Vodstvo i kontrola položaja ove nacije u povijesti su morali pasti u ruke onih ljudi koji su vrijedni povjerenja koje im je dano. Ovo njihovo značajno dostignuće predstavlja nagradu za njihov uspjeh u pridobivanju efikasnih i brojnih "muških prostitutki" da rade za njih. Previše ovih produktivnih kršćanskih "muških prostitutki" je raštrkano po cijeloj zemlji, na javnim poslovima važnim za sigurnost kršćanske vjere i političke, socijalne i ekonomske stabilnosti nacije.

"Muška prostitutka" je muškarac koji nudi svoje tijelo od vrata naviše na iznajmljivanje bilo kome ko plati njegovu "traženu cijenu", upravo na isti način na koji žena nudi svoje tijelo od vrata naniže bilo kome ko plati njenu "traženu cijenu". Tisuće ovih pseudo-kršćanskih "muških prostitutki" se slobodno i neprepoznato kreću svim životnim putovima, ponosno nudeći štetnu propagandu za profit u novcu i političkoj moći. Korodirajuće posljedice njihove podmukle intrige lagano ali sigurno dezintergriraju moral nacije. Ova opasnost za kršćansku vjeru ne može biti precijenjena. Ta opasnost za naciju ne bi trebala biti podcijenjena. Kršćansko svećenstvo pred ovim mora ostati budno.

Internacionalni "zločin nad zločinima", gledano u cijeloj povijesti, ta nepravda koju treba osuditi i u kojoj je ova nacija igrala glavnu ulogu, je počinjen u Palestini, skoro potpuno kao rezultat miješanja Sjedinjenih Država u toj situaciji isključivo u korist svjetske cionističke organizacije koja ima glavne štabove i New Yorku. Miješanje Sjedinjenih Država u toj situaciji u korist agresora ilustrira moć koju nad domaćom i inozemnom politikom ove vlade imaju "muške prostitutke" koje bez straha djeluju u korist cionističkih zavjerenika. To je najtamnija strana naše povijesti.

Za odgovornost za to ne-kršćansko i anti-kršćansko djelovanje se sa pravom možemo obratiti na vratima kršćanskog svećenstva. Oni moraju snositi cjelokupnu krivicu za taj nehumani i bezbožni

zločin počinjen u ime kršćanskog “milosrđa”. Nedjelju za nedjeljom, godinu za godinom, kršćanstvo svećenstvo je punilo uši 150.000.000 kršćana koji redovno idu u crkvu time da podršku cionističkoj zavjeri za osvajanje Palestine moraju promatrati kao svoju “kršćansku dužnost”. Tako, mi smo “posijali vjetar”, sada ćemo “požnjeti oluju”.

150.000.000 kršćana u Sjedinjenim Državama je bilo “pod velikim pritiskom” kršćanskog svećenstva da pruži svoju bezuvjetnu podršku cionističkom programu “povratka” u njihovu “domovinu” u Palestini, “povratku” tobožnjih, takozvanih “Židova” iz istočne Europe, potomaka Kazara. Kršćani su bili savjetovani od strane svog svećenstva da promatraju tobožnje, takozvane “Židove” u istočnoj Europi kao Božji “odabrani narod”, i Palestinu kao njihovu “Obećanu zemlju”. Međutim, oni su sve vrijeme imali veće znanje. Možete biti sigurni, ovdje je bilo riječ o pohlepnosti, a ne o gluposti.

Kao direktan rezultat djelovanja “muških prostitutki” u korist cionističkog programa, i suprotno cjelokupnom međunarodnom zakonu, pravdi i nepristranosti, 150.000.000 Kršćana u Sjedinjenim Državama je, uz mali broj izuzetaka, bez obzira na sve spomenuto, zahtijevalo da Kongres Sjedinjenih Država iskoristi prestiž i moć ove nacije, diplomatsku, ekonomsku i vojnu, kako bi jamčio uspješno ostvarenje cionističkog programa za osvajanje Palestine. Ovo je i učinjeno i Cionisti su osvojili Palestinu. Mi smo odgovorni za to.

Dobro utvrđena i neosporna povijesna činjenica je to da je aktivno sudjelovanje Sjedinjenih Država u osvajanju Palestine, djelovanje u korist Cionista, bilo odlučujući faktor pri cionističkom osvajanju Palestine. Izvjesno je da bez aktivnog učešća Sjedinjenih Država, pomoći Cionistima, ovi nikada ne bi pokušali da osvoje Palestinu oružanim putem. Palestina bi danas bila nezavisna suverena zemlja sa vladom koju bi Palestinci sami odredili za sebe, legalnim putem. Ovo je bilo spriječeno plaćanjem bezbrojnih milijuna dolara kršćanskim “muškim prostitutkama” od strane Cionista, na nivou kojeg neupućeni teško mogu i zamisliti.

Sa vašom očekivanom ljubaznom dozvolom, zamolit ću vas da vam sada, iskreno i uz puno poštovanje, ovdje prenesem moje komentare u vezi nekoliko odlomaka iz vašeg najnovijeg teksta koji se pojavio u rujanskom izdanju “A.P.J. Bulletin”-a, pod naslovom “Novosti i gledišta Židova”. Duboko u mom srcu, dragi moj Dr Goldstein, ja iskreno osjećam da u umjerenoj količini mogu doprinijeti velikom uspjehu koji vam želim u značajnom poslu koji radite, uz takav obeshrabrujući hendikep. Moje reakcije na ono što ističete u vašem članku bi vam se mogle pokazati korisne. Moji komentari su ovdje zamišljeni u tom duhu. Volio bih vam predložiti da ih sagledate uzimajući to u obzir. Osjećam da bi vi mogli biti tako blizu “drvetu” da ne možete vidjeti “šumu” na pravi način. Može se dogoditi da vam jedan potpuno iskren pogled sa strane bude od koristi u preorijentiranju vaših jučerašnjih stavova prema današnjoj realnosti i sutrašnjim, čini se, izvjesnim mogućnostima.

Vjerujem da ćete ga tako doživjeti.

Vi shvaćate, dragi moj Dr Goldstein, da su svi “Prirodni zakoni” neopozivi. Oni ne mogu biti ni ispravljeni, ni odloženi, ni opozvani, bez obzira kako se vi osjećali u vezi njih. Jedan od ovih “Prirodnih zakona” je u suštini osnovni razlog “ZBOG KOJEG ŽIDOVI POSTAJU KATOLICI”, što je podnaslov u vašem članku koji je privukao moju pažnju. “Prirodni zakon” o kojem vam govorim je onaj zakon po kojem “SVAKU AKCIJU SLIJEDI JEDNAKA I SUPROTNA REAKCIJA.” Po mom poštovanom mišljenju, taj “Prirodni zakon” je alfa i omega svih pitanja povezanih sa problemom: “ZBOG ČEGA ŽIDOVI POSTAJU KATOLICI?”

U vašem članku, vi činite da ova tajna zvuči veoma komplicirano. Međutim, ona je zaista vrlo jednostavna. Tobožnji, takozvani “Židovi”, koji su sada postali katolici, podsvjesno reagiraju na spomenuti “Prirodni zakon”. Preobraćanje tobožnjih, takozvanih “Židova” u katolicizam je “JEDNAKA I SUPROTNA REAKCIJA” iz spomenutog “Prirodnog zakona”. Njihovo preobraćanje je “REAKCIJA”, a ne “AKCIJA”. Možete li još imalo sumnjati u to poslije čitanja ovih činjenica?

Katolicizam se u duhovnom smislu pokazao kao “JEDNAKA I SUPROTNA REAKCIJA” religioznom vjerovanju koje se danas prakticira pod imenom “Judaizam”, a ranije pod imenima “Talmudizam” i “Farizejstvo”. Ono što je u duhovnom smislu istaknuto kod katolicizma je kod takozvanog “Judaizma” istaknuto svojim odsustvom. Ono što je u duhovnom smislu istaknuto kod takozvanog “Judaizma” je kod katolicizma istaknuto svojim odsustvom, hvala Bogu. I pored svega što bi neko mogao reći, katolicizam i takozvani “Judaizam” se nalaze na suprotnim krajevima duhovnog spektra.

Naše nesvjesno nikad ne spava. Ono ostaje budno za sve vrijeme u kojem naša svijest spava. Ovaj nesvjesni um kod tobožnjih, takozvanih “Židova” je ono “ZBOG ČEGA ŽIDOVI POSTAJU KATOLICI”. Duhovno osjetljivije nesvjesno je kod tobožnjih, takozvanih “Židova” 2000 godina tražilo duhovno sigurno uporište kao zaklon od terora Talmuda. Posle cijelog života u kojem se disalo u atmosferi Talmuda, tobožnji, takozvani “Židovi” su našli katolicizam kao zdravu i osvježavajuću promjenu duhovne klime. Oni se nisu mogli oduprijeti duhovnoj sili "JEDNAKE I SUPROTNE REAKCIJE” KOJA IH JE PRIVUKLA PREMA KATOLICIZMU.

Katolicizam je za duhovno osjetljivije nesvjesno tobožnjeg, takozvanog “Židova” koji traži sigurnost u svom bijegu od Talmuda osigurao sveto utočište. Prije nego što bi zaplovilo u sigurnu luku katolicizma, nesvjesno duhovno osjetljivijeg tobožnjeg, takozvanog “Židova” bi se ukrcalo na to putovanje sa strahom od osvete pripadnika njihove religije. U vašem članku spominjete samo nekoliko od mnogih kazni koje tobožnji, takozvani “Židovi” nameću pripadnicima njihove religije koji postaju preobraćenici u katolicizam. Preobraćenje u katolicizam čak lišava mnoge ranije

tobožnje, takozvane “Židove” njihovih sredstava za život. Iz tog razloga, mnoge porodice se suočavaju sa gladovanjem. Preobraćenik u katolicizam mora biti spreman i voljan da pati od ekonomskih, socijalnih i političkih problema koje mu njegovi raniji religijski istomišljenici natovaruju kao cijenu za duhovno bogatstvo koje stiče sa preobraćanjem u katolicizam.

Vaše istraživanje će vas uvjeriti da se tobožnji, takozvani “Židovi” nikada duhovno ne okreću prema katolicizmu “JER JE TAKVA BILA ŽIDOVSKA RELIGIJA: JER JE TAKVA SADA KATOLIČKA RELIGIJA”, kao što ističete u vašem članku. Tobožnji, takozvani “Židov” bi mogao posumnjati u mudrost preobraćanja sa originala u njegovu kopiju. Imajući u vidu da je “Judaizam” moderno ime za “Talmudizam”, i “Talmudizam” ime dano za prastaru praksu “Farizejstva”, kako to možete uskladiti sa onim što kažete: “ ... TAKVA JE BILA ŽIDOVSKA RELIGIJA: ... TAKVA JE ... KATOLIČKA RELIGIJA”.

Nekoliko tobožnjih, takozvanih “Židova” koji su skoro preobraćeni u katolicizam su moji osobni prijatelji. Nitko od onih koje sam pitao nije postao katolik zato što je osjećao da je “KATOLIČKA CRKVA UZDIGNUTA ŽIDOVSKA CRKVA”, kao što ističete u vašem članku. Kakva “ŽIDOVSKA CRKVA”, oni me pitaju? Ja sam nemoćan odgovoriti. Kakva “ŽIDOVSKA CRKVA”, ja pitam vas? “Farizejstvo”? “Talmudizam”? Sigurno je da se vi ne bi odvažili pomisliti da je katolička crkva “Farizejstvo” ili “Talmudizam”, sada “UZDIGNUTI” kao katolicizam, zar ne?

Sada bi vam moralo biti sasvim očigledno da tobožnji, takozvani “Židovi”, koji su postali preobraćenici u katolicizam, ne vjeruju da je katolička crkva, kao što ističete u vašem članku, “CRKVA ŽIDOVSKIH PREOBRAĆENIKA I NJIHOVIH POTOMAKA”. Oni ne promatraju Isusa kao “PREOBRAĆENIKA” u katoličku crkvu. Vi u vašem članku uključujete Isusa među

preobraćenike u katoličku crkvu. U tom članku ističete: “PRVO JE DOŠAO KRIST, ŽIDOV MEĐU ŽIDOVIMA”. Ja nikada ranije nisam čuo za takvu oznaku. Je li ona originalna? Preobraćeni tobožnji, takozvani “Židovi” se isto tako neće nikako složiti sa izjavom “ZATIM SU DOŠLI APOSTOLI, SVE ŽIDOVI”, kao što također kažete u vašem članku. Ovdje očigledno postoji previše veliko područje neslaganja da bi se ignorirali pogledi onih koji su postali preobraćenici u katolicizam. Niti može biti učinjeno da ovi preobraćenici u katolicizam povjeruju kao istinu riječi “ONDA JE DOŠLO TISUĆE PRVIH ČLANOVA KATOLIČKE CRKVE, KOJI SU BILI ŽIDOVI”, kao što ističete u vašem članku o kojem ovdje raspravljamo.

Dragi moj Dr Goldstein, kao nekadašnji tobožnji, takozvani “Židov” u toku gotovo polovine vašeg života, kada ste se preobratili u katolicizam, da li ste to uradili iz razloga koje ističete u vašem članku “ZAŠTO ŽIDOVI POSTAJU KATOLICI”? Bilo bi mi teško da u to povjerujem, usprkos vaših daljih izjava u članku: “USTVARI, NE BI BILO KATOLIČKE CRKVE DA NIJE BILO

ŽIDOVA". Ta izjava djeluje nevjerojatno kada se sagledaju neosporne činjenice, ali te činjenice vam možda nisu bile dostupne kada ste ovo izjavili.

Da su tobožnji, takozvani "Židovi" vjerovali u to što ističete u vašem članku, oni bi nesumnjivo više voljeli duhovno ostati u svojoj "ŽIDOVSKOJ CRKVI", pod kojom vi, nesumnjivo, promatrate takozvani "Judaizam". Oni bi se pitali zašto katolici očekuju od njih da napuste njihovu "ŽIDOVSKU CRKVU" da bi ušli u katoličku crkvu. Bilo bi logičnije očekivati od katolika da se vrate u originalnu katoličku crkvu, "ŽIDOVSKU CRKVU", odnosno, takozvani "Judaizam". Na osnovi onoga što ističete, to ne bi bilo neočekivano.

Oduzimate mi dah kada kasnije ističete "KATOLICIZAM NE BI POSTOJAO DA NIJE BILO JUDAIZMA". To mi ostavlja malo toga kazati poslije pisanja ovoliko strana činjenica i komentara. Na izvjestan način, postoji neki smisao u onome što govorite ako osjećate da je postojanje takozvanog "Judaizma", u Isusovo vrijeme i poslije toga, učinilo neophodnim postojanje katolicizma. Međutim, katoličkoj crkvi se ni na koji način ne može presuditi kao o projekciji "Farizejstva", "Talmudizma", ili takozvanog "Judaizma".

Trebalo bi da se osobno nađemo da bismo potpunije razmotrili ova pitanja. Nadam se da ćete mi pružiti tu privilegiju u ne tako dalekoj budućnosti. Završavajući ovo pismo, iskreno vas molim da pri njegovom čitanju imate u svijesti Poslanicu Galaćanima, 4:16: "Zato li vam postadoh neprijatelj, što vam istinu govorim?" Ja na ovo dodajem: "Nadam se da ne." Nadam se da ćemo nastaviti kao najbolji prijatelji. Ako kršćanska vjera spašava od onih koji su posvećeni neprijateljstvu protiv nje, onda svi moramo pružiti ruke jedni drugim i oformiti "ljudsko uže za spašavanje". Moramo ići zajedno, ne u različitim pravcima. Moramo zaključiti mir.

Unaprijed se radujem, uz prijatno iščekivanje, osobnom susretu sa vama kad god nalazite da bi vam to bilo prikladno i udobno, i čekajući vaš brzi odgovor, za koji koristim ovu priliku da vam unaprijed zahvalim, i sa najboljim željama za vaše trajno dobro zdravlje i uspjeh, molim vas da mi vjerujete,

Sa najvećim poštovanjem i sasvim iskreno,

Benjamin H. Freedman

NSDAP/AO - Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

http://www.nazi-lauck-nsdapao.com